വിജയത്തിന്റെ കല്പടവുകൾ

CHAVARA CHILDREN'S LIBRARY
ST. ANTONY'S MONASTERY
ALWAYE

St. Antony's Sunday Sch
ALWAYE

പാറക്കിമാപ്പിള

വിജയത്തിന്റെ കല്പടവുകൾ

CHAVARA CHILDREN'S LIBRARY
ST. ANTONY'S MONASTERY
St. Antony's Sunday School
ALWAYE – 683101
JANATHA SERVICES ERNAKULAM
ACHARYA PALACKAL JEEVASSKEN SMARAK
LIBRARY
10886
ALUVA

M/371.3
PAR

(Malayalam)

VIJAYAHTINTE KALPADAVUKAL
(Educational Guidance)

Author:
Bastin Parangimalil

First Published July 1975

Second Impression November, 1976

Copies 1000

Printed at:

Prathibha Training Centre
Thevara, Cochin-682013.

Price Rs. 3.75

Copy right: Author

Published by
Janatha Services, Thevara-682013,

Distributors:
Janatha Book Stall
Thevara, Cochin-682013

Paper used for the printing of this book has been made available by the Govt. of India at concessional rate.

വിജയത്തിന്റെ
കല്പടവുകൾ

ബാസ്റ്ററിൻ ചാറങ്കിമാലിൽ

St. Antony's Sunday School
ALWAYE - 683101

വിതരണം

ജനത ബുക്ക് സ്റ്റാൾ
തേവര, കൊച്ചി–682013.

വില 3. 75

ഉള്ളടക്കം

	അവതാരിക	5
	'ഗ്രീൻ റൂമി'ൽ നിന്ന്....	7
രണ്ടാം	പതിപ്പ്	8
ഒന്ന്	കല്പ്പടവുകളിലൂടെ	9
രണ്ട്	വായനയും ഭാവനയുടെ ചിറകുകളും	19
മൂന്ന്	വിദ്യാർത്ഥികളും അദ്ധ്യയനവും	31
നാല്	ഓർമ്മശക്തിയുടെ താളലയങ്ങൾ	39
അഞ്ച്	ആവർത്തനം നടത്തേണ്ടതെങ്ങനെ?	48
ആറ്	പരീക്ഷ പരീക്ഷണമോ?	55
ഏഴ്	ബാലസാഹിത്യത്തിലൂടെ	66
എട്ട്	കൈപ്പട ഒരു കൈമുതൽ	77
ഒമ്പത്	ഹോബി, ഹോബി, ഹോ . . .	84
പത്ത്	ഇളംതലമുറയും നേതൃത്വ വാസനയും	90
പതിനൊന്ന്	വളർച്ചയുടെ ചക്രവാളങ്ങൾ	99
പന്ത്രണ്ട്	വളർച്ചയും വഴിത്തിരിവുകളും	104
പതിമൂന്ന്	പ്രേമത്തിന്റെ മുഖങ്ങൾ തേടി	113
പതിനാല്	വ്യക്തിത്വവികസനവും വിദ്യാഭ്യാസവും	119

അവതാരിക

ശ്രീ ബാസ്റ്റിൻ പാറങ്കിമാലിന്റെ 'വിജയത്തിന്റെ കല്പടവുകൾ' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന് അവതാരികയെഴുതാൻ എനിക്ക് അതിയായ ആഗ്രഹമുണ്ട്. മലയാളത്തിലെ ചില ആനുകാലികപ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിൽ വെളിച്ചം കണ്ട ഏതാനും ലേഖനങ്ങളുടെ സമാഹാരമാണിത്. പ്രധാനമായും വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ വിവിധവശങ്ങളേപ്പറ്റിയാണ് ഈ ലേഖനങ്ങൾ പ്രതിപാദിക്കുന്നത്.

അദ്ധ്യാപകരെ ഉദ്ദേശിച്ച് വിരചിച്ചിട്ടുള്ള വിദ്യാഭ്യാസപരമായ അനേകം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇന്ന് സുലഭമാണ്. എന്നാൽ വിദ്യാഭ്യാസപ്രക്രിയയിലെ അവിഭാജ്യഘടകങ്ങളായ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുവേണ്ടി എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവ ഏറെയില്ലതന്നെ.

വ്യക്തിയുടെ സമ്പൂർണ്ണവും സമഗ്രവുമായ വളർച്ചയും വികസനവുമാണല്ലോ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ അന്തിമമായ ലക്ഷ്യം. ഈ വികസനപ്രക്രിയയിൽ, ഓരോ വ്യക്തിക്കും വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട പങ്കാണ് നിർവഹിക്കാനുള്ളത്. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സഹകരണവും പങ്കാളിത്തവും കൂടാതെ സാധിക്കാവുന്നവയല്ല, വിദ്യാഭ്യാസവും തദ്വാരയുള്ള വ്യക്തിത്വവികസനവും. വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ, തങ്ങൾക്ക് പ്രയോജനപ്രദമായവിധം ബോധപൂർവം സഹകരിക്കാൻ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് കഴിയണമെങ്കിൽ, അദ്ധ്യയനപ്രക്രിയയുടെ വിവിധവശങ്ങളും വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ലക്ഷ്യവും അവർ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്.

പഠനപ്രക്രിയയുടെ വിവിധവശങ്ങളെയും, വികസനം ആവശ്യമായ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ നാനാമേഖലകളെയും വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെതന്നെ ലക്ഷ്യത്തെയും സംബന്ധിച്ച് വളരെയേറെ ഉൽക്കാഴ്ചകൾ നൽകുന്നുണ്ട് ഈ ഗ്രന്ഥം. വിദ്യാഭ്യാസംകൊണ്ടു ഉദ്ദേശിക്കുന്ന സദ്ഫലങ്ങൾ മുഴുവൻ പ്രാപിക്കുവാൻ ഈ പുസ്തകം നൽകുന്ന സഹായം അദ്ധ്യാപകരും വിദ്യാർത്ഥികളും സഹർഷം സ്വീകരിക്കുമെന്ന് എനിക്കുറപ്പുണ്ട്.

ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന് സർവവിധ വിജയങ്ങളും ആശംസിക്കുന്നു

പ്രൊഫ. എം. എം. ഗനി
വൈസ് ചാൻസലർ,
കാലിക്കട്ട് യൂണിവേഴ്സിറ്റി

ബാംഗ്ളൂർ, 29
മെയ് 27, 1975

'ഗ്രീൻ റൂമി'ൽ നിന്ന് ...

സമ്പൂർണ്ണവും സമഗ്രവുമായ വ്യക്തിത്വവികസനത്തിന് അടിസ്ഥാനമിടേണ്ടത് വിദ്യാഭ്യാസകാലത്താണ്. ജീവിതവിജയത്തിന്റെ അടിത്തറയും മറ്റൊന്നല്ല. ജീവിതസമരരംഗത്തേയ്ക്കിറങ്ങാൻ തയ്യാറെടുക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും, അവർക്ക് പരിശീലനം നല്കുന്ന അദ്ധ്യാപകർക്കും രക്ഷാകർത്താക്കൾക്കും അഭിമുഖീഭവിക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ ഏറെയാണ്. പ്രശ്നസങ്കീർണ്ണമായ ഈ തമോമണ്ഡലത്തിൽ, 'വിജയത്തിന്റെ കല്പടവുകൾ' ഒരു കൈത്തിരിവെളിച്ചമെങ്കിലും തെളിയ്ക്കുമെന്ന് പ്രത്യാശിക്കുകയാണ്. ഈ തിരിനാളത്തിന്റെ തിളക്കത്തിന് മങ്ങലുണ്ടാക്കുന്ന ഏറെ പരിമിതികളെപ്പറ്റി ബോധവാനാണ്. സഹൃദയർ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുമ്പോൾ വേണ്ടത്ര വ്യതിയാനങ്ങൾ വരുത്താനാവുമെന്ന് പ്രത്യാശിക്കുന്നു.

'വിജയത്തിന്റെ കല്പടവുകൾ' കെട്ടിയുയർത്താൽ എന്നെ സഹായിച്ചവർ അനേകരാണ്. ഒരവതാരിക എഴുതിത്തന്ന് ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ അനുഗ്രഹിച്ച കാലിക്കട്ട് യൂണിവേഴ്സിറ്റി മുൻ വൈസ് ചാൻസലർ പ്രൊഫ. എം. എം. ഗനിയുടെ വിശാലഹൃദയത്തിനും, സേവനതല്പരതയ്ക്കും, സ്നേഹത്തിനും മുമ്പിൽ എന്നും കൃതജ്ഞതയുടെ മുകുളപാണികൾ. ഈ ഉദ്യമത്തിൽ എന്നെ സഹായിച്ച റവ. ഫാ. മാരിയൂസ് എം. എ., ഡോ. റ്റി. എം. മാണിക്യം, യുവകവിയായ ചെറിയാൻ കുനിയന്തോടത്ത്, റവ. ഫാ. ജോസഫ് മുട്ടിക്കൽ എന്നിവർക്കു നന്ദി.

ഈ ഗ്രന്ഥനിർമ്മിതിയ്ക്ക് എന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ച അനേകശതം വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും അദ്ധ്യാപകർക്കും രക്ഷാകർത്താക്കൾക്കുംഇത് സമർപ്പിക്കട്ടെ.

ബാംഗ്ളൂർ–29
ജൂൺ 8, 1975

ബാസ്റ്റിൻ പാറങ്കിമാലിൽ

MANNYA KALAMKAL JEEVASSRAM
LIBRARY
1086

രണ്ടാംപതിപ്പ്

'വിജയത്തിന്റെ കല'പടവുകൾ' പുതിയ കുപ്പായമിട്ട് പുറത്തുവരുന്നു. ഒന്നാംപതിപ്പിന് നല്കിയ സ്വാഗതം നിർലോഭമായിരുന്നെന്ന വസ്തുതയാണ് രണ്ടാം പതിപ്പ് വെളിച്ചം കാണാൻ ഇടയാക്കിയത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ, ഈ ഗ്രന്ഥം വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും അദ്ധ്യാപകർക്കും രക്ഷാകർത്താക്കൾക്കും കൈത്തിരിനാളമായിത്തീർന്നു എന്നനുമാനിക്കുന്നു.

ചില മിനുക്കുപണികളോടെയാണ് രണ്ടാം പതിപ്പ് പുറത്തു വരിക. സുദീർഘമായ അദ്ധ്യാപനപരിചയമുള്ള ശ്രീ ഫിലിപ്പ് ഡേവിസ്, സി. മരിയ ജോസ്, സി. മേരി ഡേവിസ് എന്നിവർ വിലയേറിയ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നല'കി സഹായിച്ചു. അവർക്ക് നന്ദിയുടെ മുകുളപാണികൾ. അച്ചടി സ'തുത്യർഹമായി നിർവഹിച്ച പ്രതിഭാപ്രൈയിനിംഗ് സെൻററിനും, ഇതിന്റെ പ്രസാധനം ഏറെറടുത്ത ജനത സർവീസസിനും നന്ദി.

ഒരിക്കൽക്കൂടി ഈ ഗ്രന്ഥം വിദ്യാർത്ഥികളുടെയും അദ'ധ്യാപകരുടെയും രക്ഷാകർത്താക്കളുടെയും കരങ്ങളിൽത്തന്നെ അർപ്പിക്കട്ടെ.

ബാസ്റ്ററിൻ പാറങ്കിമാലിൽ

തേവര കൊച്ചിൻ_13
നവംബർ 17, 1976

ഒന്ന്

കല്പടവുകളിലൂടെ

സ്ഥലം ഒരു 'ആർട്ട് ഗ്യാലറി'. മുന്നിൽ സുന്ദരമായൊരു സിമ്പോളിക് ചിത്രം— ഉത്തുംഗമായൊരു ഗോപുരം. അതിന്റെ മുകളിലെത്താൻ ലിഫ്ടില്ല; പകരം ആയിരക്കണക്കിന് കല്പടവുകളും. അനേകം പേർ ഗോപുരാഗ്രം ലക്ഷ്യമാക്കി പ്രയാണം ചെയ്യുന്നു. മുകൾഭാഗത്ത് വിശാലമായ ഒരു കളിത്തട്ട്. വളരെ ആളുകളും ആ പറുദീസായിലെ സൗഭാഗ്യങ്ങളിൽ മുഴുകിക്കഴിയുന്നു. പതിനായിരങ്ങൾ ചുറുചുറുക്കോടെ ആ കല്പടവുകൾ കയറുകയാണ്. കൈക്കുഞ്ഞുങ്ങളെ അമ്മമാർ കൈയിലേന്തി നടക്കുന്നു. ബാല്യകാബാലന്മാരെ കൈപിടിച്ചാണ് കയറ്റുക. യുവതീയുവാക്കൾ ഉത്സാഹത്തിമിർപ്പോടെ കല്പടവുകൾ ഒന്നൊന്നായി പിന്നിടുന്നുണ്ട്.... എല്ലാവരുടെയും ലക്ഷ്യം ഗോപുരാഗ്രമെന്ന പറുദീസതന്നെ. 'ഉന്നതത്തിലേക്ക്, കൂടുതൽ ഉയരത്തിലേക്ക്' എന്നാണവരുടെ മുദ്രാവാക്യം.

ചിത്രത്തിൽ നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയാകർഷിക്കുന്ന ഒരു വസ്തുതകൂടിയുണ്ട്—കല്പടവുകൾ പിന്നിട്ട് മുകളിലെത്തുന്നവരാരും താഴേക്കിറങ്ങുന്നതായി കാണുന്നില്ല.

ജീവിതം ഉന്നതമായ ഒരു ഗോപുരമാണ്. വിജയവും സൗഭാഗ്യവുമാണ് ഗോപുരാഗ്രം. അവിടെയെത്താൻ അനേകം കല്പടവുകൾ കയറേണ്ടതായുണ്ട്. ശിശുവും ബാലനും യുവാവുമൊക്കെ ഗോപുരാഗ്രത്തിലേക്കുള്ള സാഹസികമുന്നേറ്റത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടി

രിക്കുകയാണ്. വിജയമെന്ന പറുദീസായിലെത്തി യാൽ താഴേയ്ക്കിറങ്ങാൻ ആർക്കും ആഗ്രഹമില്ല താനും.

ജീവിതഗോപുരത്തിന്റെ ഉച്ചിയിലേക്കുള്ള പ്ര യാണത്തിൽ, കല്പടവുകളും കയറാൻ പരസഹായം ആവശ്യമുള്ളവരാണ് ശിശുക്കളും ബാലന്മാരും യു വാക്കളുമെല്ലാം. അച്ഛനമ്മമാരും അദ്ധ്യാപകരും മുതിർന്നവരുമാണ് അവരെ നയിക്കേണ്ടത്. ചിലരെ കുറേക്കാലത്തേയ്ക്കെങ്കിലും എടുത്തു കയറേണ്ടി വരും; മറ്റു ചിലരെ കൈപിടിച്ചു നടത്തിയാൽ മ തി.... ജീവിതവിജയമെന്ന ഗോപുരാഗ്രത്തിലേക്ക് ന യിക്കുന്ന കല്പടവുകളും അറിയുകയാണ് ഇളംപ്രാ യക്കാർ വിദ്യാഭ്യാസകാലത്ത് ചെയ്യേണ്ടത്.

ഏതെല്ലാമാണ് ആ കല്പടവുകൾ? പഠനം അതി ലൊന്നാവുമോ?.... എങ്കിൽ വളർച്ചയുടെ അണിയറ യിലേക്ക് നമുക്കൊന്ന് കടക്കുക. പഠനത്തിലൂടെ യാണ് നാം ജീവിതവിജയമെന്ന ലക്ഷ്യത്തിലേക്കു ള്ള ഗോപുരനടകൾ കയറാൻ തുടങ്ങുന്നത്. പഠനത്തി നു വേണ്ടത്ര പ്രാധാന്യം കൊടുക്കാതെ വിദ്യാഭ്യാസ കാലം പാഴാക്കിക്കളയുന്നവർക്കുള്ളതല്ല വിജയത്തി ന്റെ കൊടുമുടി. കേവലം നിസ്സാരമാക്കിത്തള്ളേണ്ട ഒന്നാണോ പഠനം? അല്ലതന്നെ. മന:ശാസ്ത്രപരമാ യ ഒരു സമീപനം പഠനത്തിന് അത്യന്താപേക്ഷിത മാണ്. നമുക്ക് പഠനമുറിയിലേക്ക് കയറിനോക്കാം.

പഠനത്തിനു പിന്നിൽ

മനുഷ്യന്റെ ശരീരവും മനസ്സും ബുദ്ധിയും ഇ തര സർഗ്ഗശക്തികളും ഏകോപിച്ച് പണിയെടു ക്കേണ്ട ഒരു പ്രവർത്തനരംഗമാണ് പഠനം. ഇവയി ലൊന്നു പണിമുടക്കു പ്രഖ്യാപിച്ചാൽ, 'മെല്ലെപ്പോ ക്കുനയം' സ്വീകരിച്ചാൽ, പഠനപ്രക്രിയയുടെ താളം

തെറ്റും. പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളുടെ സഹകരണം അവശ്യാവശ്യമാണ് ഈ രംഗത്ത്. കണ്ണ്, ചെവി, ത്വക്ക്, മൂക്ക്, നാവ്— ഇവയിൽ ഏതെങ്കിലുമൊന്ന് പ്രവർത്തനരഹിതമാവുന്നെന്നു കരുതുക; അറിയാനുള്ള സൗകര്യം അത്രകണ്ട് കുറയും. ഇവയോടൊപ്പംതന്നെ പ്രാധാന്യമുള്ള മനുഷ്യന്റെ പല ആന്തരിക ഘടകങ്ങളും പഠനത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്നുണ്ട്.

സ്കിന്നർ, തോറൺ ഡൈക്ക്, നീൽ മില്ലർ, ജോൺ ഡൊല്ലാർഡ് എന്നീ മനഃശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ മനുഷ്യന്റെ ഭൗതികവ്യാപാരങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന പല നൂതന നിയമങ്ങളും വെളിച്ചത്തു കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. പഠനപ്രക്രിയയിൽ പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾക്ക് പ്രചോദനവും പ്രോത്സാഹനവും നല്കുന്ന അനേകമനേകം മാനസികപ്രതിഭാസങ്ങളുണ്ടത്രെ.

നേടാനുള്ള മോഹം

ഒമ്പതാം സ്റ്റാൻഡേർഡിൽ പഠിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥിയാണ് ജോയൻ. ക്ലാസ്സിൽ നിരന്തരമായി ശല്യമുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു കുസൃതിക്കുട്ടൻ. അദ്ധ്യാപകരെല്ലാം അവന്റെ മുമ്പിൽ മുട്ടുമടക്കിയിരിക്കയാണ്. പുതുതായി വന്ന സാജൻമാസ്റ്ററുടെ അനുഭവവും മറിച്ചായിരുന്നില്ല. ഒരു ദിവസം അദ്ദേഹം ജോയനോട് പറഞ്ഞു: 'വല്ലതും രണ്ടക്ഷരം പഠിക്കാൻ നോക്കെടോ, ജോയൻ?' നിസ്സങ്കോചം അവൻ തിരിച്ചടിച്ചു: 'ഒമ്പതാം ക്ലാസ്സിൽനിന്ന് എല്ലാവർക്കും പ്രമോഷൻ കിട്ടും. പത്തിൽ ഒട്ടുജയിക്കുമെന്നും പ്രതീക്ഷയില്ല'.

ജോയനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പഠനത്തിൽ താല്പര്യക്കുറവിനു കാരണം മറ്റൊന്നല്ല. മനഃശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ 'ചാലകശക്തി' (Motivation) എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കുന്ന മാനസികസവിശേഷതയുടെ അഭാ

വമാണ് അവനിൽ. അവനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, പഠനംകൊണ്ട് ജീവിതത്തിൽ ഒന്നും നേടാനില്ല. അതിനാൽ പഠനകാര്യങ്ങളിൽ അവന് താല്പര്യ (interest)വുമില്ല.

ജോയന്റെ സഹപാഠിയാണ് ബോസ്. പഠനത്തിൽ ഒത്തശ്രദ്ധനാണവൻ. ഊർജ്ജതന്ത്രവും രസതന്ത്രവും അവന് പ്രത്യേകം താല്പര്യമുള്ള വിഷയങ്ങളാണ്. ഭാവിയിൽ ഒരു ഡോക്ടറാവാനാണ് ബോസിന്റെ മോഹം. ബോസിന് ജീവിതത്തിൽ ചിലതൊക്കെ നേടാനുണ്ട്. ആ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്ക് പഠനം ഒരനുപേക്ഷണീയ ഘടകമാണെന്ന് അവനറിയാം. ഡോക്ടറാവണമെന്ന മോഹം പഠനത്തിന് അവന് പ്രചോദനവും പ്രോത്സാഹനവും നൽകുന്നു. തൽഫലമായി ബോസ് അദ്ധ്യയനത്തിൽ അതീവതാല്പര്യവും കാണിക്കുന്നു.

അദ്ധ്യാപകർക്കും രക്ഷകർത്താക്കൾക്കും ഒരു പരിധിവരെ വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ലക്ഷ്യബോധവും ജീവിതത്തിൽ എന്തെങ്കിലും നേടാനുള്ള മോഹവും ഉളവാക്കാനാവും. സ്വന്തം ജീവിതത്തിന്റെ കല്പടവുകൾ പണിയുന്നതിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധപതിപ്പിക്കേണ്ടത് വിദ്യാർത്ഥികൾതന്നെയാണ്. തങ്ങളുടെ താല്പര്യങ്ങളും വാസനകളും കഴിവുകളും അവർ മനസ്സിലാക്കുകയും അവയുപയോഗിച്ച് ഭാവിയിൽ നേടാനുള്ള കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് വ്യക്തമായ ധാരണകൾ ആർജ്ജിക്കുകയുംവേണം. ജീവിതത്തിൽ എന്തെങ്കിലുമൊക്കെ നേടാനുള്ള മോഹമാണ്, അതിന് പഠനം സഹായകമാവുമെന്ന വിശ്വാസമാണ്, അദ്ധ്യയനത്തിൽ തല്പരരാകാൻ വിദ്യാർത്ഥികളെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും പ്രചോദിപ്പിക്കുകയും, പ്രോൽസാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്.

ഏകാഗ്രത

ലക്ഷ്യബോധം വിദ്യാർത്ഥിയെ പഠനകാര്യങ്ങളിൽ തല്പരനാക്കുന്നു; അവനിൽ പ്രചോദനവും താല്പര്യവും ജനിപ്പിക്കുന്നു. അതോടൊപ്പംതന്നെ, പഠനപ്രക്രിയയുടെ വിജയരഹസ്യമായ ഏകാഗ്രതയെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഒരാൾ കാര്യക്ഷമമായ പഠനരീതികൾ സ്വായത്തമാക്കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, പരീക്ഷ ഒരു 'ഭീഷണി'യും 'പരീക്ഷണ'വുമായി അയാൾക്കനുഭവപ്പെടില്ല. അദ്ധ്യയനപ്രക്രിയയിൽ ഗണ്യമായ സ്ഥാനമാണ് ഏകാഗ്രതയ്ക്കുള്ളത്. ഒരു പ്രത്യേക സമയത്ത് ഒരു പ്രത്യേക കാര്യം മാത്രം ശ്രദ്ധിക്കുകയാണല്ലൊ നാം ഏകാഗ്രമായിരിക്കുമ്പോൾ ചെയ്യുക. എല്ലാ നല്ല തഴക്ക (habit) ങ്ങളും ഏറെ നാളത്തെ കഠിനാദ്ധ്വാനംകൊണ്ട് സ്വായത്തമാവുന്നതുപോലെ, ഏകാഗ്രതാശീലവും തുടർച്ചയായ അഭ്യസനംകൊണ്ടാണ് സിദ്ധിക്കുക.

എല്ലാക്കാര്യങ്ങളും ഒരുപോലെ നമ്മുടെ ശ്രദ്ധ പിടിച്ചു പറ്റുന്നില്ല. ചിലത് നാം കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ശ്രദ്ധ കൂടുതൽ പിടിച്ചു പറ്റിയ വസ്തുവിനെക്കൊണ്ട് നമ്മുടെ മനസ്സും ചിന്തയും നിറയുന്നു. അപ്പോൾ നാം ഏകാഗ്രചിത്തരാവുകയാണ്. ഇങ്ങനെ ഏകാഗ്രത കവർന്നെടുക്കുന്നത് നമുക്ക് താല്പര്യമുള്ള വ്യക്തികളും വസ്തുക്കളുംതന്നെ. പഠനം എന്നത് ഒരുതരം ഉപക്കൊള്ളലാണ്. പഠിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ നമ്മുടെ മുഴുവൻ ശ്രദ്ധയും കേന്ദ്രീകരിക്കുകവഴി മാത്രമേ, പൂർണ്ണമായി ആ വിഷയം സ്വാംശീകൃതമാവൂ. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, പഠനവും ഏകാഗ്രതാശക്തിയും അഭേദ്യബന്ധം പുലർത്തുന്നു.

പഠനസ്ഥലം, പഠനസമയം, പഠനസാഹചര്യം, പഠനവിഷയം എന്നിവ ഏകാഗ്രതയെ ബാധിക്കും. ശ്രദ്ധയും ഏകാഗ്രതയും അപഹരിക്കുന്ന സാഹചര്യമാവരുത് പഠനസ്ഥലം. ചന്തസ്ഥലവും കളിസ്ഥലവും പഠനത്തിന് പറ്റിയതല്ലെന്നു പറയുന്നതു മറ്റൊന്നുകൊണ്ടുമല്ല. ശാന്തവും സ്വച്ഛവുമായ ഒരിടമാണ് ഏകാഗ്രതയുളവാക്കുക. രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും ഏകാഗ്രമായ പഠനത്തിന് കൂടുതൽ അനുയോജ്യമാണെന്ന് മനഃശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പറയുന്നു. മറ്റുള്ളവർ സംഭാഷണം നടത്തുന്ന, മധുരമായ റേഡിയോഗാനം കേൾക്കുന്ന സാഹചര്യം ഏകാഗ്രതയെ സഹായിക്കില്ല. താല്പര്യമുള്ള വിഷയം പഠിക്കുമ്പോൾ ഏകാഗ്രത കൂടുതൽ എളുപ്പമാവുന്നു.

രണ്ടുമണിക്കൂറിൽ കൂടുതൽ ഒരു വിഷയം ഏകാഗ്രതയോടെ പഠിക്കാൻ സാധാരണക്കാർക്ക് കഴിയില്ല. അത്രയുമാകുമ്പോഴേക്കും ക്ഷീണവും അശ്രദ്ധാഭാവവും അനുഭവപ്പെടും. വീണ്ടും പഠനം തുടരുക ശ്ലാഘനീയമല്ല. തൽക്കാലത്തേക്ക് പഠനം നിറുത്തിവയ്ക്കാനുള്ള റെഡ്‌ലൈറ്റുകളാണിവ. എഴുന്നേറ്റ് അല്പനേരം നടക്കാം. പച്ചനിറത്തിലേക്കു നോക്കി കണ്ണുകൾക്ക് വിശ്രമം നല്കുന്നത് നല്ലതാണ്. ദീർഘമായി ശ്വാസോച്ഛ്വാസം നടത്തുന്നത് ഉന്മേഷജനകമായി അനുഭവപ്പെടും. താല്പര്യമുണ്ടെങ്കിൽ അല്പനേരം സംഗീതം ശ്രവിക്കുന്നതും നന്ന്. തണുത്തവെള്ളംകൊണ്ട് മുഖം കഴുകുന്നതും, പഠനമുറിയിൽ ശുദ്ധവായുപ്രവാഹത്തിന് ഇടമുണ്ടാക്കുന്നതും പൂർണ്ണമായ ഉണർവ്വിനു സഹായകമാവും.

ഇങ്ങനെ പഠനം നിറുത്തി വിശ്രമിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് തുടർന്ന് പഠനം ആരംഭിക്കാനുള്ള സമയവും, പഠിക്കേണ്ട വിഷയവും ഭാഗവും, ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട

ചോദ്യങ്ങളും മനസ്സിൽ കാണണം. വീണ്ടും ഏകാഗ്രതയോടെ പഠനം ആരംഭിക്കാൻ ഇതുപകരിക്കും. 'നിശ്ചിത സമയത്തിനുള്ളിൽ നിർദ്ദിഷ്ടഭാഗം പഠിച്ചുതീർക്കും' എന്ന നിർബന്ധം വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുണ്ടായാൽ അത് ഏകാഗ്രതയെ പാലൂട്ടിവളർത്തുകതന്നെ ചെയ്യും.

പഠനരീതി

ഏകാഗ്രത വളർത്തിയെടുത്താൽ പിന്നെ, യാന്ത്രികവും വിമർശനരഹിതവുമായ പഠനരീതി ഉപേക്ഷിച്ച്, കൂടുതൽ കാര്യക്ഷമമായ പദ്ധതികൾ സ്വീകരിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. പല വിദ്യാർത്ഥികളും മണിക്കൂറുകൾതന്നെ പഠനത്തിനു വിനിയോഗിക്കുകയും പഠിക്കാൻ കഴിയാതെ നഷ്ടധൈര്യരാവുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. അവരുടെ പരാജയകാരണം പഠനരീതിയിലുള്ള പാകപ്പിഴകളാകാം.

പല അദ്ധ്യയനരീതികളാണ് വിദ്യാർത്ഥികളുടെ മുന്നിലുള്ളത്. ഓരോരുത്തർക്കും എളുപ്പമായവ, വിഷയങ്ങൾക്ക് യോജിക്കുന്നവിധം സ്വീകരിക്കയാണ് വേണ്ടത്. ചിലർ 'മനപ്പാഠം' പഠിക്കുന്നു. പുസ്തകത്തിലുള്ളവ അപ്പാടെ ആവർത്തിക്കുന്നത് ഒരു രീതി. അതിനേക്കാൾ പ്രയോജനകരമായ മറെറാന്നുണ്ട്. പഠിക്കേണ്ട വിഷയത്തെപ്പറ്റിയുള്ള പുസ്തകഭാഗം വായിക്കുക. പുസ്തകമടച്ച്, വായിച്ച ഭാഗത്തിൻെറ സംഗ്രഹം ഓർമ്മിക്കാൻ ശ്രമിക്കണം. ആദ്യം പൂർണ്ണമായി വിജയിച്ചില്ലെങ്കിൽ,വീണ്ടും വായിക്കുക. തുടർന്ന് സംഗ്രഹം ഓർമ്മിക്കുക. വായിച്ച വിഷയത്തിൻെറ സംഗ്രഹം പൂർണ്ണമായി, പുസ്തകസഹായം കൂടാതെ ഓർമ്മിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതുവരെ ഈ പ്രക്രിയ തുടരുക.

മറെറാരു രീതിയുണ്ട്. പഠിക്കാനുള്ള ഭാഗം ഒരാവർത്തി വായിക്കുക. പ്രസക്തമായ ഏതാനും ചോ-

ദ്യങ്ങൾ കുറിച്ചിടുക. പുസ്തകമടച്ച്, അവയ്ക്കു ഉത്തരം നൽകാൻ ശ്രമിക്കുക. ശരിയായ ഉത്തരം നൽകാനാവുന്നതുവരെ വായനയും ഉത്തരം നൽകാനുള്ള ശ്രമവും തുടരുക. രണ്ടുപേർ സഹകരിച്ച് പഠിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഈ രീതി കൂടുതൽ സ്വീകാര്യമാണ്, ഓരോരുത്തരും പരസ്പരം മാറിമാറി ചോദ്യങ്ങൾ ഉന്നയിച്ച് ഉത്തരം കാണാൻ ശ്രമിക്കുകയാണിവിടെ. എന്നാൽ 'വെടി' പറഞ്ഞ് സമയം കളയരുതെന്ന മുൻകരുതലും ഉണ്ടായിരിക്കണം. നാലോ അഞ്ചോ പേരടങ്ങിയ ചെറിയ ഗ്രൂപ്പുകളായി തിരിഞ്ഞ് പഠനം നടത്താം. വിഷയത്തിന്റെ വിവിധ വശങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചർച്ചചെയ്യുകയാണ് ഇവിടെ ചെയ്യുക.

പുതിയ വാക്കുകൾ, ലഘുവാക്യങ്ങൾ, പുതിയ ഫോർമുലകൾ തുടങ്ങിയവ പഠിക്കാൻ സ്വീകരിക്കാവുന്ന ഒരു വഴിയുണ്ട്. ഒരേ വലിപ്പത്തിലുള്ള ചെറിയ കടലാസുകഷ്ണങ്ങൾ എടുക്കുക. ഒരുവശത്ത് ചോദ്യവും മറുവശത്ത് ഉത്തരവും എഴുതണം. ഉദാഹരണത്തിന്, യു. എൻ. ഒ. എന്ന സംക്ഷിപ്തരൂപം ഒരു വിദ്യാർത്ഥിക്ക് പുതുതായി പഠിക്കണമെന്നിരിക്കട്ടെ. കടലാസിന്റെ ഒരു വശത്ത്, 'യു. എൻ. ഒ. യുടെ പൂർണ്ണരൂപം എന്ത്?' എന്ന ചോദ്യം കുറിക്കുക. മറുവശത്ത്, 'യുണൈറ്റഡ് നേഷ്യൻസ് ഓർഗനൈസേഷൻ' എന്നും. ആദ്യമാദ്യം ഇത്തരം കാർഡുകളിലെ ചോദ്യങ്ങളും ഉത്തരങ്ങളും വായിക്കുക. പിന്നീട് ചോദ്യം മാത്രം നോക്കുകയും, ഉത്തരം ഓർക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുക. കിട്ടിയ ഉത്തരം ശരിയാണോയെന്ന് കാർഡിന്റെ മറുവശം നോക്കി പരിശോധിക്കുക. ശരിയായ ഉത്തരം കിട്ടുന്നതുവരെ ഈ രീതി തുടരുക ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കും.

വിദ്യാലയങ്ങളിൽനിന്നും ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നും ലഭിക്കുന്ന അറിവ് പൂർണ്ണമാവുന്നത് അനുഭവ

ങ്ങളിലൂടെയാണ്. ഒരർത്ഥത്തിൽ അനുഭവങ്ങളുടെ ആകത്തുകയാണല്ലോ ജീവിതം. എന്നാൽ അനുഭവങ്ങളിൽനിന്ന് പഠിക്കുന്നവർ ഏറെയുണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. അതിനു കഴിയണമെങ്കിൽ നമുക്കു ചുറ്റും നടക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധയോടെ നോക്കി കാണുകയും, അവയെ നാം പഠിച്ചവയുമായി പൊരുത്തപ്പെടുത്തുകയും സമന്വയിപ്പിക്കുകയും വേണം. പഠിക്കുന്ന വിഷയങ്ങൾ മുമ്പു പഠിച്ച വിഷയങ്ങളും അനുഭവങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെടുത്താൻ ഓരോ വിദ്യാർത്ഥിയും ബോധപൂർവം ശ്രമിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പുതിയ ആശയങ്ങളും വസ്തുതകളുമായി ഏറ്റുമുട്ടുമ്പോൾ നൂതനങ്ങളായ പ്രശ്നപരമ്പരകളും സംശയങ്ങളും പൊന്തിവരിക സാധാരണമാണ്. അവയെല്ലാം കുറിച്ചുവയ്ക്കുകയും, പഠനവും അന്വേഷണവും തുടരുകയും വേണം.

പാരിതോഷികവും പഠനവും

പരീക്ഷയിൽ മികച്ച വിജയം നേടുന്നവർക്ക് അനേകം പാരിതോഷികങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നുണ്ടിന്ന്. അവ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പഠനവാസന വളർത്താനും, അവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാനും സഹായിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇത്തരത്തിലുള്ള പ്രോത്സാഹനം സുദീർഘമായ അദ്ധ്യയനവർഷത്തിനിടയിലും ആവശ്യമാണ്. മാതാപിതാക്കളും അദ്ധ്യാപകരുമൊക്കെ ഇടക്കിടെ ഇവ നല്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുക.

ഓരോ വിദ്യാർത്ഥിക്കും സ്വയം നല്കാവുന്ന ചില സമ്മാനങ്ങളുണ്ടെന്നേത്രേ മനശ്ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പറയുന്നത്. പരീക്ഷയിൽ പ്രശസ്തവിജയം നേടുന്നതുതന്നെ അദ്ധ്യയനവത്സരാവസാനം ലഭിക്കുന്ന ഒരു 'ദീർഘകാല' പാരിതോഷികമാണ്. ഈ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്ക് സഹായകമായ അനേകം സമ്മാനങ്ങൾ നമുക്ക് സ്വയം നൽകാനാവും. ശാ

സ്ത്രീയമായ പഠനരീതി സ്വീകരിക്കുന്നതുവഴി അദ്ധ്യാപകന്റെ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ശരിയായ ഉത്തരം നൽകാൻ കഴിയുന്നുവെന്നത് വലിയൊരു നേട്ടമാണ്. കാര്യകഷ്മതയും താല്പര്യവും വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ നല്ല പഠനരീതി സഹായിക്കുമെന്നതും ഉത്സാഹജനകംതന്നെ. നിശ്ചിതസമയത്തിനുള്ളിൽ ഒരു വിഷയം പഠിക്കാനുള്ള കഴിവ് നേടുകയെന്നത് മറെറാരു പ്രധാന നേട്ടമാണ്. ഏതാനും വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചെങ്കിലും ചിലതെല്ലാം അറിയാമെന്ന ആത്മവിശ്വാസം നമ്മിൽ ജനിക്കാനും ഇടയാകും.

നിശ്ചിതസമയത്തിനുള്ളിൽ ഒരു പദ്യശകലം പഠിക്കാൻ ഒരു വിദ്യാർത്ഥി സ്വീകരിച്ച 'ടെക്നിക്' ഓർക്കുകയാണ്. അവൻ സ്വയം പറഞ്ഞു: '20 മിനിട്ടിനുള്ളിൽ ഒരു പേജ് പദ്യം പഠിച്ചാൽ രണ്ടു ചോക്കലേറ് തിന്നാം.' അവനത് സാധിക്കുകയും ചെയ്തു. വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു പഠനത്തിനു സ്വയം പ്രേരിപ്പിക്കാവുന്ന അനേകം നൂതനമാർഗ്ഗങ്ങൾ തനിയെ കണ്ടു പിടിക്കാവുന്നതേയുള്ളു. കഷ്ടപ്പെട്ടു മനസ്സിനെ ഉണർത്താൻ ഇത്തരം പ്രോത്സാഹനോപാധികൾ അത്യന്താപേക്ഷിതങ്ങളാണ്.

വിദ്യാർത്ഥികൾ അദ്ധ്യയനത്തെപ്പററി ആരോഗ്യകരങ്ങളായ ധാരണകൾ പുലർത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ജീവിതവിജയമെന്ന ഗോപുരാഗ്രത്തിലേയ്ക്കുള്ള കല്പടവുകൾ അതിവേഗം നടന്നുകയറാൻ വിദ്യാഭ്യാസം തങ്ങളെ ഒരുക്കുകയാണെന്ന് അവർ സ്മരിക്കട്ടെ. കാര്യകഷ്മങ്ങളായ പഠനരീതികളും, ഏകാഗ്രതയും, ആത്മവിശ്വാസോത്സാഹനസ്വഭാവമുള്ള പാരിതോഷികങ്ങളെപ്പററിയുള്ള അവബോധവും അദ്ധ്യയനം കൂടുതൽ എളുപ്പമാക്കുകതന്നെ ചെയ്യും.

രണ്ട്

വായനയും ഭാവനയുടെ ചിറകുകളും

'രാവിലെ കളിച്ചു സമയംകളയാതെ വല്ലതും വായിച്ചു പഠിക്കെടാ, രാജാ' ഉറക്കമുണർന്നയുടനെ കളിക്കാൻ വട്ടംകൂട്ടിയ രാജനെ അമ്മച്ചി ഉപദേശിക്കുകയായിരുന്നു. 'വായിച്ചു പഠിക്കുക' യെന്നാണ് നാം സാധാരണ പറയുക. കാരണം പഠനപ്രക്രിയയിലും വിജ്ഞാന വികസനത്തിലും വായനയ്ക്ക് അതിപ്രധാനമായ സ്ഥാനമാണുള്ളത്. സാഹിത്യം, ചരിത്രം തുടങ്ങിയവ പഠിക്കുന്നവർ അധികസമയവും വായനയ്ക്കാണല്ലോ ഉപയോഗിക്കാറ്. സിനിമ, റേഡിയോ, ടെലിവിഷൻ തുടങ്ങിയ ആധുനികവിനിമയോപാധികളും വായനയുടെ സ്ഥാനം അധികമൊന്നും കുറച്ചിട്ടില്ലെന്നതാണു വാസ്തവം.

വായനയും മഹാന്മാരും

നൂറ്റാണ്ടുകളിലൂടെ മനുഷ്യൻ നേടിയിട്ടുള്ള അറിവിന്റെ അത്ഭുതപ്രപഞ്ചം മുഴുവൻ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ അടക്കിക്കൊള്ളിച്ചിരിക്കയാണ്. ഗ്രന്ഥപാരായണംവഴി അനന്തമായ വിജ്ഞാനഭണ്ഡാഗാരത്തിൽ നിന്ന് വാരിക്കോരിയെടുത്ത് ജീവിതം ധന്യമാക്കിയവരാണ് മഹാന്മാരെല്ലാം. വിവിധ തുറകളിലുള്ള മഹാന്മാരുടെ ചരിത്രം ഈ വസ്തുത വെളിവാക്കുന്നുണ്ട്.

50–ൽപരം ഗ്രന്ഥങ്ങളും 500–ൽപരം ലഘുലേഖകളും രചിച്ച അമേരിക്കക്കാരനാണ് അപ്പ്ടൻ സിൻക്ളയർ. സ്ക്കൂളിൽ കാലുകുത്തുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ഡിക്കൻസിന്റെയും താക്കറെയുടെയും എ

ല്ലാ കൃതികളും അദ്ദേഹം വായിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. മാത്രമല്ല, അന്നുണ്ടായിരുന്ന എൻസൈക്ലോപ്പീഡിയ മിക്കതും വായിച്ചു പഠിക്കുകയും ചെയ്തു. സ്കൂളിൽ പ്രവേശിച്ച് രണ്ടു വർഷം കഴിയുന്നതിനുമുമ്പ് സിൻക്ലയറിന് ഹൈസ്ക്കൂളിലേക്ക് പ്രമോഷൻ ലഭിച്ചു.

മഹാനായ പ്രസിഡൻറ് കെന്നഡി ഗ്രന്ഥപാരായണത്തിലൂടെ തൻെറ വിജ്ഞാനസമ്പത്ത് മഹത്തായ ആശയങ്ങളും ആദർശങ്ങളുംകൊണ്ട് നിറച്ചു. പ്രസിഡൻറിൻെറ തിരക്കിട്ട ജോലികൾക്കിടയിലും അനേകം ഗ്രന്ഥങ്ങളും മാസികകളും പത്രങ്ങളും അനുദിനം അദ്ദേഹം വായിച്ചിരുന്നു.

80–ൽപരം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിച്ച്, 10 ലക്ഷം ഡോളർ സമ്പാദിച്ച പ്രതിഭാശാലിയാണ് എച്ച്. ജി. വെൽസ്. അദ്ദേഹത്തിൻെറ വളർച്ചയ്ക്ക് കാരണമെന്താണെന്നോ? കൂട്ടുകാരുമൊത്ത് കളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ബാലനായ വെൽസിനെ മുതിർന്ന ഒരു കൂട്ടുകാരൻ എടുത്തു മുകളിലേക്ക് എറിഞ്ഞു. താഴെ വരുമ്പോൾ പിടിക്കാൻ തയ്യാറെടുത്തു നിന്നെങ്കിലും വെൽസ് നിലത്തുവീണു. കാലൊടിഞ്ഞ വെൽസ് കുറേ ദിവസത്തേക്ക് ആശുപത്രിയിലായിരുന്നു. അവിടെ സമയം പോക്കാനുള്ള ഏക മാർഗ്ഗം പുസ്തകപാരായണംമാത്രം. അത് ഒരു ശീലമായി വളർന്നു. പിന്നീട് ഇക്കാര്യം അനുസ്മരിച്ചുകൊണ്ട്, 'ആ കാലൊടിഞ്ഞതാണ് എൻെറ ജീവിതവിജയത്തിനു കാരണം' എന്നു വെൽസ് പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. കയ്യിൽ കിട്ടിയ പുസ്തകങ്ങളെല്ലാം നേരം പോക്കാൻ വായിച്ചു തീർത്തു. വെൽസിൻെറ ഭാവന ചിറകുവിരിച്ചു പറക്കാനാരംഭിച്ചു. പുറമുള്ളവരെപ്പോലെ സങ്കുചിതമായ ഒരു ജീവിതം നയിച്ചാൽ പോരാ എന്ന ദൃഢനിശ്ചയം അക്കാലത്താണ് വെൽസിലുണ്ടായത്.

എന്തിനകലെ പോകുന്നു? മലയാളനോവൽത്തറ വാട്ടിലെ കാരണവന്മാരാണല്ലോ സി. വി. രാമൻപിള്ളയും ഒ. ചന്തുമേനോനും. രണ്ടുപേരും ഗ്രന്ഥപാരായണത്തിൽ അതീവ തല്പരരായിരുന്നു. ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്ന സി. വി. വാരാന്ത്യത്തിൽ തന്റെ ശിപായിയെക്കൊണ്ട് ഒരു ചുമട് പുസ്തകം എടുപ്പിച്ചുകൊണ്ടുപോകുമായിരുന്നു. മൂന്നുദിവസം കഴിഞ്ഞ് ശിപായി അവയെല്ലാം തിരിച്ച് ഗ്രന്ഥശാലയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയിക്കൊടുത്തുകൊള്ളും. അത്രമാത്രം ഗ്രന്ഥപാരായണോത്സുകനായിരുന്നത്രെ സി. വി. ചന്തുമേനോനും മറിച്ചായിരുന്നില്ല. മഹാന്മാരുടെ വളർച്ചക്ക് അവർ വായിച്ച ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഏറെ സഹായകമായിട്ടുണ്ട്.

വായിക്കുമ്പോൾ

നാം വായിക്കുമ്പോൾ എന്താണ് സംഭവിക്കുക? ഒന്നാമതായി ഇന്ദ്രിയപരമായ ഒരു സ്വീകരണം അഥവാ ഉൾക്കൊള്ളൽ നടക്കുന്നു. വായനയിൽ പ്രധാനമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഇന്ദ്രിയം കണ്ണാണ്. വായിക്കുമ്പോൾ കൺമണികൾ വേഗത്തിൽ ചലിച്ചുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നത്. നാമറിയാതെതന്നെ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടികൾ ഇടത്തുനിന്നു വലത്തോട്ടു സഞ്ചരിക്കുന്നു. സുറിയാനി, അറബി തുടങ്ങിയ ഭാഷകൾ വായിക്കുമ്പോൾ വലത്തുനിന്നു ഇടത്തോട്ടും ചൈനീസ് ഭാഷകളിൽനിന്ന് കീഴോട്ടാണത്രെ വായിക്കുക! മറ്റു ഭാഷകൾ വായിക്കുമ്പോൾ, ഒരു വരി അവസാനിച്ചയുടനെ അടുത്ത വരിയിലെ അക്ഷരങ്ങൾ കാണാൻ വലത്തുനിന്നു കൺമണികൾ ഇടത്തോട്ടൊരു ചാട്ടമാണ്. ഭാഷയോടും വാക്കുകളോടുമുള്ള പരിചയമനുസരിച്ച് കൺമണികളുടെ പ്രവർത്തന വേഗതയിലും വ്യത്യാസമുണ്ടാവുന്നു. രണ്ടാമതൊരു പ്രക്രിയകൂടി നടക്കുന്നുണ്ട് വായിക്കുമ്പോൾ. ആദ്യമാദ്യം അക്ഷരങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർത്ത് വാക്കുകളും പിന്നീട്

വാക്കുകളും ഘടിപ്പിച്ച് വാചകങ്ങളും കണ്ടെത്തുകയാണ് കണ്ണ്. ഇവ കണ്ണിൽ പതിയുന്നതോടൊപ്പംതന്നെ തലച്ചോറിൽ ഇവയുടെ അർത്ഥം വിശദമാക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. വായനയിലെ മുഖ്യഘടകമാണിത്. ഈ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ കാര്യക്ഷമതയിലാണ് വായനയുടെ വിജയം കുടികൊള്ളുന്നത്.

വൈവിധ്യം

നാലര നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കുമുമ്പുവരെ വർഷംതോറും പുറത്തിറങ്ങിയിരുന്ന പുസ്തകങ്ങളുടെ ഏറ്റവും ഉയർന്ന സംഖ്യ ആയിരം ആയിരുന്നു. പിന്നീടിങ്ങോട്ട് അത്ഭുതകരമായ വളർച്ചയാണ് ഈ രംഗത്തുണ്ടായത്. ഇന്ന് ദിനംപ്രതി ആയിരം നൂതനഗ്രന്ഥങ്ങൾ പ്രകാശിതമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

എണ്ണത്തിൽ മാത്രമല്ല ഈ വളർച്ച. കഥ, നോവൽ, നാടകം, കവിത, ജീവചരിത്രം, ആത്മകഥ, സഞ്ചാരകഥ, ശാസ്ത്രം, തത്വശാസ്ത്രം എന്നിങ്ങനെ എണ്ണിയാൽ തീരാത്ത വിജ്ഞാനശാഖകളിലാണ് ഇന്ന് പുസ്തകങ്ങൾ രചിക്കപ്പെടുന്നത്. വായനവഴി നാം പ്രാപിക്കാനുദ്ദേശിക്കുന്ന ലക്ഷ്യത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഗ്രന്ഥങ്ങളെ നാലു വിഭാഗങ്ങളിൽപ്പെടുത്താം. ഒന്ന്: വിജ്ഞാനസമ്പാദനത്തിന് അഥവാ പഠിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി നാം ശ്രദ്ധാപൂർവം വായിക്കുന്നവ. അവ പല ആവർത്തി വായിച്ചാണ് നാം പഠിക്കുക. പാഠ്യപുസ്തകങ്ങളും തൽസംബന്ധിയായ മറ്റു കൃതികളും ഈ ഇനത്തിൽപ്പെടുന്നു. ഇവ പാരായണം ചെയ്യുന്നതുവഴി മനോവികാസമാണ് സാധിക്കുന്നത്. രണ്ട്: വിനോദത്തിനുവേണ്ടിയാകട്ടെ, നോവലുകൾ, കഥകൾ തുടങ്ങിയവ നാം വായിക്കുന്നു. മനോരഞ്ജനമാണ് ഇവിടെ ലക്ഷ്യം. മൂന്ന്: വിഹഗവീക്ഷണത്തിന്. ശ്രദ്ധാപൂർവമായ പഠനമെന്നതിനെക്കാൾ, ഒരു പുസ്തകം എന്തിനെ പ

റിയാണ് പ്രതിപാദിക്കുന്നതെന്ന് അറിയുക മാത്ര മാണ് ഉദ്ദേശം. അതിനുവേണ്ടി, ആമുഖവും അവതാ രികയും ഒന്നുരണ്ടദ്ധ്യായങ്ങളും വായിച്ച് തൃപ്തി പ്പെടുകയാണ് ചെയ്യാറ്. നാല്: നിരൂപണം നടത്തു ക ലക്ഷ്യമാകുമ്പോഴും ഭിന്നമായ സമീപനം നാം സ്വീകരിക്കുന്നു. പ്രൂഫ് റീഡിങ്ങ്, തെറ്റു തിരു ത്താനുള്ള അദ്ധ്യാപകന്റെ വായന തുടങ്ങി മറ്റു പ ല ഉദ്ദേശ്യങ്ങളും വായനയ്ക്കുണ്ടാവാമെന്നത് വിസ്മ രിക്കുന്നില്ല.

ശ്രദ്ധയും വേഗവും

വായനയിൽ എന്തുമാത്രം ശ്രദ്ധയും വേഗവും വേണമെന്നു നിശ്ചയിക്കേണ്ടത് വിഷയത്തിന്റെ സ്വഭാവം കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടുവേണം. പാഠ്യ വിഷയങ്ങളും വായിക്കുമ്പോഴും വേഗത്തെക്കാളും ശ്രദ്ധ യ്ക്കാണ് പ്രാധാന്യം. ഒരു മണിക്കൂർകൊണ്ട് മൂ ന്നോ നാലോ പേജേ വായിച്ചുള്ളുവെന്നിരിക്കും. ക ഥയും നോവലും നൂറമ്പതും ഇരുന്നൂറും പേജ് മണി ക്കൂറിൽ വായിച്ചുതള്ളാനാവും. ഇവിടെ പഠനത്തേ ക്കാളേറെ കഥയുടെ ഗതിവിഗതികളും അറിയുക മാത്ര മാണ് ഉദ്ദേശ്യം. വിനോദത്തിനുവേണ്ടി വായിക്കു മ്പോഴും മിനിട്ടിൽ നാനൂറും അതിൽ കൂടുതലും വാ ക്കുകളും വായിക്കാൻ കഴിയും. മാതൃഭാഷയിൽ ഉണ്ടാ കുന്നത്ര വേഗവും സ്വാതന്ത്ര്യവും മറ്റുഭാഷകളിൽ ല ഭിക്കാൻ കുറേയേറെ പരിശ്രമിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വായനയ്ക്കിടയിൽ, അർത്ഥമറിയാത്ത പദങ്ങളും വ ന്നാൽ വേഗത്തെ സാരമായി ബാധിക്കും. വായിക്കു ന്നവ മനസ്സിലാക്കുകയാണല്ലോ പ്രധാനം. അതിനാൽ വേഗം കുറഞ്ഞാലും പുതിയ പദങ്ങളുടെയെല്ലാം അർ ത്ഥം കണ്ടുപിടിച്ച് വായന തുടരുകയാണ് ഉത്തമം.

ചിലർ സ്വാഭാവികമായിത്തന്നെ എല്ലാം സാവ കാശം ചെയ്യുന്നവരാണ്. മറ്റു ചിലർ വേഗത്തിലും.

പക്ഷേ വായന കഴിയുമ്പോഴും ഫലം ശൂന്യം. ആദ്യത്തെ കൂട്ടരുടെ വായന സാവധാനമെങ്കിലും, വായിച്ചതു 'കൈയിലുണ്ടാവും.' ഇവരാണ് മിടുക്കന്മാരെന്ന് എല്ലാവരും സമ്മതിക്കും. ഇക്കൂട്ടർ വായനയ്ക്ക് വേഗം കൂട്ടാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. കൂടുതൽ വാക്കുകളുമായി പരിചയപ്പെട്ട് പദദാരിദ്ര്യം ഒഴിവാക്കണം. 'വായിക്കുക, കൂടുതൽ വായിക്കുക, വേഗത്തിൽ വായിക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ വായിക്കുക'— വേഗംകൂട്ടാനുള്ള മാർഗ്ഗമായി ഇതേ പറയാനുള്ളു.

എല്ലാ വാക്കുകളും വായിക്കണമെങ്കിലും ഓരോ വാക്കിലും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധചെലുത്തിയിട്ട് ആവശ്യമില്ല. ഒരു പുസ്തകം വായിക്കുമ്പോഴും, അതിൽ നിന്ന് 'നമുക്കാവശ്യമുള്ളവ' വേഗത്തിൽ മനസ്സിലാക്കുകയാണല്ലോ ആവശ്യം. അതിനാൽ പുസ്തകത്തിന്റെ ആദ്യപേജ് മുതൽ അവസാനംവരെ വായിക്കുകയല്ല വേണ്ടത്. വിജ്ഞാനസമ്പാദനത്തിനുള്ള പുസ്തകങ്ങളും പലപ്പോഴും വിരസങ്ങളായി തോന്നിയേക്കാം. അവയിൽനിന്ന് ആവശ്യമായ ഭാഗങ്ങളും മാത്രം വായിക്കുക. ഗ്രന്ഥപാരായണത്തിന്റെ വിജയരഹസ്യം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്, ത്യാജ്യഗ്രാഹ്യവിവേചനയോടെ വായിക്കുന്നതിലാണെന്നു ഹാമിൽട്ടൺ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ, വായിക്കുന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ സ്വഭാവം അനുസരിച്ചാണ് ശ്രദ്ധയും വേഗവും കൂട്ടുകയോ കുറയ്ക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത്. മഹത്ഗ്രന്ഥങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള ഗ്രന്ഥപഠന (Book Reviews) ങ്ങളും വായിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്.

എന്തുവായിക്കണം?

അനുദിനം വികസ്വരമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥലോകം മുഴുവൻ വായിച്ചുതീർക്കുന്നതിനെന്നല്ല, ഒന്ന് 'ഓടിനടന്ന്' കാണാൻപോലും ഒരു പുരുഷായു

യുസ്സ് മതിയാവില്ല. ഒരു വർഷം 365,000 എന്ന കണക്കിൽ പുസ്തകങ്ങളും പെരുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കൂടാതെ, വിവിധവിഷയങ്ങളും കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന ആയിരക്കണക്കിന് ആഴ്ചപ്പതിപ്പുകളും ദൈവാരികകളും മാസികകളും ലോകത്തിന്റെ വിവിധഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും പ്രകാശിതമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്.

കേരളത്തിന്റെ കാര്യംതന്നെ എടുക്കൂ, നാല്പത്തിരണ്ടിലേറെ ദിനപ്പത്രങ്ങളുടെ 7.08 ലക്ഷം കോപ്പികളും അനുദിനം വിറ്റഴിയുന്നുണ്ടിവിടെ. ഒരു കോപ്പി അഞ്ചുപേർ എന്ന കണക്കിൽ 35.4 ലക്ഷം പേർ ഇവയിൽ ഒന്നെങ്കിലും വായിക്കുന്നു. നാല്പത്തൊന്നിലധികം വാരികകളാണുള്ളത്. മൊത്തം വില്പന 5.48 ലക്ഷത്തിലധികം. വായിക്കുന്നവർ 27.4 ലക്ഷത്തോളവും. കൂടാതെ 238–ൽ പരം മാസികകളും ദ്വൈമാസികകളും മുതലായവയുടെ 16.98 ലക്ഷം പ്രതികളും പ്രതിമാസം വിറ്റഴിയുന്നു. 84.9 ലക്ഷം പേർ ഇവയിൽ ഒന്നെങ്കിലും വായിക്കുന്നു. ഏതാനും വർഷംമുമ്പുള്ള കണക്കുകളാണിവ.

വിവിധങ്ങളായ ഉദ്ദേശങ്ങളോടുകൂടിയാണ് പത്രമാസികകളും വെളിച്ചം കാണുന്നത്. പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളെ വെറും ആദായമാർഗ്ഗങ്ങളായിമാത്രം കാണുന്ന അനേകം പേർ അവയിൽനിന്നും മുതലെടുക്കുന്നുണ്ട്. മനുഷ്യന്റെ ലോലവികാരങ്ങളെ ചൂഷണം ചെയ്തു പണമുണ്ടാക്കുന്നവരും കുറവല്ല. സാമാന്യവായനക്കാരെ ആകർഷിക്കുന്ന രാഷ്ട്രീയചർച്ചകളും, വിനോദങ്ങളും സിനിമാപംക്തികളുംകൊണ്ട് സംതൃപ്തിപ്പെടുന്നു, ചില പ്രസാധകർ. ലൈംഗികാര്യങ്ങളെ ഉപകരണമാക്കി മുതലെടുക്കുകയാണ് മറെറാരു കൂട്ടർ. ഇളംതലമുറക്കാർക്ക് ഉപദ്രവകാരികളാണ് ഇത്തരം പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും.

ചില മഹത്തായ ആശയങ്ങളും ആദർശങ്ങളും പ്രചരിപ്പിക്കാൻ പ്രസിദ്ധീകരണരംഗത്ത് പണിയെടു

ക്കുന്നുണ്ട്, കുറേപ്പേർ. മനുഷ്യസ്വഭാവസംസ്ക്കരണത്തിനും, അവന് അറിവും ആനന്ദവും പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതിനും, ജീവിതം കൂടുതൽ അർത്ഥപൂർണ്ണമാക്കുന്നതിനുമാണ് അവർ ശ്രമിക്കുക. നമുക്ക് അപരിചിതരായ അനേകം മഹത്വ്യക്തികളെ നിമിഷനേരംകൊണ്ട് അവവഴി നമുക്ക് സുപരിചിതരായിത്തീരുന്നു. വിദൂരസ്ഥലങ്ങൾ. ആശയാദർശങ്ങൾ എന്നിവയിലേയ്ക്കു നമ്മുടെ ചിന്താമണ്ഡലത്തെ വികസ്വരമാക്കി, ഭാവനയ്ക്കു വർണ്ണമേകാനും ഉൽകൃഷ്ടഗ്രന്ഥങ്ങൾക്ക് കഴിയും.

പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളുടെ ബാഹുല്യവും, വൈവിധ്യവും വായിക്കാനുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന കാര്യത്തിലേക്കാണ് വിരൽചൂണ്ടുന്നത്. വിദ്യാർഥിനികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇക്കാര്യം വളരെ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നു. അവരുടെ വായനശീലം വളർന്നു വരുന്നതേയുള്ളു. ആദർശകഥകൾ, മഹാന്മാരുടെ ജീവചരിത്രങ്ങൾ, ആത്മകഥകൾ, ചരിത്രപരമായ പുസ്തകങ്ങൾ, നോവലുകൾ തുടങ്ങിയവ കുട്ടികളെ ആകർഷിക്കും. ഇളംതലമുറക്കാർക്കുവേണ്ടി രചിക്കപ്പെട്ട അനേകം സാഹിത്യകൃതികൾ ഇന്ന് വില്പനയ്ക്കുണ്ട്. സൽഗ്രന്ഥങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയെന്നത് അദ്ധ്യാപകരുടെയും, മാതാപിതാക്കളുടെയും സഹായത്തോടെയായാൽ ഏറ്റവും നന്ന് എന്ന് പറയുമ്പോൾ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽ കൈകടത്താനല്ല ഉദ്ദേശ്യം. ഉത്തമഗ്രന്ഥങ്ങൾ മനുഷ്യനെ സംസ്ക്കാരചിത്തനാക്കുന്നു. അശ്ലീലഗ്രന്ഥങ്ങളാകട്ടെ, അവനെ ചെളിക്കുണ്ടിൽ താഴ്ത്താനാണു തുനിയുക. ഒരാൾ വായിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഏവയെന്നറിഞ്ഞാൽ, അയാൾ എത്തരക്കാരനെന്ന് പറയാമെന്ന് കേട്ടിട്ടുണ്ട്. സൽഗ്രന്ഥങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുത്ത് വായിക്കേണ്ടതാണെന്നല്ലോ ഇത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്?

മനുഷ്യശരീരത്തിന്റെ ആരോഗ്യകരമായ വളർച്ചയ്ക്ക് പോഷകാഹാരം എന്നപോലെ, സൽഗ്രന്ഥപാരായണം മാനസികവളർച്ചയ്ക്ക് ആവശ്യമാണെന്ന് ജെർമി കോളിയർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. അഴുക്കുപുരണ്ട ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങൾ നാം അനുഭവിക്കാറില്ല. അശ്ലീലഗ്രന്ഥങ്ങൾകൊണ്ട് മനസ്സ് മലിനമാവാനും ഇടയാവരുത്.

എങ്ങനെ?

വായിക്കുകയും പഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാനും സ്വയം അഭിപ്രായം രൂപപ്പെടുത്താനും ഓരോ വിദ്യാർത്ഥിയും ശ്രമിക്കണം. ആഹാരത്തിനുശേഷമുള്ള ദഹനക്രിയ ശരീരപോഷണത്തിനെന്നപോലെ, വായനയ്ക്കുശേഷമുള്ള വിചിന്തനം ആശയസ്വാംശീകരണത്തിന് ആവശ്യമാണ്. 'ചില പുസ്തകങ്ങൾ രുചിക്കേണ്ടതാണ്; ചിലത് വിഴുങ്ങേണ്ടതാണ്; ഇനിയും ചിലത് ചവച്ചു ദഹിപ്പിക്കേണ്ടതേതെ'—എന്നാണ് ബേക്കൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്. രുചിക്കാനുള്ളവ മാത്രം വായിച്ച് തൃപ്തിപ്പെടുകയാണ് സാധാരണയായി നാം ചെയ്യുക. വിഴുങ്ങേണ്ടവയും ചവച്ചു ദഹിപ്പിക്കേണ്ടവയും വിട്ടുകളയുന്നു. എടുത്താൽതന്നെ അവ രുചിക്കുകമാത്രം ചെയ്ത് ഉപേക്ഷിക്കുന്നു. വിദ്യാർത്ഥികൾ ചെറുപ്പം മുതലേ, രസകരങ്ങളായ പുസ്തകങ്ങൾ എന്നപോലെ വിജ്ഞാനപ്രദങ്ങളായ ഗ്രന്ഥങ്ങളും വായിക്കാൻ ശീലിക്കണം.

മനോവിനോദത്തോടൊപ്പം മനോവികാസവും ഗ്രന്ഥപാരായണംകൊണ്ട് സാധിക്കണം. ഭാരതത്തിലെ പുരാതനവിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായത്തിന് അധീതി, ബോധം, ആചരണം, പ്രചാരണം എന്നീ നാലു ഘട്ടങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നതായി കാണുന്നു. പഠിക്കുക, പഠിച്ചവയെ മനസ്സിൽ ചിന്തിച്ചുറപ്പിക്കുക, ആ ചി

ന്തകളെ സ്വന്തം പ്രവൃത്തിപഥത്തിൽ കൊണ്ടുവരിക, അത്തരം പ്രവൃത്തികളും ചെയ്യാൻ മറ്റുള്ളവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുക—ഇവയാണ് മുൻപറഞ്ഞ പദങ്ങൾകൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത്. അതായത്, മനസ്സും വാക്കും പ്രവൃത്തികളും ഒരേവഴിക്ക് തിരിയണമെന്നു സാരം. വായനകൊണ്ട് സാധിക്കേണ്ടതും മറ്റൊന്നല്ല. നല്ലവാക്ക് നല്ല മനസ്സിൽനിന്നേ വരൂ. ഇവ രണ്ടുമുള്ളിടത്തേ സൽപ്രവൃത്തികളുണ്ടാവൂ. എങ്കിലേ മനുഷ്യൻ നല്ലവനെന്ന് തെളിയുകയുള്ളു. മനസ്സ് നന്നാകാൻ സൽഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിക്കുകയും പഠിക്കുകയുംവേണം. അവ ജീവിതത്തിൽ പകർത്തുമ്പോഴേ വായനയും പഠനവും പൂർണ്ണമാവൂ.

വായനശീലം വളർത്താൻ

1. അർത്ഥം ഗ്രഹിക്കലാണ് വായനകൊണ്ടു സാധിക്കേണ്ടത്. അതിനാൽ വാക്കുകളുടെ ഭംഗിയേക്കാൾ അവയുൾക്കൊള്ളുന്ന ആശയത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കുക.

2. സൈക്കിൾ സവാരി പോലെ യാണു പോലും വായന. കുന്നുകയറുമ്പോൾ വേഗം കുറയും. താഴോട്ടിറങ്ങുമ്പോൾ വേഗം കൂടുകയായി. അപകടസ്ഥാനങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധയേറുകയായി. അതുപോലെ ഗ്രഹിക്കാൻ പ്രയാസമുള്ളവ സാവധാനവും, 'കനം' കുറഞ്ഞവ വേഗത്തിലും, 'അപകടകരമായവ' മുൻകരുതലോടുകൂടിയും വേണം വായിക്കാൻ.

3. തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ ആമുഖവും അവതാരികയും വായിക്കാൻ ഒരു നിർബന്ധം തന്നെ വേണം. ഉള്ളടക്കം, പ്രതിപാദ്യവിഷയങ്ങൾ സംഗ്രഹപഠനം എന്നിവ വായിച്ച് പുസ്തകത്തെപ്പറ്റി പൊതുവായ ഒരു ധാരണയുണ്ടാക്കണം. നാലോ അഞ്ചോ മിനിട്ടുകൊണ്ട് ചെയ്യാവുന്ന കാര്യമാണിത്. അതിനുശേഷമാണ് വായന ആരംഭിക്കേണ്ടത്.

4. ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം കാണാൻവേണ്ടി വായിക്കുമ്പോഴാണു നാം ഏറ്റവും കാര്യക്ഷമമായി പാരായണം നടത്തുക. അതിനാൽ വായിക്കുന്ന പുസ്തകഭാഗത്തിന്റെ തലക്കെട്ട് ഒരു ചോദ്യമാക്കുക. 'പഞ്ചവത്സരപദ്ധതികൾ' എന്ന ശീർഷകത്തിൽ ആരംഭിക്കുന്ന പാഠ്യപുസ്തകഭാഗം വായിക്കുന്നെന്നിരിക്കട്ടെ. 'പഞ്ചവത്സരപദ്ധതികൾമൂലം ഇൻഡ്യക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള നേട്ടങ്ങൾ ഏവ?' എന്ന ചോദ്യം ഉന്നയിച്ചശേഷം വായിക്കുക. ഉത്തരം കാണാൻ എളുപ്പമാവും. വായന കാര്യക്ഷമമാവുകയും ചെയ്യും.

5. വിമർശനബുദ്ധിയോടുകൂടിവായിക്കണം. ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ ചിന്താഗതി ശരിയാണോയെന്നും, എത്രത്തോളം അതിനോട് യോജിക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നും പരിശോധിക്കണം. അതോടൊപ്പംതന്നെ അവതരണരീതിയുടെ യുക്തിഭദ്രതയും കെട്ടുറപ്പും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

6. ഓരോ ഖണ്ഡികയിലും ഒരു പ്രധാന ആശയമെങ്കിലും കാണാതിരിക്കില്ല. അത് പലപ്പോഴും ആദ്യവാചകത്തിൽത്തന്നെ ഉണ്ടാവുകയുംചെയ്യും. പ്രധാനാശയങ്ങൾതേടി ഖണ്ഡികതോറും ഒരു 'ഓട്ടപ്രദക്ഷിണം'തന്നെ നടത്തണം. വളരെവേഗം ഒരദ്ധ്യായത്തിലെ ആശയങ്ങൾ കൈക്കലാവും.

7. സാധാരണവായനക്കാർ മിനിട്ടിൽ 250 വാക്കുകൾ വായിക്കും. വേഗം വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ മനഃപൂർവ്വം ശ്രമിച്ചാൽ, ഇപ്പറഞ്ഞതിൽനിന്ന് രണ്ടോ മൂന്നോ ഇരട്ടി വേഗത്തിൽ വായിക്കാൻ സാധിക്കും.

8. വായിക്കുമ്പോൾ ചുണ്ടനക്കാതിരിക്കുക. ചുണ്ടനക്കി വായിക്കുമ്പോൾ നാം സംസാരിക്കുകയാണ്. മിനിട്ടിൽ 125 വാക്കിൽ കൂടുതൽ നമുക്ക് സംസാരിക്കാനാവില്ല. കൊച്ചുകുട്ടികൾ ചുണ്ടനക്കി വായിക്കേണ്ടതുണ്ട്. എന്നാൽ മുതിർന്നവരെ സംബ

നിശ്ചിച്ച് വായനയുടെ വേഗതയെ കൊല്ലുന്ന ഒരു അപകടകാരിയാണിത്.

9. വായിച്ച കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി അധികം താമസിയാതെ ചിന്തിക്കണം. ചിന്തകൂടാതെയുള്ള വായന ദഹിക്കാത്ത ഭക്ഷണത്തിന്റെ ഗുണമേ ചെയ്യൂ.

10. പുതിയ വാക്കുകളുടെ അർത്ഥവും പ്രയോഗവും ഡിക്ഷനറിനോക്കി, നോട്ടുബുക്കിൽ കുറിച്ചിടണം. സംഭാഷണസമയത്ത് രണ്ടോ മൂന്നോ തവണ ഉപയോഗിക്കുകകൂടി ചെയ്താൽ അവ എന്നും നമ്മുടേതായിരിക്കും.

11. വായിക്കുമ്പോൾ പുസ്തകം കണ്ണിൽനിന്ന് 15 ഇഞ്ച് അകലത്തിൽ പിടിക്കുന്നതാണ് ഉത്തമം. സ്വച്ഛവും ശാന്തവുമായ ഒരിടം വായനയ്ക്ക് തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതും നല്ലതാണ്.

12. പത്രപാരായണത്തിനു പുറമെ, ദിവസം തോറും അരമണിക്കൂറെങ്കിലും വിജ്ഞാനപ്രദങ്ങളായ മറ്റു ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിക്കണം. അങ്ങനെയായാൽ ഒരു വർഷത്തിൽ നാല്പതോളം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിക്കാനാവും. കേരളത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങളിലേതുകൂടാതെ ഗ്രാമങ്ങളിലും നഗരങ്ങളിലുമായി നാലായിരത്തോളം ഗ്രന്ഥാലയങ്ങളുണ്ട്. അവ അനേകം സൽഗ്രന്ഥങ്ങൾ നമുക്ക് പ്രദാനം ചെയ്യും.

13. വായിച്ച കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി മറ്റുള്ളവരുമായി ചർച്ചചെയ്യണം. അവ സ്വാംശീകരിക്കാനും, മറ്റുള്ളവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ അറിയാനും, സ്വന്തം വിജ്ഞാനകോശം വികസിപ്പിക്കാനും ഈ രീതി സഹായകമാവും.

14. വായിച്ച വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി ചുരുക്കമായി നോട്ടുകുറിക്കുക. കാലം കഴിയുമ്പോൾ, ആദ്യമാദ്യം വായിച്ചവ നാം മറക്കും. വായിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ പിന്നീട് ഉപയോഗപ്രദമാവണമെങ്കിൽ നോട്ടെടുക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്.

മൂന്ന്

വിദ്യാർത്ഥികളും അദ്ധ്യയനവും

മദ്ധ്യവേനൽ അവധികഴിഞ്ഞ് വിദ്യാലയങ്ങൾ വീണ്ടും തുറക്കും. വിജനമായ തെരുവുകളും ആളൊഴിഞ്ഞ ബസ്സുകളും ഒരിക്കൽക്കൂടി തിരക്കുള്ളവയാവും. എവിടെയും അലതല്ലുന്ന ആഹ്ലാദത്തിമിർപ്പായിരിക്കും.

എന്നാൽ എല്ലാവരും ഈ ആഹ്ലാദത്തിൽ പങ്കുചേരാനുണ്ടാവുമോ? ഇല്ലെന്നുവേണം വിചാരിക്കാൻ. തോറ്റുപോയ തോമസ്സും, ഫസ്റ്റ്ക്ലാസ് ലഭിക്കാത്ത മാത്യുവും, റാങ്കു കിട്ടാത്ത രാജമ്മയും....നിരുന്മേഷരായിരിക്കാനാണ് സാദ്ധ്യത. വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടി പഠിച്ചവരായിരിക്കാം ഈ വിദ്യാർത്ഥികൾ; സമർത്ഥരുമായിരുന്നിരിക്കാം. പക്ഷേ, അദ്ധ്യയനകാലത്ത് 'ശരിയായ രീതിയിൽ' ഇവർ പഠിച്ചിട്ടുണ്ടാവില്ല. അതായിരിക്കാം അവരുടെ പരാജയകാരണം, പലപ്പോഴും. ശരിയായ രീതിയിൽ പഠിക്കാൻ പല കാര്യങ്ങളും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

പഠനപ്രക്രിയ

ബാഹ്യേന്ദ്രിയങ്ങളുടെ സഹായത്തോടെ നടത്തുന്ന ഒരു മാനസികപ്രവർത്തനമാണല്ലോ പഠനം. ശ്രദ്ധാപൂർവം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിച്ചോ, പ്രസംഗങ്ങൾ ശ്രവിച്ചോ, ക്ലാസ്സുകൾ ശ്രദ്ധിച്ചോ, റേഡിയോ കേട്ടോ, ടെലവിഷൻ കണ്ടോ ആണ് നാം പഠിക്കുക. മേലെ പറഞ്ഞ രീതിയിൽ പരിചയപ്പെട്ട വിഷയങ്ങളുടെ നോട്ടെടുത്തും, പ്രസ്തുതാശയങ്ങൾ വിചിന്തനവിധേയമാക്കിയും അവ ഹൃദിസ്ഥമാക്കാൻ നാം ശ്രമിക്കുന്നു. പഠിച്ച പുതിയ ആശയങ്ങൾ സ്വന്തം ശൈലിയിൽ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതും അവ മനസ്സിൽ

പതിയാൻ സഹായിക്കും. അനുദിനജീവിതം പുതിയ അറിവിനനുസരിച്ച് പൊരുത്തപ്പെടുത്തുന്നതും പഠിക്കാൻ പറ്റിയ മാർഗ്ഗമാണ്. 'പഠിക്കാൻ പറ്റിയ ഉത്തമമാർഗ്ഗം ആവർത്തനവും' ആവർത്തിക്കാൻ ഏറ്റവും പറ്റിയ രീതി പഠിപ്പിക്കലുമാണെന്ന് മനഃശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

നോട്ടു തയ്യാറാക്കുമ്പോഴും, അദ്ധ്യാപകന്റെ വാക്കുകളും അക്ഷരംപ്രതി പകർത്താതിരിക്കുകയാവും നല്ലത്. പ്രധാനപ്പെട്ട ആശയങ്ങളും മാത്രം കുറിക്കുക. ക്ലാസ്സിൽ കേട്ടവയ്ക്കു പുറമെ പാഠ്യപുസ്തകങ്ങളും കൂടി വായിച്ചശേഷം, രണ്ടും ഉപയോഗപ്പെടുത്തി ഉണ്ടാക്കുന്ന നോട്ടുകളായിരിക്കും ഉത്തമം. അന്നന്നു വായിച്ച്, പ്രധാനാശയങ്ങളും ക്രമീകരിച്ചെഴുതുന്ന അനുദിനനോട്ടുകളും പരീക്ഷാവസരത്തിൽ ആവർത്തനത്തിനു വളരെ സഹായകമാവും. ഓരോ ദിവസത്തെയും നോട്ടുകളും പ്രത്യേകം കടലാസുകളിൽ തയ്യാറാക്കുന്നതും സ്വീകാര്യമായ സമ്പ്രദായമാണ്. അങ്ങനെയായാൽ, കൂടുതലായി ചേർക്കാനുള്ളവ ആവശ്യാനുസരണം ചേർത്ത്, നോട്ട് പൂർണ്ണമാക്കാൻ എളുപ്പമാവും.

സുഗമമായി പഠനം നടക്കാൻ പല കാര്യങ്ങളും ഒത്തിണങ്ങണം. പഠിക്കാനുള്ള തീവ്രമായ ആഗ്രഹവും,സ്വന്തംകഴിവിലുള്ളആത്മവിശ്വാസവുംവിദ്യാർത്ഥിയുടെ ഭാഗത്തുനിന്നുണ്ടാവണം. പഠിക്കാനുള്ള യഥാർത്ഥമായ ആഗ്രഹം ഏതു പ്രതിബന്ധങ്ങളെയും തട്ടിനീക്കാൻ പ്രാണിയുറ്റതാണെന്ന് മഹാത്മാരുടെ ചരിത്രം തെളിയിക്കുന്നു. ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയുടെ പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായ കർത്തവ്യം 'പഠിക്കുക'യെന്നതാണല്ലോ. പഠിക്കാനുള്ള തീവ്രമായ ആഗ്രഹംതന്നെ പഠനപ്രക്രിയ അയത്നലളിതമാക്കും.

സ്വന്തം കഴിവുകളിലുള്ള ആത്മവിശ്വാസം പഠനപുരോഗതിയ്ക്ക് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. ആ

ത്മവിശ്വാസരാഹിത്യമാണ് പല വിദ്യാർത്ഥികളുടെയും പരാജയകാരണം. പഠനപ്രക്രിയയെപ്പറ്റിയുള്ള ശരിയായ ധാരണ ആത്മവിശ്വാസവർദ്ധനവിനുതകും. 'എന്തു പഠിക്കണം' 'എങ്ങനെ പഠിക്കണം' 'എവിടെ പഠിക്കണം', 'എപ്പോൾ' പഠിക്കണം എന്നിവയാണ് പഠനപ്രക്രിയയുടെ വിവിധ വശങ്ങൾ.

എന്തു പഠിക്കണം?

പഠനവിഷയം എന്താണെന്നാണ് ഈ ചോദ്യം ആരായുന്നത്. കലാലയങ്ങളിലും വിദ്യാലയങ്ങളിലും പ്രത്യേക പാഠ്യപുസ്തകങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ട്. അവ കൂടാതെ, പഠിക്കുന്ന വിഷയത്തെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്ന, അവയോടു ബന്ധപ്പെട്ട, ധാരാളം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിക്കണം. എന്തിനാണീ അനാവശ്യയത്നമെന്ന് ചോദിക്കുന്നവരുണ്ടാകാം. വസ്തുതകളെപ്പറ്റി പൂർണ്ണജ്ഞാനമുണ്ടാകാൻ ഈ രീതിയിലുള്ള പഠനം ആവശ്യമാണ്. കാർ മുട്ടി മരിച്ച നിലയിൽ ഒരാളെ നാം കാണുന്നെന്നു കരുതുക. പ്രസ്തുത സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് അനേകം പേരോട് നാം അഭിപ്രായങ്ങൾ ആരായാറുണ്ട്. എന്തിനാണത്? സംഭവത്തിന്റെ നാനാവശങ്ങളെപ്പറ്റി സമഗ്രമായ അറിവു ലഭിക്കാൻ. അതുപോലെ, ഒരു വിഷയത്തെസംബന്ധിക്കുന്ന പല ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിക്കുന്നതുമൂലം ആ വിഷയം വ്യത്യസ്ത വീക്ഷണകോണങ്ങളിലൂടെ കാണാൻ നമുക്കു കഴിയുന്നു. തത്ഫലമായി പ്രതിപാദ്യവിഷയത്തിൽ ആഴമായ അവഗാഹം നേടാനാവും.

മേല്പറഞ്ഞ രീതിയിലുള്ള വായന 'കാടുകയറാതിരിക്കാൻ' 'പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം. അതതു വിഷയങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്ന അദ്ധ്യാപകരുമായി ചർച്ച ചെയ്തു, അവരുടെ വിദഗ്ധാഭിപ്രായം സ്വീകരിക്കുകയാവും ഉത്തമം. നമ്മുടെ പ്രത്യേക ശ്രദ്ധ

യ്ക്ക് വിഷയമാവേണ്ട മറെറാന്നുണ്ട്. ഈ രീതിയിലുള്ള വായന പരീക്ഷ അടുക്കുമ്പോഴല്ല വേണ്ടത്; അതിനുമുമ്പുള്ള അദ്ധ്യയനകാലത്താണ്. പരീക്ഷാവസരത്തിൽ മേല്പറഞ്ഞ വായന ഗുണകരമായിരിക്കില്ല. നാമറിയാത്ത അനേകം വശങ്ങളും, നാം പഠിച്ച വിഷയത്തിനുണ്ടെന്നും അപ്പോഴും അറിയുന്നതും നമ്മെ അസ്വസ്ഥരാക്കുമെന്നതാണ് ദോഷം.

എങ്ങനെ പഠിക്കണം?

പഠനരീതിയാണ് ഇവിടെ പ്രതിപാദ്യവിഷയമാവുന്നത്. പഠനപ്രക്രിയയിലെ നിരീക്ഷിക്കുക, കണ്ടകാര്യങ്ങളെ പരസ്പരം ബന്ധിക്കുക, സാത്മീകരിക്കുക തുടങ്ങിയ പ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പറ്റിയാണ് ഇവിടെ പ്രതിപാദിക്കുക. നാം പഠിക്കുന്ന വിഷയത്തെപ്പറ്റി ഉപരിവിജ്ഞാനസംദായകങ്ങളായവ തേടിപ്പിടിക്കാനുള്ള അന്വേഷണമനോഭാവമാണ് നിരീക്ഷണംകൊണ്ട് വിവക്ഷിക്കുക. ഉദാഹരണത്തിന്, ചരിത്രവിദ്യാർത്ഥി തൽസംബന്ധിയായ ലേഖനങ്ങളും ശേഖരിക്കുന്നതിൽ തല്പരനായിരിക്കണം; റേഡിയോ പ്രഭാഷണങ്ങളും കേൾക്കണം; ചരിത്രപരമായ ചലച്ചിത്രങ്ങളും കാണണം.....ഇങ്ങനെയായാൽ മാത്രമേ അയാളുടെ നിരീക്ഷണപ്രക്രിയ സമർത്ഥമായി നടത്തുന്നെന്ന് പറയാനാവൂ.

രണ്ടാമതായി വേണ്ടത്, ഒരു വിഷയാത്തപ്പറ്റി ലഭിക്കുന്ന വിവിധവീക്ഷണങ്ങളും പരസ്പരബന്ധിതങ്ങളും പരസ്പരപൂരകങ്ങളുമായി കാണുകയാണ്, അനേകം വിദ്യാർത്ഥികളെ അലട്ടുന്ന പ്രശ്നമായ മറവി മാറാനും ഈ രീതിയിലുള്ള പഠനം സഹായിക്കും. 'എല്ലാം മനപ്പാഠമാക്കിയാണ് പോയത്; പരീക്ഷസമയത്ത് ഒന്നും ഓർത്തില്ല' നന്നായി ഉത്തരമെഴുതാത്ത പലരും പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടുണ്ടിങ്ങനെ. തികച്ചും വാസ്തവമാണ് അവർ പറയുന്നത്.

കാണാപ്പാഠം പഠിച്ചതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് ഓർക്കാതിരുന്നത്. കാണാപ്പാഠം പഠിക്കുകയെന്നത് (Learning by heart) വാക്കുകളോ വാചകങ്ങളോ യാന്ത്രികമായി ആവർത്തിക്കുന്നതുമൂലമുണ്ടാകുന്ന ഫലമാണ്. എന്നാൽ ഓർമ്മിക്കുകയെന്നത്, കാര്യങ്ങളും യുക്തിപൂർവം പരസ്പരം ബന്ധിപ്പിക്കുന്നതാണ്. മനുഷ്യമനസ്സിനു് എളുപ്പത്തിലും ദീർഘകാലത്തേക്കും ഓർക്കാൻ കഴിയുന്നത് മേല്പറഞ്ഞരീതിയിലുള്ള പരസ്പരബന്ധിതാശയങ്ങളാണ്. ഓർമ്മശക്തിയുടെ വിവിധവശങ്ങളെക്കുറിച്ച് മറെറാരദ്ധ്യായത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്.

സാധാരണ സംശയം തോന്നാറുള്ള ഇംഗ്ലീഷ് വാക്കുകളുടെ അക്ഷരങ്ങളും (Spelling) ഓർക്കാനുള്ള ഒരുപായമാണ് ചില ആശയങ്ങളുമായി അവയെ ബന്ധിച്ചു കാണുകയെന്നത്. ഉദാഹരണത്തിന്. 'ഇളകാത്ത' എന്നർത്ഥമുള്ള 'Stationary' എന്ന വാക്ക്, 'കട' എന്നർത്ഥമുള്ള Stationery' എന്ന വാക്കിൽ നിന്ന് തിരിച്ച് ഓർക്കാൻ സാധിക്കും. 'E' കൊണ്ടാരംഭിക്കുന്ന Envelope, Stationery യിൽനിന്ന് ലഭിക്കും എന്നകാര്യംകൂടി ഓർത്താൽമതി. ഇതുപോലെ, വാക്കുകളും ആശയങ്ങളും മറെറുള്ളവയുമായി ബന്ധിച്ചുകണ്ടാൽമതി, അവ ശരിയായി ഓർക്കാൻ. ഒരു വിഷയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിവിധാശയങ്ങളും ഇങ്ങനെ പരസ്പരം ബന്ധിച്ചു കണ്ടാൽ അവ ഓർമ്മിക്കുക എളുപ്പമാവും.

വിവിധ വിഷയങ്ങളും നന്നായി പഠിക്കുന്നതിന് ഒരേ മാർഗ്ഗങ്ങളും തന്നെയല്ല സ്വീകരിക്കുക. ഉദാഹരണമായി, കണക്കു പഠിക്കുമ്പോൾ ബീജഗണിതത്തിലെയും അങ്കഗണിതത്തിലെയും ഓരോ കണക്കും ചെയ്തുതന്നെ പഠിക്കണം. ഇതിലേക്ക് Unit Text, Question Bank, Question Papers എന്നിവ ഉപയോഗിക്കുന്നത് കൂടുതൽ ഉപകാരപ്രദമാവും. ഓരോ ഭാഗം കഴി

യുമ്പോഴും ഈ പഠനരീതി സ്വീകരിച്ചാൽ, ആവർത്തനവും വളരെ എളുപ്പത്തിൽ നടത്താൻ സാധിക്കും. ക്ഷേത്രഗണിതം പഠിക്കുമ്പോഴും ചിത്രസഹായത്തോടെ, യുക്തിചിന്താരീതി (inductive method) ഉപയോഗിച്ച്, ചോദ്യങ്ങളുന്നയിക്കുകയും, അവ തെളിയിക്കാൻ പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുക. അവ ആഴമായിമനസ്സിൽ പതിയാൻ ഈ രീതി സഹായിക്കും. ഫോർമുല (formulae)കളും മറ്റും എഴുതിപ്പഠിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്.

മൂന്നാമതായി 'സാത്മീകരണ'മാണു നടക്കേണ്ടത്. പഠനത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയ്ക്ക് ആവശ്യമായ ഈ ഘടകം നാം പലപ്പോഴും വിസ്മരിക്കാറുണ്ട്. പുസ്തകങ്ങളും മാസികകളും, വാരികകളും മറ്റും സംവഹിക്കുന്ന വിജ്ഞാനം 'വായിച്ചുതള്ളി' തൃപ്തിയടയുന്ന അനേകരുണ്ട്. വിശിഷ്ടങ്ങളായ പ്രസ്തുതാശയങ്ങളോടു സജീവിതം താദാത്മ്യപ്പെടുത്താനുള്ള യാതൊരു ശ്രമവും അവർ നടത്താറില്ല. അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം 'ദഹിക്കാത്ത ഭക്ഷണം ശരീരത്തിനെന്നപോലെ'യാണ് വിജ്ഞാനപ്രദങ്ങളായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ. നമ്മുടെ ആരോഗ്യശാസ്ത്രാഭ്യസനം ശുചിത്വബോധത്തിനും ഗൃഹശുചീകരണത്തിനും പ്രചോദകമാവണം; ഭാഷാഭ്യസനം ശുദ്ധവും സരളവുമായ ഭാഷ ഉപയോഗിക്കാനും. ഇങ്ങനെ മറ്റെല്ലാ വിഷയങ്ങളും. ഇങ്ങനെ എല്ലാ പഠനവിഷയങ്ങളും അനുദിനജീവിതവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി, നേടുന്ന അറിവ് വിവിധ പ്രവർത്തനമണ്ഡലങ്ങളിൽ പ്രായോഗികമാക്കുക.

എവിടെ പഠിക്കണം?

പഠനസ്ഥലം തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിൽ നാം പലപ്പോഴും അശ്രദ്ധരാണ്. ശരിയായ പഠനനിർവഹണത്തിന് അത്യന്താപേക്ഷിതമായ ഒന്നാണ് അനുകൂല

സാഹചര്യങ്ങളുള്ള ഒരു പഠനസ്ഥലം കണ്ടുപിടിക്കുകയെന്നത്. പ്രധാനമായി, വെളിച്ചം, പഠനോപകരണങ്ങൾ, ഇരിക്കുന്ന രീതി എന്നിവയിൽ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

പഠനമുറി വായുസഞ്ചാരമുള്ളതാവണം. ജനൽ ഇടത്തുവശത്തു വരത്തക്കവിധം പഠനമേശ ക്രമപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്. വിളക്ക് എപ്പോഴും ഇടതുവശത്ത് ഉയർന്നിരിക്കയാണ് ഉത്തമം. പഠിക്കുമ്പോൾ മുഖം ഒരിക്കലും വളിക്കിനോ ജനലിനോ എതിരെ വരാതിരിക്കാൻ സൂക്ഷിക്കണം. വിളക്ക് ആവശ്യത്തിനു പ്രകാശമുള്ളതായിരിക്കണം. മങ്ങിയ പ്രകാശത്തിൽ വായിക്കുന്നത് നന്നല്ല. ഇക്കാര്യത്തിലുള്ള അശ്രദ്ധ പലവിധ നേത്രരോഗങ്ങൾക്കും ഇടനല്കുന്നു.

കിടക്കയിലും സോഫയിലും മറ്റും കിടന്നുള്ള വായന ആശാസ്യമല്ല. പഠിക്കാനിരിക്കുന്ന രീതി സുഖപ്രദമായിരിക്കണം. കണ്ണുകൾക്കും ശരീരത്തിനും കേടുകൂടാതെ ദീർഘനേരം പഠിക്കാൻ നാം ഇരിക്കുന്ന രീതി സഹായിക്കണം. സുഖമായി ഇരിക്കാനുതകുന്ന കസേരയും, എഴുത്ത് അനായാസമാക്കാൻ പറ്റിയ മേശയും ആവശ്യമാണ്. മേശമേൽ കമിഴ്ന്നുകിടന്നുള്ള വായന ശ്ലാഘനീയമല്ല. കൈമുട്ടുകൾ മേശയിലുറപ്പിച്ച് നേരെയിരുന്നു വായിച്ചാൽ, കണ്ണുകൾ ഏകദേശം പതിനെട്ടിഞ്ചോളം പുസ്തകത്തിൽനിന്ന് അകന്നിരിക്കും. കണ്ണുകൾക്ക് ആരോഗ്യപ്രദമായ അകലമാണിത്. പ്രശാന്തമായ അന്തരീക്ഷത്തിൽ തോട്ടത്തിലോ വൃക്ഷത്തണലിലോ സാവധാനം നടന്ന് ഉരുവിട്ട് പഠിക്കുന്നതും പ്രയോജനകരമായൊരു രീതിയാണ്.

എപ്പോൾ പഠിക്കണം?

പഠനസമയം തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിലും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. പ്രഭാതത്തിലും പ്രദോഷത്തിലുമുള്ള

ആദ്യമണിക്കൂറുകളാണ് സാധാരണയായി പഠനത്തിനു പറ്റിയ സമയം എന്നാൽ രാവിലെ അഞ്ചുമണിക്കുമുമ്പും, രാത്രി പതിനൊന്നിനുശേഷവും പഠിക്കുന്നത് ആശാസ്യമല്ല. ഏഴുമണിക്കൂറെങ്കിലും ദിവസേന ഉറങ്ങുകയും വേണം. അതിനാൽ, ഒരു വിദ്യാർത്ഥി പഠനത്തിൽ പുരോഗമിക്കാൻ ചെയ്യേണ്ട പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു കാര്യമാണ് 'സമയക്രമം' (time-table) ഉണ്ടാക്കുകയെന്നത്. പഠനത്തിനും വിശ്രമത്തിനും മറ്റാവശ്യങ്ങൾക്കും വേണ്ടത്ര സമയം ഉൾക്കൊള്ളിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു സമയക്രമം അനുസരിച്ചാൽ കൂടുതൽ കാര്യക്ഷമമായി പഠിക്കാൻ കഴിയുമെന്നതിൽ തർക്കമില്ല.

ഓർമ്മശക്തിയുടെ താളലയങ്ങൾ

'ഞാൻ കഴിയുന്നത്ര പഠിച്ചിട്ടും പരീക്ഷാഹാളിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോഴേ ഒന്നും ഓർക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല'— എസ്. എസ്. എൽ. സി. പരീക്ഷയ്ക്കു മൂന്നാംപ്രാവശ്യം ഒരുങ്ങുന്ന ഒരു വിദ്യാർത്ഥി എഴുതിയ കത്തിലെ ഒരു ഭാഗമാണിത്. മനപ്പാഠമാക്കാനും ഓർമ്മിക്കാനും കഴിയുന്നില്ലെന്നാണല്ലോ ഈ വിദ്യാർത്ഥിയുടെ പരാതി. ഇത്ര രൂക്ഷമല്ലെങ്കിലും, അനേകം വിദ്യാർത്ഥികളെ അലട്ടുന്ന ഒരു പ്രശ്നമാണ് മറവി. ക്ലാസിലെ ചോദ്യോത്തരവേളകളിലും പരീക്ഷാവസരങ്ങളിലുംഇക്കൂട്ടർ തികച്ചുംനിസ്സഹായരാകുന്നു. സമർത്ഥനായ വ്യാപാരിയും, വാചാലനായ വാഗ്മിയും, പ്രതിഭാശാലിയായ അദ്ധ്യാപകനും, പ്രസിദ്ധനായ ഗ്രന്ഥകർത്താവുമൊക്കെ ഏറ്റെ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരു സിദ്ധിയാണ് 'നല്ല ഓർമ്മശക്തി'. എന്നാൽ ഇവരേക്കാളേറേ ഓർമ്മശക്തി ആവശ്യമായിരിക്കുക വിദ്യാർത്ഥികൾക്കാണല്ലോ.

ഓർമ്മിക്കുകയെന്ന പ്രവർത്തനം തലച്ചോറിൽ ചില വ്യത്യാസങ്ങൾ വരുത്തുന്നുണ്ടെന്നോണ് പണ്ഡിതന്മാർ പറയുന്നത്. 'ഒരു ടേപ്പിൽ' നമ്മുടെ സ്വരം ആലേഖനം ചെയ്യപ്പെടുന്നതുപൊലെയാണത്രെ പഠിക്കുകയും ഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവ തലച്ചോറിൽ മുദ്രിതമാവുക. നമ്മുടെ സ്വരം ആലേഖനം ചെയ്യുമ്പോൾ കാന്തശക്തിയുള്ള ടേപ്പിലെ സൂക്ഷ്മകോശസംവിധാനത്തിൽ ചില വ്യത്യാസങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ആ സ്വരം വീണ്ടും നമുക്ക് ശ്രവിക്കാൻ കഴിയുന്നത്. മനുഷ്യമസ്തിഷ്ക്കത്തിൽ പത്തുലക്ഷം കോടി സൂക്ഷ്മകോശ

ങ്ങളുണ്ടത്രേ. നാം എന്തെങ്കിലും പഠിക്കുമ്പോഴും തല
ച്ചോറിലെ കോശസംവിധാനത്തിലും വ്യത്യാസങ്ങളു
ണ്ടാവുന്നുണ്ട്. തന്മൂലമാണ് നമുക്ക് വീണ്ടും പഠി
ച്ചവ ഓർമ്മിക്കാൻ കഴിയുന്നത്. ഒരു വ്യത്യാസമു
ണ്ട്. ടേപ്പിൽ ഒരു സ്വരം ആലേഖനം ചെയ്തിടത്തു
തന്നെ മറെറാന്നുകൂടി എടുത്താൽ മുമ്പത്തേത് പൂർണ്ണ
മായി മാഞ്ഞുപോകും. ഓർമ്മശക്തിയെ സംബ
ന്ധിച്ച് ഇത് മുഴുവൻ ശരിയല്ല.

പഠിക്കുമ്പോഴും നമ്മുടെ തലച്ചോറിലുണ്ടാകുന്ന
ചില പ്രത്യേക 'ചാലു'കളാണ് ഓർമ്മിക്കാൻ സഹാ
യിക്കുന്നതെന്ന് മനഃശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ അഭിപ്രായ
പ്പെടുന്നു. വെള്ളമൊഴുകുമ്പോഴും ചാലുകളും രൂപം
കൊള്ളുന്നത് നാം കാണാറുണ്ട്. അവ നദിയായി
ത്തീരുന്നു. വെള്ളം വററിയാലും നദി നദിയല്ലാതാ
കുന്നില്ലല്ലോ. പെരിയാറിലെ വെള്ളം മുഴുവൻ വ
ററിയാലും പെരിയാർ എന്നും പെരിയാർതന്നെ. ഇതു
പോലെതന്നെയാണ് ഓർമ്മയുടെ 'ചാലു'കളും എ
ന്നാണ് ഇന്നത്തെ മനഃശാസ്ത്രവിദഗ്ധന്മാരുടെ അ
ഭിപ്രായം. ഒരു കാര്യം പഠിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ, അത്
ഏറെ നാളത്തേക്ക് ഓർമ്മയുടെ ചാലുകളിൽക്കൂടി ഒ
ഴുകും. കാലം പിന്നിടുന്തോറും ഓർമ്മയുടെ ഈ
ചാലുകളും വരണ്ടുപോകാം. നദിയിൽ പുതുവെള്ള
മെന്നപോലെ, പുതിയ കാര്യങ്ങളുടെ ഓർമ്മപ്രവാഹം
വീണ്ടും ചാലുകളും നിറയ്ക്കുന്നു. ഇതാണ് ഓർ
മ്മിക്കുകയും മറക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോഴും സംഭവിക്കു
ന്നത്.

സാധാരണയായി, പ്രായം ചെന്നവരെക്കാളും കു
ട്ടികൾക്കാണ് മനപ്പാഠമാക്കാനുള്ള കഴിവ് കൂടുതൽ.
കുട്ടികളുടെ തലച്ചോറിലെ സൂക്ഷ്മകോശസംവി
ധാനത്തിൽ എളുപ്പത്തിൽ വ്യത്യാസം വരാൻ കഴിയു
ന്നതും താരതമ്യേന പഴയ ഓർമ്മകളുടെ ചാലുകളും
കുറവായതുമാകാം ഇതിന്റെ കാരണം. ഏതായാലും,
കഴിയുന്നത്ര പുതിയ വിഷയങ്ങളും, പുതിയ ഭാഷ

കളും ചെറുപ്പത്തിൽത്തന്നെ പഠിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയിലേക്കാണ് ഇക്കാര്യം വിരൽ ചൂണ്ടുന്നത്,

വിഭിന്ന സ്വഭാവം

നമുക്ക് ഓർമ്മിക്കുവാനുള്ളത് വിഭിന്നസ്വഭാവമുള്ള വസ്തുതകളും വിഷയങ്ങളുമാണ്. കവിതകളും, സയൻസിലെ 'ഫോർമുലകളും' ഗണിതശാസ്ത്രത്തിലെ 'സൂത്ര'ങ്ങളും, സോഷ്യൽസ്റ്റഡീസിലെ സംഭവങ്ങളും, തിയതികളും—ഇവയെല്ലാം ഓർമ്മിച്ചേതീരൂ. ആകെക്കൂടി നോക്കുമ്പോൾ, നിർവ്വചകപദങ്ങളും, പദ്യം, ഗദ്യം, തത്വം, ഫോർമുല എന്നിങ്ങനെ ഓർമ്മിക്കാനുള്ളവയെ തരംതിരിക്കാമെന്ന് തോന്നുന്നു. ഇവയെല്ലാം ഒരുപോലെ ഓർമ്മയിൽ നിർത്താനാവില്ലെന്നാണ് പരീക്ഷണനിരീക്ഷണങ്ങളും പഠിപ്പിക്കുന്നത്. മേല്പറഞ്ഞ അഞ്ചിനങ്ങളിലും പെടുന്ന ഏതാനും ഭാഗങ്ങളും ഒരാളും മനപ്പാഠമാക്കിയെന്നിരിക്കട്ടെ. അതിനുശേഷം പതിനഞ്ചുദിവസത്തേക്ക് അയാളും മറ്റു പല കാര്യങ്ങളും പഠിക്കുന്നു. വീണ്ടും മേൽപ്പറഞ്ഞ അഞ്ചിനങ്ങളും സ്മരിക്കാൻ അയാൾ ശ്രമിക്കുകയാണെങ്കിൽ നിർവ്വചകപദങ്ങളും അപ്പാടെ മറന്നിരിക്കും. കാരണം തത്തയുടെ പദം പറച്ചിൽ പോലായിരുന്നു അയാൾ അവ പഠിച്ചത്. ഗദ്യഭാഗത്തിൽ ഇരുപത്തഞ്ചുശതമാനം ഓർമ്മിക്കാൻ കഴിയും. പദ്യത്തിൽ പകുതിയും ഓർമ്മയിലുണ്ടാവും. തത്വങ്ങളും എഴുപത്തഞ്ചുശതമാനവും ഓർക്കാനാവും. ഫോർമുലകളാകട്ടെ മുഴുവൻ ഓർമ്മയിൽ ഓടിയെത്തും.

നൂറുശതമാനവും ഓർമ്മിക്കാൻ കഴിയത്തക്കവണ്ണമാണ് നാം പഠിക്കേണ്ടത്. ഇതിന് സ്വീകരിക്കേണ്ട ഒരു പഠനപദ്ധതിയിലേക്ക് മുൻപറഞ്ഞ കണക്കുകളും വിരൽ ചൂണ്ടുന്നുണ്ട്. ഫോർമുലകളും നാം അർത്ഥമറിയാതെ പഠിക്കാറില്ല. മറ്റു പലതുമായുള്ള ബന്ധംകൂടി കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടാണ് നാം അവ

പഠിക്കുക. പദ്യം ഗദ്യം എന്നിവ ഭാഗികമായും, നിരർത്ഥകപദങ്ങളും മുഴുവനായും, സ്വതന്ത്രമായാണ് മനസ്സിൽ തങ്ങുക. അർത്ഥമറിഞ്ഞ്, പരസ്പരബന്ധിതമായി പഠിക്കുന്നവ ഏറെക്കാലം മനസ്സിൽ ഉറച്ചുനിലയ്ക്കും; അവ ഓർക്കാൻ എളുപ്പവുമായിരിക്കും.

പഠനപ്രക്രിയ

ഓർമ്മിക്കുക എന്ന പ്രവർത്തനം, പഠിക്കുക, ഗ്രഹിക്കുക, ധരിക്കുക, സ്മരിക്കുക എന്നീ കർമ്മങ്ങളുടെ ആകെത്തുകയാണ്. ഇവയെല്ലാം തമ്മിൽ അവിച്ഛിന്നവും അഭേദ്യവുമായ ബന്ധമാണുള്ളത്. അതിനാൽത്തന്നെ അവയെ വേർതിരിച്ച് വ്യവഹരിക്കുക പ്രയാസമായിത്തീരുന്നു.

എന്തെങ്കിലും ഓർമ്മയിൽവയ്ക്കാൻ കഴിയണമെങ്കിൽ, അദ്യപടിയായി അത് പഠിക്കണം. ഒരു ഗദ്യഭാഗം മനപ്പാഠമാക്കുന്നെന്നിരിക്കട്ടെ. ആദ്യം, ആ ഭാഗം മുഴുവൻ 'ഓടിച്ച്' വായിച്ച്., പ്രധാനാശയം മനസ്സിലാക്കണം. ഒരേ ആശയംതന്നെ ക്രമപ്രവൃദ്ധമായി അവതരിപ്പിക്കുന്നതെങ്ങനെയെന്ന് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. പുതിയ പുതിയ ആശയങ്ങളിലേക്ക് എങ്ങനെ കടക്കുന്നുവെന്നും മനസ്സിരുത്തി നിരീക്ഷിക്കണം. പഠിക്കാനുള്ള ഭാഗത്തിന്റെ ഭിന്നവശങ്ങൾ എങ്ങനെ ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നെന്നും നോക്കിക്കാണുക. തുടർന്ന്, ക്രമമായി സാവധാനം വായിക്കുക. ഒറ്റയിരുപ്പിൽ മുഴുവൻ പഠിക്കാനൊരുങ്ങേണ്ട; പ്രത്യേകിച്ച് ദീർഘമായ പാഠ്യഭാഗങ്ങളണെങ്കിൽ. പലതായി തിരിച്ച്, ഓരോരൊ ഭാഗം പഠിക്കുകയാവും ഓർമ്മിക്കാനെളുപ്പം. വളരെ ദീർഘമായ ഭാഗങ്ങൾ പഠിക്കാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ ഇക്കാര്യം പ്രത്യേകം ഓർമ്മയിലുണ്ടാവണം.

പഠനത്തിന്റെ വിവിധവശങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് അനേകം ശാസ്ത്രീയഗവേഷണങ്ങൾ അമേരിക്കൻ മനഃശാസ്ത്രവിദഗ്ധന്മാർ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. അവർ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന ഒരു പഠനപദ്ധതി 'S Q 3R' എന്നറിയപ്പെടുന്നു. Survey, Question, Read, Recite, Revise എന്നീ പദങ്ങളുടെ ആദ്യക്ഷരങ്ങൾ ചേർത്താണ് ഈ ഫോർമുല ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളത്. പഠനപദ്ധതിയിൽ പ്രായോഗികമായ പലതും നമുക്ക് ഇതിൽനിന്ന് സ്വീകരിക്കാനാവും. പഠിക്കാനുദ്ദേശിക്കുന്ന ഭാഗം എന്തിനെപ്പറ്റിയാണെന്ന് പഠനാരംഭത്തിൽത്തന്നെ ബോധമുണ്ടാവണം. വായന നടക്കുമ്പോൾ എന്ത്? എങ്ങനെ? എന്തിന്? എന്നു തുടങ്ങിയ ചോദ്യങ്ങൾ ഉന്നയിച്ച് ഉത്തരം കാണാൻ ശ്രമിക്കാം. അപ്പോൾ, പ്രധാനാശയങ്ങളിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ പതിക്കാനാവും. വായിച്ച ഭാഗം പുസ്തകസഹായംകൂടാതെ ഓർമ്മിക്കാൻ കഴിയുന്നതുവരെ ഈ പഠനരീതി തുടരുകയാണു വേണ്ടത്.

മറവിക്കു പിന്നിൽ

മറവിയില്ലാത്ത മനുഷ്യരില്ല. പഠിച്ച കാര്യങ്ങൾ ഓർമ്മിക്കാൻ കഴിയാതാവുക, കണ്ടിട്ടുള്ള ആളുകളെയും വസ്തുക്കളെയും തിരിച്ചറിയാതിരിക്കുക തുടങ്ങിയ അവസ്ഥകൾക്കാണല്ലോ മറവിയെന്നു പറയുക പലരും മറവിയെ അഭിശപ്തമായ ഒന്നായാണു കരുതാറ്. എന്നാൽ, പഠനപ്രക്രിയയിൽ മറക്കാനുള്ള കഴിവിന് ഏറെ സ്ഥാനമുണ്ടെന്നാണ് മനഃശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പറയുന്നത്. അത്ഭുതം തോന്നിയേക്കാം. പഠിക്കുമ്പോൾ തെറ്റായ പല കാര്യങ്ങളും നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയിൽപെടാറുണ്ടല്ലോ. കുട്ടികളെ സംബന്ധിച്ച് ഇത് കൂടുതൽ അനുഭവപ്രസക്തമാണ്. ഒരു കുട്ടി തെറ്റായി കണക്കു ചെയ്തെന്നിരിക്കട്ടെ. ശരിയേതെന്ന് മനസ്സിലാക്കുമ്പോൾ, തെറ്റു വിസ്മരിക്കുകയാണു ചെയ്യുക. പഠനപ്രക്രിയയിൽ അനുസ്യൂതം

നടക്കുന്ന ഒരു സ്വാഭാവിക കർമ്മമാണിത്. ആദ്യം പഠിക്കുന്നതു മറക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നു വന്നാലത്തെ അവസ്ഥ ഓർത്തുനോക്കൂ.

മറവിക്കു പിന്നിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന കാരണങ്ങളും പലതാണ്. പഠിച്ച വിഷയത്തിലുള്ള താല്പര്യക്കുറവ്, ആവർത്തിക്കാതെ കടന്നുപോയ കാലദൈർഘ്യം, പഠിച്ചവിഷയം നമ്മിലുണർത്തിയേക്കാവുന്ന ദുഃഖാനുഭവസ്മരണ, ഓർമ്മിക്കുവാനുള്ള പ്രചോദനക്കുറവ്, അശ്രദ്ധമായ പഠനം എന്നിങ്ങനെ അനേകം കാര്യങ്ങളും മറവിക്ക് കാരണങ്ങളായി മനഃശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്കു പറയാനുണ്ട്.

എളുപ്പവഴികൾ

ഓർമ്മശക്തി വളർത്താനുള്ള എളുപ്പവഴികളും മനഃശാസ്ത്രവിദഗ്ധന്മാർ നിർദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ട്.

1 പഠിക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ വായിക്കുക. പഠിക്കുന്നവ ഓർമ്മയിൽ വയ്ക്കണമെന്ന ലക്ഷ്യവുമുണ്ടായിരിക്കുക.

2 ഈ ഉദ്ദേശ്യത്തിൽനിന്നുളവാകുന്ന ശ്രദ്ധയും ഏകാഗ്രതയും ഓർമ്മിക്കാൻ സഹായിക്കുന്ന ശക്തങ്ങളായ പ്രേരണകളാണ്.

3 വായിക്കുമ്പോൾ ഓർമ്മിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങളുടെ ചിത്രങ്ങൾ മനസ്സിൽ വരയ്ക്കുക. ഒരു സംഭവത്തെപ്പറ്റി വായിക്കുമ്പോൾ, അത് നടന്നസ്ഥലത്തുണ്ടായിരുന്നാലെന്നപോലെ, മനസ്സിൽ കാണാൻ കഴിയുമല്ലോ. അതുപോലെ, വായിക്കുന്നവയുടെയെല്ലാം മാനസികചിത്രങ്ങൾ നിർമ്മിക്കാൻ സാധിക്കും.

4 പഠിക്കുന്ന വിഷയവുമായി ചേർക്കാവുന്നിടത്തോളം കാര്യങ്ങൾ ബന്ധപ്പെടുത്തുക. ഓർമ്മിക്കാനുള്ള ഏറ്റവും വലിയ ഒരു ഉപാധിയായിട്ടാണ് വി

ല്യം ജയിംസ് എന്ന മഹാൻ ഇതിനെ കാണുക. അപരിചിതവസ്തുക്കളും, വാക്കുകളും, ആശയങ്ങളും പരിചിതങ്ങളായവയുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തി പഠിക്കുകയാണ് ഈ രീതിയുടെ രഹസ്യം. കങ്കാരുവിനെപ്പറ്റി, അതിനെ കാണാത്ത ഒരാളോട് പറയുകയാണെന്നിരിക്കട്ടെ. ഒതുങ്ങിയ ഉടലും, ശക്തങ്ങളായ കാലുകളുമുള്ള കങ്കാരുവിന് അതിവേഗത്തിൽ കുതിച്ചുചാടാൻ കഴിയുമെന്നും, ഓട്ടത്തിൽ അതിനെ പിന്നിലാക്കാൻ മാനിനുപോലും കഴിയില്ലെന്നും കേൾക്കുമ്പോൾ, സ്വാഭാവികമായി മാനിനോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തി കങ്കാരുവിനെപ്പറ്റി അയാൾ ചിന്തിച്ചുതുടങ്ങും.

നാമുപയോഗിക്കുന്ന പേനയുടെ കാര്യംതന്നെയെടുക്കൂ. പേനയുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി അതുണ്ടാക്കിയ ഫാക്ടറി, ലഭിച്ച കട, സമ്മാനിച്ച ആൾ, സമ്മാനിക്കാനിടയായ അവസരം, അന്നത്തെ ആഘോഷങ്ങൾ തുടങ്ങിയ എത്രയോ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാം. പഠനത്തിന്റെ എല്ലാ തലങ്ങളിലും ഇത് അനുവർത്തിക്കാവുന്നതാണ്. പുതിയൊരു ഭാഷ പഠിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥി ആദ്യം പത്തു വാക്കുകൾ പഠിച്ചെന്നിരിക്കട്ടെ. അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കി, അവ ഒന്നുമുതൽ പത്തുവരെയും, പത്തുമുതൽ ഒന്നുവരെയും, തടവില്ലാതെ പറയത്തക്കവണ്ണം പഠിക്കുക. പിന്നെ, അഞ്ചു മുതൽ താഴോട്ടും മുകളിലേക്കും പറയുക. അവയ്ക്കു പരസ്പരം അർത്ഥത്തിലും സ്വരത്തിലും എന്തെങ്കിലും സാമ്യമുണ്ടോയെന്നു നോക്കുക. അങ്ങനെ ആ പത്തുവാക്കുകളും ഹൃദിസ്ഥമാക്കിയെന്നിരിക്കട്ടെ. അടുത്ത ദിവസവും പുതിയ പത്തു വാക്കുകൾ പഠിച്ചെന്നു കരുതൂ. അവയും മേല്പറഞ്ഞ രീതിയിൽ പഠിക്കുക. പുതിയ പത്തു വാക്കുകളും ആദ്യ ദിവസം പഠിച്ച വാക്കുകളുമായി ബന്ധപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കണം. ആകെക്കൂടി ഇരുപതു വാക്കുകൾ. ഒരു വാക്ക് പത്തൊമ്പതു വാക്കുകളുമായി ബന്ധപ്പെടുത്താം. അങ്ങനെ ഇരുപതു വാക്കുകൾകൊണ്ട് എത്ര

ബന്ധങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാമെന്ന് ഊഹിച്ചുനോക്കൂ. ഇതാണ് ഭാഷാപഠനത്തിന്റെ ആന്തരരഹസ്യം. ഈ രീതിയിലുള്ള ഭാഷാഭ്യസനം അത്ഭുതാവഹമായ ഫലം ചെയ്യും.

5 പദ്യങ്ങളും പാട്ടുകളും മറ്റും അവയുടെ താളവും ഈണവും ഒപ്പിച്ച് ചൊല്ലിപ്പഠിച്ചാൽ ദീർഘകാലം ഓർമ്മിക്കാൻ സാധിക്കും. താഴ്ന്ന ക്ലാസ്സുകളിൽ ടീച്ചർ പാടിപ്പഠിപ്പിച്ച പാട്ടുകൾ ഇപ്പോഴും മുതിർന്നവർ ഓർമ്മിക്കുന്നില്ലേ?

6 ഒറ്റയിരുപ്പിൽ വളരെക്കാര്യങ്ങൾ തലയിൽ അടിച്ചുകയറാതെ ആശയങ്ങൾക്കനുസരിച്ചു വിഭജിച്ച്, പല അവസരങ്ങളിലായി പഠിക്കുകയാണുത്തമം.

7 മൗനമായി വായിക്കുന്നതിനേക്കാൾ സ്വരത്തിൽ വായിക്കുന്നതാണു മനപ്പാഠമാക്കാൻ സഹായകരമെന്ന് വിദഗ്ധർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

8 ഒരു വിഷയം പഠിച്ചശേഷം അല്പം വിശ്രമിക്കുന്നതു നല്ലതാണ്. പഠിച്ചവ മനസ്സിൽ പതിയാൻ ഇതുപകരിക്കും.

9 മനപ്പാഠമാക്കാനുള്ള ഭാഗം ഉറങ്ങുന്നതിനുമുമ്പ് പഠിക്കുക. അതിനുശേഷം മറ്റൊന്നും വായിക്കാതെ ഉറങ്ങുക. രാത്രിയിൽ ഉറക്കം വരുന്നതിന് അല്പം മുമ്പുതന്നെ കിടക്കയിൽ കിടന്ന്. അന്ന് പഠിച്ച കാര്യങ്ങൾ ഓർമ്മി (recollect) ക്കുന്നത് നല്ലതാണ്. അങ്ങനെചെയ്യുമ്പോൾ ഓർമ്മിക്കാനാവാത്ത ഭാഗങ്ങൾ അടുത്ത ദിവസം രാവിലെതന്നെ ഒന്നുകൂടിപഠിക്കാമല്ലോ. രാവിലെ സ്കൂളിലേക്കു നടന്നു പോവുന്നെങ്കിൽ, കൂട്ടുകാരുമൊത്ത് പോവാൻ ശ്രമിക്കയും, പഠിച്ച ഭാഗങ്ങൾ പരസ്പരം പറഞ്ഞ്, ഓർമ്മയിൽ ഉറപ്പിക്കാൻ പരിശീലിക്കുന്നതും നല്ല തഴക്കംതന്നെ.

10 അതിരാവിലെ മനസ്സ് 'ശുദ്ധ'മാകയാൽ, പ്രഭാതം മനപ്പാഠം പഠിക്കാൻ പറ്റിയ സമയമാണ്.

11 ഒരു വിഷയം പഠിച്ചയുടനെ വളരെ വ്യത്യസ്തമായ മറ്റൊന്നു പഠിക്കാതിരിക്കുക മലയാളം

കഴിഞ്ഞുടനെ ഓർമ്മിച്ചാ പഠിക്കുന്നതു ചിതമാകാ നിടയില്ല.

12 ദിവസേന ഏതെങ്കിലും കുറേ ഭാഗം മനപ്പാഠമാക്കുക. ഒരിക്കലും ഈ ശീലം മുടക്കാതിരിക്കുന്നതു് ഉത്തമമാണു്.

13 അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കി പഠിക്കുന്നവ പെട്ടെന്നു മറന്നുപോകാറില്ല.

14 ചിലരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മനപ്പാഠമാക്കാനുള്ള ഭാഗം എഴുതിപ്പഠിക്കുകയാവും ഉത്തമമായ മാർഗ്ഗം.

15 നിമോണിക്രീതി(Mnemonic)സ്വീകരിക്കുക. ഇതിനുദാഹരണമാണു്, മുമ്പുകണ്ട 'S Q 3 R' എന്ന ഫോർമുല. ഇതിന്റെ പൂർണ്ണരൂപം ഓർമ്മിക്കാൻ ശ്രമിച്ചുനോക്കൂ. പേരുകളുടെ കാര്യത്തിലെന്നപോലെ പ്രബന്ധങ്ങളിലെയും മറ്റും പ്രധാനാശയങ്ങളെ ചില വാക്കുകളിൽ സംഗ്രഹിച്ചു്, ആ വാക്കുകളുടെ ആദ്യക്ഷരങ്ങളെ കൂട്ടിച്ചേർത്തു് പ്രബന്ധംമുഴുവൻ എളുപ്പത്തിൽ ഓർമ്മിക്കാൻ കഴിയും. പദ്യത്തിന്റെ വരികളുടെ ആദ്യക്ഷരങ്ങളെ ഇങ്ങനെ യോജിപ്പിക്കാനാവും. ഇതരപഠനഭാഗങ്ങൾക്കും ഈ രീതി ഉപകരിക്കാമല്ലോ.

16 ആവർത്തനമാണു മറെറാരു പ്രധാന മാർഗ്ഗം. ഇടയ്ക്കിടെയുള്ള ആവർത്തനംകൂടാതെ, ദീർഘകാലത്തേക്കു് ഒരു കാര്യം ഓർത്തിരിക്കാൻ അധികംപേർക്കും സാധിക്കില്ല. ക്ലാസ്സുകഴിഞ്ഞു് ഏറെവും അടുത്ത അവസരത്തിൽ, 'ഇന്നത്തെ ക്ലാസ്സുകളിൽനിന്നു് ഞാൻ എന്തു പഠിച്ചു?' എന്നു പരിശോധിക്കുക. ക്ലാസ്സിൽ കേട്ടവ വീണ്ടും മനസ്സിലുണർത്താൻ കഴിഞ്ഞാൽ കൂടുതൽനാളം അതു് മനസ്സിൽ തങ്ങിനിലയ്ക്കും. ദിവസംതോറും, ആഴ്ചതോറും, മാസംതോറും, പാഠഭാഗം ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാലേ, പരീക്ഷാവസരത്തിൽ വിഷമംകൂടാതെ അവ ഓർക്കാൻ കഴിയൂ.

അഞ്ച്

ആവർത്തനം നടത്തേണ്ടതെങ്ങനെ?

പരീക്ഷയ്ക്കുമുമ്പുള്ള ഏതാനും ക്ളാസ്സുകളും മിക്കവാറും വിദ്യാലയങ്ങളിൽ ആവർത്തനത്തിനായി വിനിയോഗിക്കാറുണ്ട്. ചില വിദ്യാർത്ഥികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളമെങ്കിലും ആവർത്തനം ഒരു പേടിസ്വപ്നമായേക്കാം. വിവിധവിഷയങ്ങളുടെ രണ്ടും മൂന്നും പാഠങ്ങൾവീതം ഒരുമിച്ചു പഠിക്കുകയെന്നതു ചിലർക്കു ബുദ്ധിമുട്ടായി തോന്നാം. പ്രത്യേകിച്ച്, എടുത്തുകഴിഞ്ഞ പാഠങ്ങൾ അന്നന്നു പഠിക്കാതിരിക്കുന്നവർക്ക്. വേണ്ട രീതിയിൽ ക്ളാസ്സ് നോട്ടെടുത്ത് അനുദിനപാഠങ്ങൾ പഠിച്ചുപോന്നവർക്ക് ആവർത്തനം അനായാസമായി നടത്താനാവും. വാരാന്ത്യത്തിലും മാസാന്ത്യത്തിലും പാഠ്യഭാഗങ്ങൾ പുനഃപരിശോധന നടത്തിയിട്ടുള്ള വിദ്യാർത്ഥികൾക്കാകട്ടെ, വർഷാന്ത്യത്തിലെ ആവർത്തനം ഏറ്റവും എളുപ്പമായി അനുഭവപ്പെടാതിരിക്കില്ല.

ആവർത്തനം എന്തിന്?

അദ്ധ്യായനകാലം മുഴുവൽ പഠനത്തിൽ ദത്തശ്രദ്ധനാവാൻ കടപ്പെട്ടവനാണു വിദ്യാർത്ഥി. എന്നാൽ, ആവർത്തനകാലമാണു ചിലർക്കു പഠിക്കാനും പരീക്ഷയ്ക്കൊരുങ്ങാനും ഒക്കെക്കൂടി കിട്ടുന്ന സമയം! ഇതു തികച്ചും ശോചനീയമാണ്.

പടയാളിയും നടനും പ്രസംഗകനുമൊക്കെ അരങ്ങേറ്റത്തിനുമുമ്പ് ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ച് പരിശീലനം നടത്തുന്നതായി നമുക്കറിയാം. അവരുടെ വിജയത്തിന് അത്യന്താപേക്ഷിതവുമാണത്. ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആവർത്തനം,

നാടകത്തിന് അടുത്ത ഒരുക്കമായി നടത്തുന്ന റിഹേഴ്സൽപോലെയാണ്. റിഹേഴ്സലിനു വരുന്നയാൾ നാടകവുമായി പരിചയം സമ്പാദിച്ചിരിക്കേണ്ടതുപോലെ, അവർത്തനത്തിനെത്തുന്ന വിദ്യാർത്ഥിക്ക് പാനവിഷയങ്ങളുമായി ചിരപരിചയവും, മാനസികസാമീപ്യവും ആവശ്യമാണ്. ചുരുക്കത്തിൽ, ആവർത്തനകാലം പുതിയ അറിവ് സമ്പാദിക്കാനെന്നതിനേക്കാൾ, സമ്പാദിച്ച വിജ്ഞാനം, പരസ്പര പൂരകങ്ങളായ ആശയങ്ങളുടെ ആകെത്തുകയും, അന്യോന്യബന്ധിതങ്ങളായ വിജ്ഞാനവീചികളും ആയി കാണാനാണ് ഉപയോഗിക്കേണ്ടത്.

സങ്കുചിതാർത്ഥത്തിൽ, പരീക്ഷാവിജയം ലക്ഷ്യമാക്കിക്കൊണ്ടാണ് നാം ആവർത്തനം നടത്തുക. വിജ്ഞാന സമ്പാദനത്തിലൂടെ സംസ്ക്കാരസമ്പന്നനാവുകയെന്ന അദ്ധ്യയനാന്ത്യത്തെ വിസ്മരിക്കുന്നില്ല. പ്രായോഗികതലത്തിൽ വിദ്യാർത്ഥികൾ ആവർത്തനത്തോട് സ്വീകരിക്കേണ്ട മനോഭാവം മാത്രമാണു മേൽപ്പറഞ്ഞത്. പരീക്ഷാവിജയത്തിന് ഏറ്റവും ഉപകാരപ്രദമാവണം ആവർത്തനം.

ഈ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്ക് ആവർത്തനകാലത്തു നാം വർജ്ജിക്കേണ്ടതും, സ്വീകരിക്കേണ്ടതുമായ ചില വസ്തുതകളുണ്ട്.

വർജ്ജിക്കേണ്ടവ

പരീക്ഷയ്ക്കൊരുങ്ങുവാനുള്ള അവസാനത്തെ അവസരമായ ആവർത്തനകാലംപോലും ചിലർ ഭാഗ്യപരീക്ഷണത്തിനു വിനിയോഗിക്കാറുണ്ട്. കൈനോട്ടത്തിലും ഭാഗ്യംചൊല്ലിലും അന്ധമായി വിശ്വസിച്ച്, നമ്മുടെ ഭാവി തച്ചുടയ്ക്കാതിരിക്കാൻ വേണ്ടത്ര ബുദ്ധി ചിലർക്കിനിയും ഉണ്ടാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഉഴപ്പന്മാരുടെ ഊരാക്കുടുക്കിൽ വീണ് ആ

CHILDREN'S LIBRARY
ST. JOSEPH'S MONASTERY

വർത്തനകാലംപോലും പാഴാക്കുന്നവരെപ്പറ്റി എന്തു പറയട്ടെ!

ആവർത്തനസമയത്ത്, പഠിച്ച വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി ആയാൽപോലും പുതിയ പ്രതിപാദനങ്ങൾ വായിക്കാതിരിക്കുകയാവും ഉത്തമം

ക്രമമായി ആവർത്തനം നടത്തിയ വിദ്യാർത്ഥികൾപോലും പരീക്ഷ അടുക്കുമ്പോൾ നഷ്ടധൈര്യരും അശുഭാപ്തിവിശ്വാസികളുമായി കാണപ്പെടാറുണ്ട്. അകാരണമായ ഭയവും ഉൽക്കണ്ഠയും വർജ്ജിച്ച്, കർത്തവ്യനിർവഹണത്തിൽ ദത്തശ്രദ്ധരാവുകയാണവേണ്ടത്.

അമിതമായ ഉത്സാഹവും ആവേശവും മൂലം ഊണും ഉറക്കവും ഉപേക്ഷിച്ചുപോലും ആവർത്തനത്തിന് ഒരുമ്പെടുന്നവരും ചുരുക്കമല്ല. ഇത്തരക്കാർ പലപ്പോഴും പരീക്ഷ എഴുതാറില്ലെന്നത് എടുത്തു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

സ്വീകരിക്കേണ്ടവ

ഒരു വിദ്യാർത്ഥി തനിച്ചും സഹപാഠികളുമായി യോജിച്ചും ആവർത്തനം നടത്തുന്നത് അഭിലഷണീയമാണ്. ആവർത്തനരീതി ഏതുവിധമായാലും, വിദ്യാർത്ഥികൾ സ്വീകരിക്കേണ്ട ചില വസ്തുതകളുണ്ട്.

പഠിച്ച പാഠങ്ങൾ ഒന്നുപോലും വിടാതെ, ആവർത്തനകാലത്ത് പരിശോധിക്കാൻ പദ്ധതിയുണ്ടാക്കണം. ഓരോ വിദ്യാർത്ഥിയും. ഒരു ഭാഗവും അപ്രധാനമായി ഉപേക്ഷിക്കാനാവില്ല. പ്രാധാന്യം കൂടുതലുള്ളവ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധ അർഹിക്കുന്നുണ്ട്. അപ്രധാനമെന്നു കരുതി ഏതാനും ഭാഗങ്ങൾ പഠിക്കാതെ പരീക്ഷയ്ക്ക് പോവുണത് പരമാബദ്ധമാണെന്ന് അനുഭവം തെളിയിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ.

പല പ്രാവശ്യം ആവർത്തനം നടത്തത്തക്ക രീതി യിലാവണം പഠനപദ്ധതി തയ്യാറാക്കുക. ആദ്യ ത്തെതവണ കൂടുതൽ സമയമെടുത്ത്, സാവധാനം പ ഠിക്കേണ്ടി വന്നാലും, പിന്നീട് ആവർത്തനം അനായാ സമായി നടത്താനാവും. പഠിക്കുന്ന ഭാഗങ്ങളുടെ ചു രുക്കം അപ്പോഴപ്പോൾ തയ്യാറാക്കണം. അല്പാത്തപ ക്ഷം, ഒരു ഭാഗം ആദ്യമായി ആവർത്തിക്കാനെടുത്ത ത്ര സമയം രണ്ടാംപ്രാവശ്യവും ആവശ്യമായിവരും. നമ്മുടെ വിലയേറിയ സമയവും ശക്തിയും പാഴാ കാനിടയാകരുതല്ലോ. ഓരോ പ്രാവശ്യവും ചുരുക്ക മായി നോട്ടുണ്ടാക്കുന്നതായാൽ, അവസാനത്തെ പഠ നം പ്രസ്തുത നോട്ടുകളുടെ സഹായത്തോടുകൂടി വളരെവേഗം നടത്താൻ കഴിയുന്നതാണ്.

സാധാരണയായി, ചോദ്യങ്ങൾക്ക് എന്തുത്തരം നൽകണമെന്നാണ് വിദ്യാർത്ഥികൾ പഠിക്കാറ്. അതുകൊണ്ടായില്ല. വാചികപരീക്ഷ (oral examination) യിൽ നൂറുശതമാനം മാർക്കുവാങ്ങുന്ന ചില വിദ്യാർത്ഥികൾ ചിലപ്പോൾ എഴുത്തുപരീക്ഷ (written examination) യിൽ ദാരുണമായി പരാജയപ്പെടാറുണ്ട്. ഏതായാലും എങ്ങനെ ഉത്തരം എഴുതണമെന്ന്, ആവർത്തനകാലത്തെങ്കിലും പരിശീലിക്കേണ്ടതാണ്.

ആവർത്തനത്തിനൊരുങ്ങുന്ന ഓരോ പ്രാവശ്യവും നിശ്ചിതസമയത്തിനുള്ളിൽ പഠിക്കാനുദ്ദേശിക്കുന്ന ഭാഗം നിർണ്ണയിക്കണം. ഇങ്ങനെയായാൽ പ്രസ്തുതഭാഗത്തേക്ക് നമ്മുടെ ശ്രദ്ധമുഴുവൻ കേന്ദ്രീകരി ക്കാനാവും. തൽഫലമായി കുറഞ്ഞസമയംകൊണ്ട് ആ ഭാഗം ഹൃദിസ്ഥമാക്കാനും സാധിക്കും.

തുടർച്ചയായി പല മണിക്കൂർ ആവർത്തനത്തിനു പയോഗിക്കുന്ന ചിലർ, പകൽക്കിനാവുകണ്ട് സമ യം പാഴാക്കാറുണ്ട്. പഠനത്തിനിടയിൽ പതിനഞ്ചോ

മുപ്പതോ മിനിട്ടിടവിട്ട്", 'കഴിഞ്ഞ സമയം കൊണ്ട് ഞാനെന്തുപഠിച്ചു?, അടുത്ത പതിനഞ്ചോ മുപ്പതോ മിനിട്ടുകൊണ്ട് ഞാൻ എന്താണ് പഠിക്കേണ്ടത്?' ഇത്തരം ചോദ്യങ്ങൾക്ക് സ്വയം ഉത്തരം നല്കിക്കൊണ്ട് ദിവാസ്വപ്നം കൂടാതെ കാര്യക്ഷമമായി പഠിക്കാൻ കഴിയും.

ഏതാനും വിദ്യാർത്ഥികളുടെയെങ്കിലും ഒരു ബലഹീനതയാണ് പഠിക്കാൻ വിഷമമുള്ള ഭാഗങ്ങൾ അവസാനത്തേയ്ക്ക് മാറ്റിവയ്ക്കുകയെന്നത്. പഠനാരംഭത്തിലാണ് നാം ഉന്മേഷവും ഉത്സാഹവും ഉള്ളവരായിരിക്കുക. തദവസരങ്ങളിൽ വിഷമമുള്ള ഭാഗങ്ങൾ പഠിക്കാനുപയോഗിക്കണം. ക്ഷീണം തോന്നുമ്പോൾ എളുപ്പമുള്ള ഭാഗങ്ങളിലേക്ക് ശ്രദ്ധതിരിച്ച് പഠനം ലളിതമാക്കാവുന്നതാണ്.

ദീർഘനേരത്തെ പഠനം മൂലം ക്ഷീണിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ, വീണ്ടും പഠനം തുടരുന്നത് നന്നല്ലെന്നു മാത്രമല്ല, ഉപദ്രവകരംകൂടിയാണ്. അല്പനേരം വ്യായാമം ചെയ്യുക, നടക്കുക തുടങ്ങിയ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ ക്ഷീണം തീർക്കുകയാണു വേണ്ടത്. സമീകൃതാഹാരവും വേണ്ടത്ര ഉറക്കവും പഠനത്തെ സഹായിക്കും. പഠനാവസരങ്ങളിൽ ധാരാളം ശുദ്ധജലം കുടിക്കുന്നത് നല്ലതാണ്. ആത്മധൈര്യപ്രചോദിതങ്ങളായ ചിന്തകളുണർത്തുന്നതും ആവർത്തനം എളുപ്പമാക്കും.

കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിലെ ചോദ്യക്കടലാസുകൾ ആവുന്നത്ര ശേഖരിച്ച്, അവയുടെ സഹായത്തോടെ പരീക്ഷയ്ക്കൊരുങ്ങുന്ന പതിവും സ്വാഗതാർഹമത്രെ. നിരൂപണബുദ്ധിയോടുകൂടി ശ്രദ്ധാപൂർവം പഠിക്കേണ്ടവയാണവ. ചോദ്യങ്ങളുടെ സ്വഭാവം, അവയ്ക്കുള്ള മാർക്ക്, ചോദ്യങ്ങളുൾക്കൊള്ളുന്ന പുസ്തകഭാഗം, ഓരോ ചോദ്യവും ആവശ്യപ്പെടുന്ന പ്ര

ധാനകാര്യം, വിവിധചോദ്യങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള പര സ്പരബന്ധം തുടങ്ങിയ വസ്തുതകൾ മനസ്സിലാ ക്കാൻ അദ്ധ്യാപകരുടെ സഹായം തേടേണ്ടതാണ്.

പരീക്ഷയ്ക്കൊരുങ്ങാനുള്ള ഉത്തമമാർഗ്ഗം ചോദ്യോത്തരങ്ങൾ എഴുതിപ്പഠിക്കുകയാണെന്ന് ചി ലർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നുണ്ട്. പല വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് അനുഭവപ്പെടുന്ന കീറാമുട്ടിപ്രശ്നമായ അക്ഷരത്തെ റ്റു തിരുത്താനും ഇതുപകരിക്കും. പരീക്ഷയ്ക്ക് വരാൻ സാധ്യതയുള്ള ചോദ്യങ്ങളുടെ ഉത്തരമെങ്കിലും മേൽപ്പറഞ്ഞ രീതിയിൽ പഠിക്കാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്.

ആവർത്തനം പലരുമൊത്ത്

ഏതാനും സഹപാഠികളുമായി കൂട്ടുചേർന്ന് ആ വർത്തനം നടത്തുന്നത് സ്വാഗതാർഹമത്രെ. 'മോക്ക് എക്സാമിനേഷൻസ്', 'മോഡൽ എക്സാമിനേഷ ൻസ്' തുടങ്ങിയവ നടത്തി പരീക്ഷയ്ക്കൊരുങ്ങു ന്ന രീതിയും ചിലർ സ്വീകരിച്ചുകാണുന്നു. വിദ്യാർ ത്ഥികളുടെ സഹകരണത്തോടുകൂടി പഠിച്ച എല്ലാ ഭാഗങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ചോദ്യക്കടലാസ് അദ്ധ്യാ പകൻ ഉണ്ടാക്കുക; എല്ലാ വിദ്യാർത്ഥികളും ദിവസം പ്രതി ഒരു ചോദ്യത്തിനുത്തരം തയ്യാറാക്കുക; അവ പരസ്പരം കൈമാറി തെറ്റു തിരുത്തുകയും പൂ ർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്യുക—അതോടെ ആവർത്തന വും നടക്കും.

സംഘടിതമായ ആവർത്തനം നടത്താൻ വിവിധ രീതികളും സ്വീകരിച്ചുവരുന്നു. പലരുമൊത്തുള്ള ആ വർത്തനരീതി ഫലപ്രദമാവണമെങ്കിൽ, വിദ്യാർത്ഥി കളും ചോദ്യങ്ങളും ഉണ്ടായിച്ചു സംശയനിവാരണം വരു ത്താൻ ഉത്സുകരായിരിക്കണം. ലജ്ജകൊണ്ടോ അ പകർഷതാബോധംകൊണ്ടോ ചോദ്യങ്ങളും ഉണ്ടായിക്കു ന്നതിൽ വിമുഖരാണു പലരും. ഇവരെപ്പറ്റി വി

ദ്യാഭ്യാസപണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിമതമിതാണ്: 'ബുദ്ധിഹീനർ തങ്ങൾക്കെല്ലാം അറിയാമെന്നു കരുതുന്നു; അഹംഭാവികളാകട്ടെ, സ്വയം സർവജ്ഞരെന്നു നടിക്കുന്നു; ബുദ്ധിമാന്മാർ ചോദ്യങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുന്നതിൽ തത്പരരാണ്; കാരണം, അവർക്കു കൂടുതൽ കൂടുതൽ പഠിക്കാൻ ആഗ്രഹമുണ്ട്. അതിനാൽ ബുദ്ധിപൂർവകമായി ചോദ്യങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുന്നതു പഠിക്കാനുള്ള ആഗ്രഹത്തിന്റെ അടയാളംതന്നെയെന്നു വരുന്നു.

തനിച്ചോ സംഘടിതമായോ ഉള്ള ആവർത്തനം, സ്ഥിരമായ ഒരു പദ്ധതിയനുസരിച്ചു ക്രമീകൃതമായി നടത്തിയാൽ, സാധാരണരീതിയിൽ പരീക്ഷയ്ക്കുള്ള ഒന്നാന്തരം ഒരുക്കമായി. ഇനി, ഉത്തരമെഴുതുമ്പോൾ ചില കാര്യങ്ങൾകൂടി ശ്രദ്ധിച്ചാൽ വിജയം സുനിശ്ചിതം.

ആറ്

പരീക്ഷ പരീക്ഷണമോ?

നന്നായി പഠിക്കുകയും, ഭംഗിയായി ആവർത്തനം നടത്തി പരീക്ഷയ്ക്കൊരുങ്ങുകയും ചെയ്യുന്ന അനേകം വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുപോലും ഫലപ്രഖ്യാപനാവസരത്തിൽ കരയേണ്ടിവരാറുണ്ട്. പരീക്ഷാവിജയത്തിനു നന്നായി പഠിക്കുകയും ആവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനു പുറമേ ചില വസ്തുതകൾ കൂടി നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്കു വിഷയീഭവിക്കാനുണ്ട്.

തലേദിവസം:

നിശ്ചിതപദ്ധതിയോ പരിപാടിയോ കൂടാതെ ആവർത്തനം നടത്തുന്നവർക്കു പരീക്ഷയുടെ തലേദിവസംപോലും തിരക്കിട്ട പഠനമായിരിക്കും. അന്ന്, കഴിയുന്നിടത്തോളം പഠനപരിപാടികൾ വെട്ടിക്കുറച്ച് സ്വസ്ഥരായിരിക്കുകയാണുത്തമം. ചുരുക്കമായെഴുതിയ കുറിപ്പുകൾ മറിച്ചുനോക്കി, ഓർമ്മ പുതുക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. തലേദിവസം ഉണ്ടാകാവുന്ന ആശങ്കയും ഭയവുമൊക്കെ ആത്മധൈര്യപ്രചോദകങ്ങളായ ചിന്തകൾകൊണ്ടു മായിച്ചുകളയണം. ദീർഘകാലത്തെ ഒരുക്കത്തിനുശേഷം, നമ്മുടെ കഴിവുകൾ പ്രകടിപ്പിക്കാൻ കിട്ടിയ ഒരു സുവർണ്ണാവസരമായിട്ടുവേണം നാം പരീക്ഷയെ കണക്കാക്കാൻ.

തലേ ദിവസം വൈകുന്നേരം രസകരമായ കളിയോ, നടപ്പോ മൂലം വേണ്ടത്ര വ്യായാമം എടുക്കണം. കളിക്കുശേഷം താല്പര്യമുള്ള ഏതെങ്കിലും ഗാനം കേൾക്കുന്നതു നല്ലതാണ്. പരീക്ഷയ്ക്കാവശ്യമായ പേന, പെൻസിൽ, കടലാസു തുടങ്ങിയവയെല്ലാം ക്രമപ്പെടുത്തണം. 'ദീർഘനാളത്തെ പരിശ്രമം നാളെ

ഫലമണിയും' എന്ന സന്തോഷ ചിന്തയോടെ ആയി രിക്കണം ഉറങ്ങാൻ പോവുക. രാത്രി പത്തുമണിക്കെ ങ്കിലും ഉറങ്ങുന്നതാണുത്തമം.

രാവിലെ:

പരീക്ഷദിവസം പ്രഭാതത്തിൽ ആറുമണിക്ക് ഉണരുക. പ്രഭാതപ്രാർത്ഥനയിൽ, നന്നായി പരീ ക്ഷയെഴുതാൻ ആവശ്യമായ ഈശ്വരസഹായം തേട ണം. കുളിച്ച്, വൃത്തിയായി വസ്ത്രം ധരിക്കുന്ന തിലും, മുടി ചീകുന്നതിലും ശ്രദ്ധിക്കുക. ഭംഗി യും വൃത്തിയുമുള്ള വസ്ത്രധാരണം ആത്മവിശ്വാ സം വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ ഉതകുമെന്നു മനഃശാസ്ത്ര ജ്ഞന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

ഒരുക്കങ്ങൾക്കുശേഷം, കാലേകൂട്ടിത്തന്നെ പരീ ക്ഷാസ്ഥലത്തേക്കു തിരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒരിക്കലും വൈകിച്ചെല്ലാനിടയാവരുത്. സ്വാഭാവി കമായുണ്ടാകാവുന്ന ആശങ്ക ഒന്നുകൂടി വർദ്ധിച്ച്, ചിലപ്പോൾ അവസരബോധംപോലും നഷ്ടപ്പെടാൻ ഇതിടയാക്കും. യാത്രാമദ്ധ്യേ വായിക്കുന്നത് ഒട്ടും അഭിലഷണീയമല്ല. അത്യാവശ്യമെങ്കിൽ ചുരുക്കമാ യെഴുതിയ കുറിപ്പു മറിച്ചുനോക്കാമെന്നുമാത്രം. മുൻകൂട്ടിത്തന്നെ പരീക്ഷാഹാളിൽ ഹാജരാവണം.

പരീക്ഷാഹാളിൽ

എഴുത്താരഭിക്കുന്നതിനുമുമ്പ്, ഉത്തരക്കടലാ സിൽ പേര് അഥവാ നമ്പർ, വിഷയം തുടങ്ങിയവ വൃത്തിയായും, ഭംഗിയായും, വായിക്കത്തക്കവിധ ത്തിൽ എഴുതണം. അപ്രധാനമെന്നു തോന്നിയേക്കാ വുന്ന ഇക്കാര്യങ്ങളിലുള്ള അശ്രദ്ധകൊണ്ടുതന്നെ തോൽവി അടയുന്നവർ വിരളമല്ല.

അടുത്ത പത്തുമിനിട്ടുസമയത്ത് നാം ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തിയും വിജയത്തെ സാരമായി സ്പർശിക്കുന്നതാണ്. ശ്രദ്ധാപൂർവം ചോദ്യങ്ങൾ വായിച്ച്, വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കുകയാണ് ആദ്യം ചെയ്യേണ്ടത്. ആദ്യത്തെ ചോദ്യത്തിനുത്തരം അറിയാമെന്നു കണ്ടാൽ, ചില വിദ്യാർത്ഥികൾ ഉടനെ എഴുത്താരംഭിക്കുകയായി. ആകെയുള്ള സമയത്തിന്റെ അധികഭാഗം അതിനുപയോഗിക്കുകയും, അവശേഷിക്കുന്ന തുച്ഛസമയം കൊണ്ട് എഴുതിത്തീർക്കേണ്ട ചോദ്യോത്തരങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ച് അനാവശ്യമായി അസ്വസ്ഥരാകുകയും ചെയ്യാറുണ്ടവർ. അതിനാൽ, എല്ലാ ചോദ്യങ്ങളും വായിച്ചശേഷം, ഓരോന്നിനും ഉത്തരമെഴുതാൻ വിനിയോഗിക്കേണ്ട സമയം ഏകദേശമായെങ്കിലും തിട്ടപ്പെടുത്തണം. സമയം നിർണ്ണയിക്കുമ്പോൾ, പതിനഞ്ചോ ഇരുപതോ മിനിട്ട് തെറ്റുതിരുത്താൻ നീക്കിവയ്ക്കേണ്ടതാണ്. ഈ ക്രമീകരണങ്ങൾക്കുശേഷം മാത്രമേ എഴുത്താരംഭിക്കാവൂ.

ആദ്യത്തെയും അവസാനത്തെയും ഉത്തരം ഏറ്റവും നന്നായിരിക്കണമെന്ന് ചിലർ നിർദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ട്. സാധാരണഗതിയിൽ ആദ്യത്തെ ഉത്തരം നന്നാകാറുമുണ്ട്. അവസാനത്തേത് ഭംഗിയായെഴുതാൻ സാധിക്കണമെങ്കിൽ, മേല്പറഞ്ഞ സമയനിർണ്ണയം അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. ആദ്യത്തെ രണ്ടുത്തരങ്ങളെങ്കിലും ഭംഗിയായും വൃത്തിയായും എഴുതിയാൽ പരീക്ഷകന്റെ തൃപ്തി സമ്പാദിക്കാൻ കഴിയും. പരീക്ഷകന്റെ മാനസികാവസ്ഥയും സംതൃപ്തിയും വിജയത്തെ സാരമായി ബാധിക്കുന്ന ഘടകങ്ങളാണല്ലോ. മേൽപ്പറഞ്ഞവയെല്ലാം ക്രമമായി നിർവഹിക്കാൻ വളരെ സഹായകമായിരിക്കും, കഴിഞ്ഞ അദ്ധ്യായത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള 'മോക്കു് എക്സാമിനേഷനും' 'മോഡൽ എക്സാമിനേഷനും.' പരീക്ഷാഹാൾ പരീക്ഷണത്തിനുള്ള സ്ഥലമല്ല;

വീട്ടിൽ പരീക്ഷണവിധേയമാക്കി പഠിച്ചവ പ്രകടിപ്പിക്കുകയാണ് അവിടെ ചെയ്യേണ്ടത്.

പരീക്ഷയെഴുതുമ്പോഴും സൂക്ഷിക്കേണ്ട മറ്റൊരു പ്രധാനകാര്യമാണ്, ചോദ്യം ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഉത്തരം മാത്രം കൃത്യമായി എഴുതുകയെന്നത്. ചോദ്യത്തിന്റെ ഏതാനും വാക്കുകളും മാത്രം വായിച്ചിട്ട് എഴുത്താരംഭിക്കുന്ന ചിലരുണ്ട്. പരീക്ഷാഹാളിനു പുറത്തുവരുമ്പോഴായിരിക്കും ചോദ്യത്തിനുള്ള ഉത്തരമല്ല എഴുതിയതെന്ന് ഇക്കൂട്ടർ മനസ്സിലാക്കുക! ആവശ്യത്തിൽ കൂടുതൽ എഴുതുന്നതു മൂലം, സമയം പാഴാക്കുക മാത്രമല്ല, പരീക്ഷകന്റെ അപ്രീതിക്കിടയാവുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഒരു ചോദ്യത്തിനുത്തരം എഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴും മറ്റു ചില ഉത്തരങ്ങളിൽ ചേർക്കാവുന്ന തിയതികളും ഉദ്ധരണികളും മറ്റും ഓർക്കാനിടയുണ്ട്. മറിച്ച് നിബന്ധനയൊന്നുമില്ലെങ്കിൽ, അവ ഉടനെ കുറിച്ചിടുകയാണുത്തമം. അല്ലാത്തപക്ഷം, പിന്നീട് ആവശ്യപ്പെടുമ്പോഴും അവ മറന്നുപോവാൻ സാദ്ധ്യതയുണ്ട്.

ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയുടെ വിജയപാതയിൽ വിലങ്ങുതടികളും നിരത്തുന്ന ഏറ്റവും വലിയ ശത്രുക്കളും മോശമായ കൈയക്ഷരം, അക്ഷരത്തെറ്റ്, മറവി എന്നിവയാണ്. ഇവരുടെ എതിരാളികളും, വിദ്യാർത്ഥിയുടെ ആപ്തമിത്രങ്ങളും. പാരായണസാദ്ധ്യമല്ലാത്ത കൈപ്പട മൂലം മാത്രം തോൽവിഅടയുന്ന ബുദ്ധിരാക്ഷസന്മാരുണ്ട്. 'സ്പെല്ലിംഗ്' തീർച്ചയില്ലാത്തപ്പോൾമാത്രം ഉപയോഗിക്കാവുന്ന 'ഒറ്റമൂലി'യായി, വായിക്കാൻ വയ്യാത്ത രീതിയിലുള്ള എഴുത്ത് ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്, പ്രോത്സാഹനീയമായ ഒന്നല്ലകിലും.

മഷിവീണും വെട്ടിത്തിരുത്തിയും വൃത്തികേടായ ഉത്തരക്കടലാസ് പരീക്ഷകന് അരോചകമായിരിക്കും. ഒരിഞ്ചിൽകൂടാത്ത വീതിയിൽ മാർജിനിട്ട്, വിവിധ ആശയങ്ങൾ ഖണ്ഡികകളായി തിരിച്ചുവേണം ഉത്തരം എഴുതുവാൻ. ഒരു പേജിൽ ഇരുപതിനും ഇരുപത്തിനാലിനും ഇടയ്ക്കു വരികളേ എഴുതാവൂ. നേരെയെഴുതാൻ സാധിക്കാത്തവർ, വരയിട്ട കടലാസ് അടിയിൽവച്ചെഴുതാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. കുറഞ്ഞത് എട്ടും, കൂടിയതു പതിന്നാലും. വരികളായിരിക്കണം ഒരു ഖണ്ഡികയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നത്.

എഴുതാനുള്ള ഉത്തരങ്ങളിൽ ഒന്നുപോലും ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതല്ല. നന്നായി പഠിക്കുന്നവരേയും, സമയം നിർണ്ണയിക്കുന്നവരേയും സംബന്ധിച്ച് അസംഭാവ്യമായ ഒന്നാണിത്. സമയക്കുറവുമൂലം, എഴുതേണ്ട അഞ്ചുത്തരങ്ങളിൽ നാലെണ്ണംമാത്രം എഴുതി ഒന്നു മുഴുവനായുപേക്ഷിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ബുദ്ധിപൂർവകവും സ്വീകാര്യവുമാണ് മൂന്നെണ്ണം ഭംഗിയായും, ശേഷിച്ച രണ്ടെണ്ണം സമയം അനുവദിക്കുന്നിടത്തോളവും എഴുതുകയെന്നത്. ഓരോന്നിനും ഇരുപതുവീതം അഞ്ചു ചോദ്യങ്ങൾക്കുംകൂടി നൂറു മാർക്കാണെന്നു കരുതുക. നാലുത്തരംമാത്രം എഴുതുന്നയാൾക്കു ലഭിക്കാവുന്ന ഏറ്റവും കൂടിയ മാർക്ക് എൺപത് ആയി കുറയുന്നു. അതായത്. എഴുതിയ നാലുത്തരങ്ങൾക്കായി 'സെക്കൻഡ് ക്ലാസ്സിൽ' പാസാകാൻ വേണ്ടത്ര മാർക്കു സമ്പാദിച്ചാലേ അയാൾക്കു കടന്നുകൂടാനാവുകയുള്ളു. എത്ര നന്നായെഴുതിയാലും, 'കണക്കി'നൊഴികെ വേറൊരുവിഷയത്തിനും മുഴുവൽ മാർക്ക് ലഭിക്കാറില്ലെന്നതാണ് പരമാർത്ഥം. അതിനാൽ, എല്ലാ ചോദ്യങ്ങൾക്കും ഉത്തരം എഴുതേണ്ടതു പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന ഒരു കാര്യമാണെന്നു വരുന്നു.

സമയദൗർലഭ്യമുള്ള അവസരങ്ങളിൽ അവലംബിക്കാവുന്ന മറ്റൊരു മാർഗ്ഗമുണ്ട്. എ. ബി. സി. എന്നിങ്ങനെ വിവിധഘടകങ്ങളായി തിരിച്ചിട്ടുള്ള ചോദ്യങ്ങളും, ചുരുങ്ങിയ ഉത്തരംമാത്രം ആവശ്യമുള്ള ചോദ്യങ്ങളും തിരഞ്ഞെടുത്ത് അവയ്ക്കുത്തരം എഴുതണം. ഇങ്ങനെയെഴുതുന്ന ഓരോ വാക്കും വാചകവും പ്രത്യേകം മാർക്കു സമ്പാദിച്ചുതരും, പലപ്പോഴും.

ദീർഘമായ ഉത്തരങ്ങൾ എഴുതി തീരാതെ വരുമ്പോഴും, ഉത്തരമെഴുതേണ്ട ചോദ്യങ്ങൾ അവശേഷിക്കുമ്പോഴും, അവ പൂർണ്ണമായും വിട്ടുകളയാതിരിക്കുക.

ഹ്രസ്വമായ ഉത്തരമാണ് എഴുതേണ്ടതെങ്കിൽ, അത്തരം ചോദ്യങ്ങളുടെ നമ്പർ ശരിയായി എഴുതി, ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഉത്തരത്തിന്റെ പ്രധാന ഭാഗം മാത്രം ഒന്നോ രണ്ടോ വാക്യത്തിൽ ചുരുക്കി എഴുതുന്നതു നന്നായിരിക്കും.

നാലും എട്ടും പേജുകളുള്ള ദീർഘമായ ഉപന്യാസ രീതിയിലുള്ള ഉത്തരങ്ങളാണ് ആവശ്യമെങ്കിൽ, നന്നായറിയാമെങ്കിലും, സമയം തികയാതെ വരുമെന്നു തോന്നുന്ന അവസരങ്ങളിൽ ആ ഉപന്യാസത്തെക്കുറിച്ച് എട്ടോ പത്തോ വരിയിൽക്കൊള്ളുന്ന ഒരു നല്ല ആമുഖം എഴുതിയശേഷം, ആ ഉപന്യാസത്തിൽ വിവരിക്കാനുദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള ആശയങ്ങൾ അനുക്രമമായി, നമ്പറിട്ട് തുടർന്നെഴുതണം. അതിനുശേഷം വിവിധ ഖണ്ഡികകളിലായി, ഓരോന്നും വിവരിക്കാൻ തുടങ്ങാം. എല്ലാം എഴുതിത്തീർക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിലും, വിദ്യാർത്ഥി നന്നായി പഠിച്ചിരുന്നെന്ന് പരീക്ഷകനു മനസ്സിലാക്കാനാവും. ഓരോ ഖണ്ഡികയിലെയും പ്രധാന ആശയങ്ങൾക്ക് അടിവരയിടുന്നതും നന്ന്.

ഓരോ ഉത്തരം എഴുതിത്തീരുമ്പോഴും അതിനു താഴെ പെൻസിൽകൊണ്ടു വരയ്ക്കുകയോ ഒന്നോ രണ്ടോ വരി എഴുതാനുള്ള സ്ഥലം വിടുകയോ ചെയ്തശേഷം അടുത്ത ചോദ്യത്തിനു് ഉത്തരമെഴുതാൻ ആരംഭിക്കുക. ഓരോ പേജിന്റെയും അടിയിലും മുകളിലും അല്പം ഇടം എഴുതാതെ വിടുന്നതും നന്നായിരിക്കും.

ചില വിഷയങ്ങളുടെ പരീക്ഷയെഴുതുമ്പോഴും പടങ്ങളും വരയ്ക്കാനുണ്ടാവും. അത്തരത്തിലുള്ള വിഷയങ്ങൾക്കുദാഹരണമാണു ജീവശാസ്ത്രം. വിവിധ നിറങ്ങളിലുള്ള പെൻസിൽ ഉപയോഗിച്ചുവേണം പടം വരയ്ക്കാൻ. ഉദാഹരണമായി, ഹൃദയം വരയ്ക്കുന്നെന്നു കരുതുക. രണ്ടുതരം രക്തക്കുഴലുകളും കാണിക്കാൻ രണ്ടുനിറങ്ങളും സ്വീകരിക്കാമല്ലോ. ചെടികളും വെള്ളം വലിച്ചെടുക്കുന്ന പരീക്ഷണത്തിന്റെ ചിത്രം മറ്റൊരുദാഹരണമാണു്. നിറം കലർത്തിയ വെള്ളം വലിച്ചെടുത്ത ചെടിയുടെ തണ്ടിലെയും ഇലകളിലെയും നിറവ്യത്യാസം കാണിക്കാൻ വ്യത്യസ്ത ചായങ്ങളും ഉപയോഗിക്കുന്നതാണു നല്ലതു്. ഓരോ പേജിനും പേജ്നമ്പർ എഴുതുന്ന കാര്യം പ്രത്യകം ശ്രദ്ധിക്കണം. പരീക്ഷക്കടലാസുകളും ഒന്നിച്ചു തുന്നുമ്പോഴും നമ്പർ ഇട്ടിരിക്കുന്ന ക്രമത്തിലാണൊ പേജുകളും അടക്കിയിരിക്കുന്നതെന്നു നോക്കുക. തെറ്റുതിരുത്താൻ ധായിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ വിവിധ ഉത്തരങ്ങൾക്കിടയിൽ, പിന്നീടു് ഓർക്കുമ്പോൾ എഴുതിച്ചേർക്കാൻ വിട്ടിരുന്ന ഭാഗങ്ങളും എഴുതാതെ കിടപ്പുണ്ടെങ്കിൽ വെട്ടിയിടാനും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുക.

മുമ്പു സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, അവസാനത്തെ പതിനഞ്ചു മിനിട്ടു പുനപ്പരിശോധനയ്ക്കുപയോഗിക്കണം. ഉത്തരം എഴുതാത്ത ചോദ്യങ്ങളും ഇനിയും അവശേഷിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽപോലും, വേഗം പരിശോ

ധന നടത്തണം; അതിനുശേഷമേ ബാക്കിയുള്ളവ എഴുതാവൂ. എന്തെങ്കിലും വിട്ടുപോയിട്ടുണ്ടോയെന്നും അക്ഷരത്തെറ്റുകളും ഉണ്ടോയെന്നും മറ്റുമാണു പ്രധാനമായി പരിശോധിക്കേണ്ടത്. പരിശോധനയ്ക്കു സമയം സുലഭമാണെങ്കിൽമാത്രമേ എഴുതിയവ വെട്ടിക്കളഞ്ഞു കൂടുതൽ നന്നായെഴുതാൻ ശ്രമിക്കാവൂ. ഓരോ ഉത്തരവും എഴുതിക്കഴിഞ്ഞുടനെ പരിശോധനയും നടത്തണമെന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. എല്ലാം എഴുതിക്കഴിഞ്ഞു പരിശോധന ആരംഭിക്കുകയാണു കൂടുതൽ കരണീയവും പ്രായോഗികവുമെന്നു തോന്നുന്നു.

പരീക്ഷയ്ക്കുശേഷം

പരീക്ഷയ്ക്കുശേഷമാണു വാസ്തവത്തിൽ വിദ്യാർത്ഥിയുടെ പ്രവർത്തനസ്വാധീനം വെളിപ്പെടുക! ഒറ്റനോട്ടത്തിൽ വിരോധാഭാസമായി തോന്നിയേക്കാം ഈ പ്രസ്താവം. കാരണമുണ്ട്. പരീക്ഷകനാണല്ലോ ഉത്തരക്കടലാസ് പരിശോധിച്ച് മാർക്കിടുന്നയാൾ. മാർക്കിടുന്ന രീതിയെപ്പറ്റി മനസ്സിലാക്കിയാൽ മേല്പറഞ്ഞതൊരു വസ്തുതയാണെന്നു മനസ്സിലാവും.

വസ്തുനിഷ്ഠവും (objective) കർത്തൃനിഷ്ഠവും (subjective) ആയ രണ്ടു രീതികളാണ് ഉത്തരക്കടലാസ് നോക്കാൻ സ്വീകരിച്ചു പോരുന്നത്. ചുരുങ്ങിയതും നിർദ്ദിഷ്ഠവുമായ ഒരു രീതിയിൽമാത്രം ശരിയായ ഉത്തരം എഴുതാവുന്ന ചോദ്യങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പരീക്ഷയുണ്ട്. അവയുടെ ഉത്തരക്കടലാസ് നോക്കുന്ന രീതിയാണ് ആദ്യത്തേത്. ഇവിടെ പരീക്ഷകന്റെ ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങൾക്ക് സ്ഥാനമില്ല. ശരിയായ എല്ലാ ഉത്തരങ്ങൾക്കും ഐകരൂപ്യമുള്ളതിനാലും അവയ്ക്കു നിശ്ചിതമായ മാർക്കുള്ളതിനാലും വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുപോലും പരിശോധിക്കാവുന്നവയാണ് ഇത്തരം ഉത്തരക്കടലാസുകൾ.

സാധാരണ പ്രയോഗത്തിലിരിക്കുന്നത് രണ്ടാമത്തെരീതിയാണ്. കർത്തൃനിഷ്ഠമായ രീതിയിൽ, ഒരേ പ്രബന്ധത്തിന് അഞ്ചു പരീക്ഷകർ നൽകുന്ന മാർക്ക് അഞ്ചുവിധത്തിലായിരിക്കും. തന്നെയുമല്ല, ഒരേ പരീക്ഷകൻ ഒരേ പ്രബന്ധത്തിനുതന്നെ അഞ്ചു തവണ കൊടുക്കുന്ന മാർക്കും അഞ്ചുതരത്തിലായിരിക്കാനും സാദ്ധ്യതയുണ്ട്. ചുരുക്കത്തിൽ, പരീക്ഷകന്റെ മാനസികാവസ്ഥയും തൃപ്തിയുമൊക്കെ അയാൾ കൊടുക്കുന്ന മാർക്കിനെ അങ്ങേയറ്റം ബാധിക്കുന്ന ഘടകങ്ങളാണെന്ന് വരുന്നു. ഇതിനാലാണ്, വൃത്തിയായും ഭംഗിയായും എഴുതിയ ഉത്തരക്കടലാസുകൾക്ക് പരീക്ഷകനെ വളരെയധികം സ്വാധീനിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് പറഞ്ഞത്.

പരീക്ഷകന്റെ ക്രൂരവിനോദമായി വിദ്യാർഥികൾ ഇതിനെ തെറ്റിദ്ധരിച്ചേക്കാം. വെട്ടിത്തിരുത്തും വരയും കുറിയുമായി വൃത്തിഹീനമായ നൂറുകണക്കിന് ഉത്തരക്കടലാസുകൾ ദീർഘനേരം നോക്കുകയെന്നത് വളരെ ശ്രമകരമായ ഒരു കൃത്യമാണെന്നത് വിദ്യാർത്ഥികൾ വിസ്മരിക്കരുത്. പരീക്ഷകന് തൃപ്തികരമാകത്തക്കവിധം ഉത്തരക്കടലാസ് സജ്ജമാക്കുകയാണ് കരണീയമായ കാര്യം. അങ്ങനെയാക്കാൻ ചെയ്യേണ്ട ചില കാര്യങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കട്ടെ.

1. മുൻപറഞ്ഞതുപോലെ, ഉത്തരക്കടലാസിൽ പേരോ നമ്പരോ ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതനുസരിച്ച് ഭംഗിയായും വായിക്കത്തക്ക രീതിയിലും എഴുതുക. അതുപോലെതന്നെ വിഷയവും. വലിയ അക്ഷരങ്ങളിൽ എഴുതുന്നത് നന്നായിരിക്കും.

2. ആദ്യത്തെ പേജിൽ ഏറ്റവും നന്നായറിയാവുന്ന ഉത്തരം വൃത്തിയായി എഴുതുക. ഉത്തരക്കടലാസിന്റെ ഒരു പുറത്തു മാത്രം എഴുതുകയാണു നല്ല

ത്, മറിച്ചു നിർദ്ദേശമില്ലെങ്കിൽ. പുതിയ ഒരുത്തരം കടലാസിന്റെ പുതിയ പുറത്ത് ആരംഭിക്കുക.

3. ചോദ്യങ്ങളുടെ നമ്പർ അതാതിന്റെ ഉത്തരങ്ങൾക്ക് കൃത്യമായും വ്യക്തമായും മാർജിനിൽ കൊടുക്കണം. നമ്പറിനെതിരെ ചോദ്യംതന്നെ പകർത്തിയെഴുന്ന രീതി പരീക്ഷകന് സഹായകമാവും. നമ്പറിടാൻ 'നിറമുള്ള' മഷി ഉപയോഗിക്കാതിരിക്കുകയാവും നല്ലത്. അങ്ങനെ, പരീക്ഷകനിടുന്ന മാർക്കും നമ്പറും തമ്മിൽ സംശയിക്കാനുള്ള അവസരം ഒഴിവാക്കാം.

4. വായിക്കാൻ കഴിയുന്നതെങ്കിലും ആയിരിക്കണം കൈപ്പട. നാം എഴുതുന്ന എല്ലാറ്റിനുമല്ല, പരീക്ഷകന് വായിക്കാൻ കഴിയുന്നവയ്ക്കു മാത്രമാണ് മാർക്ക് ലഭിക്കുന്നതെന്ന് ഓർക്കുക.

5. എഴുതാനുപയോഗിക്കുന്ന മഷി നല്ല കറുപ്പു നിറമുള്ളതാകണം. അക്ഷരങ്ങൾ വളരെ ചെറുതോ വലുതോ ആകാതിരിക്കുകയാണുത്തമം.

6. ഉത്തരത്തിന്റെ വിവിധഭാഗങ്ങൾ ഖണ്ഡികകളായി തിരിച്ച്, വേണ്ടത്ര അകലത്തിൽ എഴുതുക. ഉത്തരക്കടലാസ് ആകർഷകമാക്കാനും, ഇടക്ക് ചേർക്കേണ്ടിവരുന്നവ വൃത്തിയായി എഴുതിച്ചേർക്കാനും ഇതുപകരിക്കും. പുതിയ ഉത്തരങ്ങൾ കടലാസിന്റെ പുതിയ പുറങ്ങളിൽ ആരംഭിക്കുന്നതും ചേർത്തെഴുതൽ എളുപ്പമാക്കും.

7. ചിത്രങ്ങളും മറ്റും ഭംഗിയായി വേണ്ടത്ര വലിപ്പത്തിൽ വരയ്ക്കുക.

8. ചോദ്യം ആവശ്യപ്പെടുന്ന 'ഉത്തരംമാത്രം' എഴുതാൻ ശ്രദ്ധിക്കണം. ചേർച്ചയില്ലാത്ത സംഭവങ്ങളും തമാശകളും തിരുകിക്കയറ്റാതിരിക്കയാണു നല്ലത്.

9. ഓരൊ ഉത്തരവും ആരംഭിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് ഒന്നോ രണ്ടോ മിനിട്ടുനേരം, എഴുതേണ്ട രീതി പ്ലാൻ ചെയ്യുക. ആശയങ്ങൾ ക്രമാനുഗതമായും, പരസ്പരസങ്കലനംകൂടാതെയും വ്യക്തമായെഴുതാൻ ഇതു സഹായകമാവും. ഉത്തരം യുക്തിപൂർവം വിവിധ ഖണ്ഡികകളിലാക്കാനും ഇതുപകരിക്കും. ആദ്യത്തെ രണ്ടുത്തരങ്ങളുടെയെങ്കിലും പ്രധാനാശയങ്ങൾ ഉത്തരക്കടലാസിന്റെ മറുപുറത്തോ മാർജിനിലോ പെൻസിൽകൊണ്ടു കുറച്ചിട്ടശേഷം, അതനുസരിച്ച് എഴുതുന്നതും നല്ലതാണ്.

10. നീണ്ടനീണ്ടവാചകങ്ങളേക്കാൾ ഉത്തമം ദൈർഘ്യം കുറഞ്ഞവയാണ്. തെറ്റുകൂടാതെ എഴുതാനും, പരീക്ഷകന് എളുപ്പം മനസ്സിലാക്കാനും ഇതു സഹായമാവും. ഖണ്ഡികകളും ചെറുതാവുകയാണ് അഭിലഷണീയം.

11. അക്ഷരത്തെറ്റുണ്ടാകാതിരിക്കാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം. അവ 'ചോറിലെ കല്ലു'പോലെ അരോചകമാണു പരീക്ഷകന്.

12. പൂർണ്ണവിരാമം, അർദ്ധവിരാമം തുടങ്ങിയ ചിഹ്നങ്ങൾ കൃത്യമായിട്ടാൽ, വായന അനായാസമാക്കാനും തെറ്റിദ്ധാരണ ഒഴിവാക്കാനും കഴിയും.

13. തന്നെ പരീക്ഷയിൽ ജയിപ്പിക്കണമെന്ന് ഒരിക്കലും ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയും ഉത്തരക്കടലാസുമുഖേന പരീക്ഷകനോട് അഭ്യർത്ഥിക്കരുത്. പരീക്ഷകന്റെ കരുണയ്ക്കു പകരം വെറുപ്പു സമ്പാദിക്കാനേ ഇതുപകരിക്കൂ.

ബാലസാഹിത്യത്തിലൂടെ

അനേകം ശാഖോപശാഖകളോടുകൂടി പടർന്നു പന്തലിച്ചുനില്ക്കുന്ന വൻവൃക്ഷത്തോടുപമിക്കാമെന്നു തോന്നു, സാഹിത്യത്തെ. സഞ്ചാരസാഹിത്യം, വിമർശനസാഹിത്യം, നോവൽസാഹിത്യം, ചെറുകഥാസാഹിത്യം, നാടകസാഹിത്യം, പദ്യസാഹിത്യം തുടങ്ങിയവയൊക്കെ ഈ വൻവൃക്ഷത്തിന്റെ തഴപ്പുറ്റ ശാഖകളത്രേ. സാഹിത്യമാമരത്തിന്റെ ഇളംശാഖകളിലൊന്നാണു ബാലസാഹിത്യം. പടർന്നുപന്തലിക്കാൻ കുറേക്കാലംകൂടി വേണ്ടിവരും അതിന്. ബാലാരിഷ്ടതകളിൽനിന്ന് ഇനിയും അത് മുക്തി പ്രാപിച്ചിട്ടില്ലെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതായിരിക്കും ശരി.

ഏകദേശം ഒരു നൂറ്റാണ്ടുമുമ്പുവരെ ആരുംതന്നെ ബാലസാഹിത്യത്തെ വിലമതിച്ചിരുന്നില്ല. ഗഹനങ്ങളായ വിഷയങ്ങളും ഗൗരവമുള്ള ഭാഷയിൽ പ്രതിപാദിക്കാനായിരുന്നു ഏവർക്കും കമ്പം. അംഗീകാരവും പ്രശസ്തിയും നേടാൻ അന്ന് ഈ രീതി ആവശ്യവുമായിരുന്നു. മാത്രമല്ല, പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ ബാലസാഹിത്യഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിക്കുന്നതുതന്നെ കുറച്ചിലായിട്ട് പലരും കരുതിപ്പോന്നിരുന്നു. അതിനാലാവണം, ഈ രംഗത്തു പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നവർപോലും യഥാർത്ഥനാമം വെളിപ്പെടുത്താതിരിക്കാൻ വളരെ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നത്. റവ. ചാൾസ് എൽ. ഡോഡ്ജ്സൺ എന്നായിരുന്നു പ്രസിദ്ധ ബാലസാഹിത്യകാരനായി അറിയപ്പെടുന്ന ലൂയി കരോളിന്റെ യഥാർത്ഥനാമം എന്നോർമ്മിക്കുക. മാനവരാശിയുടെ നാല്പതു ശതമാനത്തോളംവരുന്ന പതിനഞ്ചുവയസ്സിനു താഴെയുള്ള കുട്ടികളെ മുഴുവൻ അങ്ങേയറ്റം

സ്വാധീനിക്കാൻ കഴിവുള്ള ബാലസാഹിത്യം ത്യാജ്യ കോടിയിൽ തള്ളപ്പെട്ടിരുന്നു.

'നാളത്തെ പൗരന്മാരായ' അവരെ വാർത്തെടുക്കു ന്നതിൽ ബാലസാഹിത്യത്തിനുള്ള മഹനീയസ്ഥാനം വളരെ വൈകിയാണു സാഹിത്യകാരന്മാർ അംഗീകരി ച്ചതെന്നുവേണം പറയാൻ. അതുകൊണ്ടാവണം, വി കസിതരാജ്യങ്ങളിൽപോലും കുട്ടികൾക്കായി അച്ചടി ച്ചിരുന്ന പുസ്തകങ്ങളിൽമാത്രം ബാലസാഹിത്യം ഒതുങ്ങിനിന്നിരുന്നത്.

പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടായപ്പോഴേക്കും ഈ ദുഃ സ്ഥിതിമാറി. ബാലസാഹിത്യത്തിന്റെ ആവശ്യക തയും പ്രാധാന്യവും പൂർണ്ണമായി അംഗീകരിക്കുന്ന എഴുത്തുകാർ രംഗത്തുവന്നു. 1865-ൽ ലൂയി ക രോൾ, 'ആലീസ് കണ്ട അത്ഭുതലോകം' പ്രസി ദ്ധപ്പെടുത്തി. ബാലസാഹിത്യചരിത്രത്തിൽ ഒരു വഴിത്തിരിവായിരുന്നു ഈ കൃതി. കുട്ടികളെ രസി പ്പിക്കാനും ആകർഷിക്കാനുംവേണ്ടിമാത്രം എഴുതപ്പെ ട്ട ആദ്യത്തെബാലസാഹിത്യഗ്രന്ഥമാണിത്. 1865നു മുമ്പുള്ള ബാലസാഹിത്യത്തിന്റെ സ്ഥിതി തിക ച്ചും വിഭിന്നമായിരുന്നു.

ഗുണപാഠകഥകൾ

കഥ പറയാനും കേൾക്കാനുമുള്ള മനുഷ്യന്റെ അ ഭിവാഞ്ഛയ്ക്ക് അവനോളംതന്നെ പഴക്കമുണ്ട്. ന മ്മുടെ നാട്ടിൽ നിലവിലുള്ള 'മുത്തശ്ശിക്കഥകൾ', 'നാടോടിക്കഥകൾ', തുടങ്ങിയവതന്നെ ഉത്തമോദാഹ രണങ്ങളാണ്. അതിപ്രാചീനകാലംമുതൽ പരമ്പരാ ഗതമായി വാമൊഴിയായി കൈമാറപ്പെട്ടവയാണ് ഈ കഥകളെല്ലാം. ഇവയിൽ കുട്ടികളുടെ ഭാവനയേയും വിസ്മയത്തേയും ഉണർത്താൻ പോരുന്നവ അവയ്ക്കു ചേർന്ന ശൈലിയിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചുള്ള ഇന്നത്തെ രൂ പം ഇവയ്ക്കു നല്കിയിട്ടുള്ളത്. രാജാക്കന്മാരെ

യും രാജ്ഞിമാരെയും സമരവീരന്മാരെയും സംസാരിക്കുന്ന പക്ഷികളെയും മൃഗങ്ങളെയുമൊക്കെ കഥാപാത്രങ്ങളാക്കിക്കൊണ്ടുള്ളവയാണീ കഥകളും. കാലക്രമത്തിൽ, ഇവ പുസ്തകരൂപത്തിൽ പുറത്തുവന്നു. എല്ലാ ദേശങ്ങളിലും ഇത്തരം കഥകളും പ്രചാരത്തിലുണ്ട്. ബാലസാഹിത്യകൃതികളുടെ പ്രാചീനമാതൃകകളായി ഇവയെ കണക്കാക്കുന്നതിലും തെറ്റില്ല.

കുട്ടികളും ചെയ്യേണ്ടതും ചെയ്യരുതാത്തതുമായ കാര്യങ്ങളും നിയമം എന്ന രീതിയിൽ അവർക്കു പറഞ്ഞുകൊടുക്കുകയെന്ന പ്രവണത, ഈ കഥകളിൽ തെളിഞ്ഞുനിന്നിരുന്നു. ഗുണപാഠങ്ങളും പഠിപ്പിക്കുകയെന്നതായിരുന്നു ഇവയുടെ പ്രധാനോദ്ദേശ്യം. ലോകബാലസാഹിത്യത്തിൽ ഏറ്റവും പഴക്കവും മഹത്വവുമുള്ള പഞ്ചതന്ത്രകഥകളും ഭാരതത്തിന്റെ സംഭാവനയാണ്. പഞ്ചതന്ത്രകഥകളും ബുദ്ധകഥകളും, ഇവയുടെ വ്യക്തമായ സ്വാധീനം പ്രതിഫലിക്കുന്ന 'അറബിക്കഥകളും' ഈ ഇനത്തിൽ പെടുന്നു. അറബിക്കഥകൾക്കു യൂറോപ്പിൽപോലും പ്രചാരം ലഭിക്കുകയുണ്ടായി. അറേബ്യൻകഥകളെ അനുകരിച്ച് ആദ്യമായി ബാലസാഹിത്യകൃതികളും ഉണ്ടായത് ഫ്രാൻസിലാണ്. അപ്പോഴേക്കും പഞ്ചതന്ത്രകഥകളുണ്ടായിട്ടു പത്തു നൂറ്റാണ്ടുകളും പിന്നിട്ടിരുന്നു. ചാൾസ് പെരോ (Charles Perrault) എന്ന ബാലസാഹിത്യകാരനാണ് ഫ്രഞ്ചുഭാഷയിൽ ശ്രദ്ധേയങ്ങളായ ബാലസാഹിത്യകൃതികളും രചിച്ചത്. 'ദി ബ്ലൂ ബിയേർഡ്', 'ദി ത്രീ വിച്ചസ്,' 'ദി സ്ലീപ്പിംഗ് ബ്യൂട്ടി' തുടങ്ങിയ അനേകം കൃതികളും അദ്ദേഹത്തിന്റേതാണ്. ഇക്കാലത്തെ ഫ്രഞ്ചുകൃതികളുടെ മലയാള വിവർത്തനങ്ങളിൽ ചിലതാണ് 'ഉറങ്ങുന്ന സുന്ദരി', 'അടിൽലാ' തുടങ്ങിയവ.

ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ബാലസാഹിത്യചരിത്രത്തിൽ മായാത്ത മുദ്രപേതിച്ചിട്ടുള്ളവരാണ് ആൽഫ്രഡ് ദി ഗ്രെ

യ്റും വില്യം കാക്സ്റണും. ആൽഫ്രഡ് ധാരാളം ബാലസാഹിത്യഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇതരഭാഷകളിൽ നിന്നും ഇംഗ്ളീഷിലേക്കു വിവർത്തനം ചെയ്യിച്ചു. ഇംഗ്ളണ്ടിൽ ആദ്യമായി പ്രിൻറിംഗ് സമ്പ്രദായം ആരംഭിച്ചത് കാക്സ്റൺ ആണ്. കുട്ടികൾക്കായുള്ള ധാരാളം പുസ്തകങ്ങൾ അദ്ദേഹം പ്രചരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. തെറ്റുചെയ്യുന്നവർക്കുണ്ടാകുന്ന ദുരിതങ്ങൾ വർണ്ണിച്ച്, കുട്ടികളെ നേർവഴിക്കു തിരിക്കുകയെന്ന ഉദ്ദേശ്യം മാത്രമേ ഇവരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്നുള്ളു വിജ്ഞാനവും ഗുണപാഠവും നല്കുന്നതു കൊണ്ടുമാത്രം അവർ തൃപ്തിപ്പെട്ടിരുന്നു.

വിജ്ഞാനവും വിനോദവും

വിജ്ഞാനത്തിനു പുറമെ വിനോദവും കുട്ടികൾക്കു നല്കണമെന്ന ആശയത്തിനു കാലക്രമേണ പ്രാധാന്യം ലഭിച്ചു. കുട്ടികൾക്ക് എന്തെങ്കിലും പഠിക്കുന്നതിനുപകരിക്കുന്നതോടൊപ്പം അവരുടെ മാനസികോല്ലാസത്തിനും ബാലസാഹിത്യഗ്രന്ഥങ്ങൾ സഹായകമാവണമെന്നു പൊതുവെ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു. 'ഗ്രിംമിൻെറ' 'ഫെയറി ടെയിൽസും', ആൻഡേഴ്സൻെറ കഥകളുമെല്ലാം ഈ ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി എഴുതുപ്പട്ടവയാണ്.

ബാലസാഹിത്യത്തിൽ വിനോദത്തിനുള്ള സ്ഥാനം അംഗീകരിച്ച ഇംഗ്ളണ്ടിലെ എഴുത്തുകാരിൽ ചിലരാണ് ന്യൂബറി, ചാൾസ് ലാംബ്, മേരിലാംബ്, ജെയിൻ ടെയിലർ തുടങ്ങിയവർ. 'ദി ഹിസ്റ്ററി ഓഫ് ലിറ്റിൽ ഗുഡി ഷൂസ്' എന്ന കൃതിയാണ് ബാലസാഹിത്യത്തിലെ ആദ്യത്തെ കല്പിതകഥ. ചാൾസ് ലാംബും മേരിലാംബുംകൂടി നിർമ്മിച്ച 'ദി ടെയിൽസ് ഫ്രം ഷേക്സ്പിയർ,' 'മിസ്സിസ് ലെയിസ്സ സ്റോറീസ് സ്ക്കൂൾ' തുടങ്ങിയവയും ശ്രദ്ധേയങ്ങളാണ്. ജെയിൻ ടെയ്ലറുടെ 'ലിറ്റിൽ

ആൻറ് ആൻഡ് അദർ പോയംസ്' മാതൃകയാണ്. ജെയിൻ ടെയിലറുടെതന്നെ 'ടാങ്കിം ടാങ്കിൽ ലിറ്റിൽ സ്റ്റാർ' എന്നാരംഭിക്കുന്ന കവിത നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കു ശേഷവും പിഞ്ചുകുഞ്ഞുങ്ങളുടെ ചെഞ്ചുണ്ടുകളിൽ ഇന്നും തത്തിക്കളിക്കുന്നു.

അമേരിക്കയിലെ ആദ്യകാലബാലസാഹിത്യകൃതികളും ഇംഗ്ളണ്ടിൽനിന്നു കടംവാങ്ങിയവയായിരുന്നു. ജോൺ ബനിയന്റെ 'പിൽഗ്രിംസ് പ്രോഗ്രസും', ഡാനിയേൽ ഡിഫോയുടെ 'റോബിൻസൺ ക്രൂസോ'യും, ജോനാത്താൻ സ്വിഫ്ടിന്റെ 'ഗള്ളിവേഴ്സ് ട്രാവൽസും' പൂർണ്ണമായ അർത്ഥത്തിൽ ബാലസാഹിത്യകൃതികളല്ലെങ്കിലും അതിലേക്കുള്ള ചുവടുവയ്പുകളായിരുന്നു. വാഷിങ്ടൺ ഇർവിങ്ങ് ആണ് ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ ആദ്യം വിജയം വരിച്ച അമേരിക്കൻ എഴുത്തുകാരൻ. അദ്ദേഹം 1819ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ 'ലെജൻറ് ഓഫ് സ്ലീപ്പി ഹോളോ', 'റിപ്പ്വാൻ വിങ്കിൽ' തുടങ്ങിയ കൃതികളും ഇന്നും ബാലഹൃദയങ്ങൾക്ക് ആനന്ദമരുളുന്നവയാണ്.

സചിത്രബാലസാഹിത്യഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇക്കാലത്താണാരംഭിച്ചത്. ആകർഷകങ്ങളായ ചിത്രങ്ങൾ, കാര്യങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കാനും കുട്ടികളെ രസിപ്പിക്കാനും ഒരുപോലെ ഉപകാരപ്രദങ്ങളായി. ചിത്രങ്ങളോടുകൂടി ആദ്യം പുറത്തുവന്ന കുട്ടികൾക്കായുള്ള ഗ്രന്ഥം, 1651–ൽ ആമോസ് കൊമേനിയൂസ് പുറപ്പെടുവിച്ച 'വിസിബിൾ വേൾഡ്' ആണ്. പിന്നീട് ജോർജ്ജ് ക്രിഷ്ഹാങ്ക്, ഡിക്കൻസിന്റെയും, സർ ജോൺ തെനിയേൽ, ലൂയി കരോളിന്റേയും സാഹിത്യകൃതികൾക്കു വിശദീകരണചിത്രങ്ങൾ നല്കി പ്രസിദ്ധരായിട്ടുണ്ട്. ഇന്ന് ആകർഷകങ്ങളായ ചിത്രങ്ങൾ ബാലസാഹിത്യഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ മേന്മയ്ക്ക് അനുപേക്ഷണീയങ്ങളായിരിക്കുന്നു.

വിനോദത്തിനു മുൻതൂക്കം

പതിനെട്ടും പത്തൊമ്പതും നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ ബാലസാഹിത്യത്തിന് അതിനേറെതായ നിലയും വിലയും ഉണ്ടായി. എഴുത്തുകാർ അവമാനഭീതികൂടാതെ ബാലസാഹിത്യരംഗത്തു പ്രവർത്തിക്കാൻ ആരംഭിച്ചു. കൃതികളുടെ അന്തസ്സുത്തയിലും വിപ്ലവാത്മകങ്ങളായ വ്യതിയാനങ്ങൾ ഉണ്ടായി. ഗുണപാഠങ്ങളില്ലാത്തതും, വിജ്ഞാനത്തിനേറ പ്രാധാന്യം കുറച്ചു വിനോദാത്തിനു മുൻതൂക്കം നൽകുന്നതുമായ കൃതികൾ വെളിച്ചം കണ്ടുതുടങ്ങി. ഇത്തരത്തിലുള്ള പ്രഥമഗ്രന്ഥം 'ആലീസ് കണ്ട അത്ഭുതലോകം' തന്നെ. ബാലസാഹിത്യത്തിൽ അന്നുവരെ ചിന്തിക്കാത്ത ഒരു പരിഷ്ക്കാരമായിരുന്നു, കുട്ടികളുടെ മനോരഞ്ജനത്തിനുവേണ്ടിമാത്രം പുസ്തകമെഴുതുകയെന്നത്. ഇത്തരത്തിലുള്ള കഥകൾ ക്രമേണ ധാരാളം ഉണ്ടായിത്തുടങ്ങി, സാധാരണക്കാരായ കുട്ടികളുടെ വീട്ടിലും വിദ്യാലയത്തിലുമുള്ള സാഹസികാനുഭവങ്ങൾ കഥാതന്തുവായി. അത്ഭുതകഥകളുടെയും അവിശ്വസനീയസംഭവങ്ങളുടെയും സ്ഥാനത്ത്, സാധാരണ കുട്ടികൾക്ക് സാധാരണജീവിതത്തിലുണ്ടാവുന്ന അനുഭവങ്ങൾ സ്ഥാനം പിടിച്ചു, ഫ്രാൻസിലും ഇംഗ്ളണ്ടിലും അമേരിക്കയിലും ബാലസാഹിത്യം അഭൂതപൂർവം അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടു, മഹായുദ്ധാനന്തരകാലങ്ങളിൽ. വിവിധവർണ്ണങ്ങളിലുള്ള ആകർഷണീയങ്ങളായ വിശദീകരണചിത്രങ്ങളോടുകൂടിയ ആയിരക്കണക്കിന് ബാലസാഹിത്യഗ്രന്ഥങ്ങൾ വർഷംതോറും പുറത്തുവരാൻ തുടങ്ങി.

നൂതനപ്രവണത

ലോകമഹായുദ്ധങ്ങളും അണുശക്തിയുടെ കണ്ടുപിടുത്തവും മനുഷ്യന്റെ ചിന്താഗതിയിലും ജീവിതരീതിയിലും വിപ്ലവാത്മകമായ വ്യതിയാന

ങ്ങളം വരുത്തിവച്ചു. ബാലസാഹിത്യത്തിലും ഈ പ്രത്യേകതകളം ചലനം സൃഷ്ടിക്കാതിരുന്നില്ല. ആധുനികകണ്ടുപിടുത്തങ്ങളായ വിമാനം, അന്തർവാഹിനി തുടങ്ങിയവയെപ്പറ്റിയുള്ള രസകരങ്ങളായ ബാലസാഹിത്യകൃതികളം ഉണ്ടായി. 'അറേബ്യൻ നൈറ്റ്സി'ലെ 'മാജിക് കാർപ്പെറ്റി'ന്റെ സ്ഥാനത്ത് ഇന്നത്തെ ബാലകഥകളിൽ റോക്കറ്റുകളാണു പ്രതിപാദ്യവിഷയം. കല്പിതകഥകളുടെ വിഭാഗത്തിൽ, മാന്ത്രികവടികളും, പറക്കുന്ന കുതിരകളും, മനുഷ്യരെപ്പോലെ പെരുമാറുന്ന പക്ഷികളും മൃഗങ്ങളും ഇന്നും കണ്ടുവരുന്നു. ചരിത്രകഥകളം, സാമൂഹികകഥകളം എന്നിവയ്ക്കു ലോകമഹായുദ്ധങ്ങൾക്കുശേഷം പ്രാധാന്യം കൂടുതലുണ്ടായി. മഹാന്മാരുടെ ജീവചരിത്രം, ഭൂമിശാസ്ത്രം, സസ്യശാസ്ത്രം, ജന്തുശാസ്ത്രം എന്നിവയും ബാലസാഹിത്യകാരന്മാർ ഉപേക്ഷിക്കുന്നില്ല. കളി, കലകളം, കരകൗശലവേല എന്നിവ പ്രതിപാദിക്കുന്ന ധാരാളം കൃതികളുണ്ടിന്ന്. ചുരുക്കത്തിൽ കെട്ടുകഥമുതൽ റോക്കറ്റുവരെ പ്രതിപാദ്യവിഷയങ്ങളായുള്ള ബാലസാഹിത്യഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇന്ന് സുലഭമാണ്. ചിത്രങ്ങൾക്കു പ്രാധാന്യം നല്കിയെന്നതും ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ബാലസാഹിത്യത്തിലുണ്ടായിട്ടുള്ള നൂതനപ്രവണതയാണ്.

മലയാളത്തിലെ ബാലസാഹിത്യം

നോവൽ, ചെറുകഥ തുടങ്ങിയ സാഹിത്യശാഖകളുടെ അഭൂതപൂർവമായ വളർച്ചയോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ മലയാളത്തിലെ ബാലസാഹിത്യശാഖ ഇന്നും മുളയിൽത്തന്നെ. ബാലസാഹിത്യത്തിന്റെ എല്ലാ രംഗത്തും ധാരാളം പുസ്തകങ്ങൾ ഉണ്ടാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കൈവിരലിൽ എണ്ണാൻമാത്രം കൃതികളേ നമുക്കിന്നുള്ളു. ഉള്ളവയെല്ലാം മെച്ചമെന്നും കരുതിക്കൂടാ. പലതും അനുകരണങ്ങളും വിവർത്തന

ങ്ങളുമാണ്. പല ശാഖകളിലും ഇനിയും ആരും കൈവച്ചിട്ടില്ല. പുതിയവ ധാരാളമായി ഉണ്ടാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

മാത്യു എം. കുഴിവേലി, അമ്പാടി ഇക്കാവമ്മ, എം. ആർ. ബാലകൃഷ്ണവാര്യർ, പുതുമന നമ്പൂതിരി, ഉള്ളൂർ തുടങ്ങിയ കുറേപ്പേരാണ് മലയാള ബാല്യസാഹിത്യത്തെ താലോലിച്ചു വളർത്തിയ മുതിർന്നവരിൽ ചിലർ. പി. നരേന്ദ്രനാഥ്, കാരൂർ, ലളിതാംബിക അന്തർജ്ജനം, മാലി, മൂർക്കോത്തു കുഞ്ഞപ്പ തുടങ്ങിയവരുടെ സംഭാവനകളും വിലപ്പെട്ടവതന്നെ.

ബാലസാഹിത്യം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന നിലവിലുള്ള പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും അംഗുലീപരിമിതങ്ങളാണ്. ബാലരമ, തളിര്, പൂമ്പാറ്റ, കുട്ടികളുടെ ദീപിക, ബാലലോകം, സ്നേഹസേന തുടങ്ങിയവ ശ്രദ്ധേയങ്ങളാണ്. ബാലൻ പ്രസിദ്ധീകരണമാണ് മലയാളത്തിൽ കുട്ടികൾക്കായുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിൽ തുടക്കംകുറിച്ചത്. തുടർന്നു സാഹിത്യപ്രവർത്തകസഹകരണസംഘം, വിദ്യാർത്ഥിമിത്രം, ബി. കെ. എം. ബുക്കുഡിപ്പോ, കറൻറ് ബുക്സ്, ജനതാ ബുക്സ്റ്റാൾ എന്നീ പ്രധാന കമ്പനികളും ഈ രംഗത്തു പ്രവർത്തിച്ചുപോരുന്നുണ്ട്. ഇന്നത്തെ പല പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും ബാലപംക്തികൾക്കു പ്രാധാന്യം നൽകുന്നുവെന്നത് ആശാവഹമാണ്.

പ്രാധാന്യം

ബാലസാഹിത്യത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം മനസ്സിലാക്കിയാൽ, അതിനെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്താനുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ആക്കം കൂടുകതന്നെ ചെയ്യും. കുട്ടികളിൽ വായനശീലം വളർത്തുക, സത്യധർമ്മാദികൾക്ക് അസത്യത്തിന്റെമേലും നന്മയ്ക്കു തിന്മയുടെ

മേലും ഉള്ള ആത്യന്തികവിജയം കുരുന്നുഹൃദയങ്ങളിൽ ആഴമായി പതിക്കുക, മാനുഷികമൂല്യങ്ങളോട് മതിപ്പുളവാക്കുക എന്നിവയാണു ബാലസാഹിത്യത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ. ഇളംപ്രായത്തിൽ ബാലമനസ്സുകളിൽ ഇവയുടെ ബീജാവാപം ചെയ്യാൻ ബാലസാഹിത്യത്തിനുള്ള കഴിവ് അനുപമമാണ്. ചെറുപ്പത്തിലേ ഇക്കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുന്നതിനനുസരിച്ചായിരിക്കും, ഭാവിയിൽ അവർ വളരുകയോ തളരുകയോ ചെയ്യുക. 'ചൊട്ടയിലെ ശീലം ചുടലവരെ' എന്നാണല്ലോ ചൊല്ല്. മൂല്യനിബദ്ധമായ മലയാളസാഹിത്യത്തിന്റെ അഭാവം കേരളത്തിലെ യുവജനങ്ങളുടെയിടയിൽ കാണുന്ന അസ്വസ്ഥതകൾക്കും മൂല്യബോധരാഹിത്യത്തിനും കാരണമായിട്ടില്ലേയെന്നു സംശയിക്കണം.

കുട്ടികളുടെ പ്രായം, ഗ്രഹണശക്തി, ഭാഷാപരിജ്ഞാനം എന്നിവയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിവേണം അവർക്കുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ നിർമ്മിക്കാൻ. പ്രായമായവർക്കുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ കുട്ടികൾക്ക് ഉപകരിക്കാത്തതിന്റെ കാരണവും ഈ വസ്തുതകൾതന്നെ. ഇവയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ബാലസാഹിത്യത്തെ നാലു വിഭാഗക്കാർക്കായി തരംതിരിക്കാമെന്നാണ് അഭിജ്ഞന്മാരുടെ മതം. ആറുവയസ്സുവരെ പ്രായമുള്ള കുട്ടികൾക്ക് ആയിരത്തിനും ആയിരത്തിഇരുനൂറിനും ഇടയ്ക്കു മാതൃഭാഷാപദങ്ങൾ അറിയാമെന്ന് കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഈ പരിധിക്കുള്ളിലുള്ള പദസഞ്ചയങ്ങൾമാത്രം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന കൃതികളായിരിക്കണം അവർക്കുവേണ്ടി നിർമ്മിക്കപ്പെടുന്നവ. മനോരജ്ഞനപ്രധാനങ്ങളായ കൃതികളാണ് ഇക്കൂട്ടർക്ക് ആവശ്യം 'അധികം ചിത്രങ്ങളും കുറച്ചു വാക്കുകളും' എന്ന നിയമമാണ് ഇവർക്കുവേണ്ടി പുസ്തകങ്ങൾ രചിക്കുന്നവരെ നയിക്കേണ്ടത്.

ആറിനും ഒമ്പതിനും ഇടയ്ക്കു പ്രായമുള്ള രണ്ടാമത്തെകൂട്ടരെ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ള കൃതികളിൽ കുറെ പുതി

യ പദങ്ങൾകൂടി ഉണ്ടാവാം. മറ്റുകാര്യങ്ങൾ ആദ്യത്തെ ഗ്രൂപ്പിനേറതുതന്നെ. ഒമ്പതിനും പന്ത്രണ്ടിനും ഇടയ്ക്കുള്ളവരാണ് മൂന്നാമത്തെ വിഭാഗക്കാർ. ഇവരെ കൂടുതൽ പുതിയ വാക്കുകൾ പരിചയപ്പെടുത്താം അതോടൊപ്പം ജീവിതപ്രശ്നങ്ങളുടെ ഒരു നേരിയ രശ്മി അവരെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലൂടെ കാണിക്കുകയുമാവാം. നാലാമത്തെ കൂട്ടർ പന്ത്രണ്ടുവയസ്സിന് മേലുള്ളവരാണ്. ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാവശങ്ങളും അവരുടെതായ ഭാഷയിൽ രസാത്മകമായ രീതിയിൽ അവരെ പരിചയപ്പെടുത്തണം. ഈ നാലു വിഭാഗക്കാർക്കും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം കൃതികൾ നിർമ്മിക്കേണ്ടത് ബാലസാഹിത്യത്തിന്റെ പൂർണ്ണമായ ഉദ്ദേശ്യസാദ്ധ്യതയ്ക്കു അനിവാര്യമാണ്.

ഉത്തമരും മൂല്യബോധമുള്ളവരുമായ ബാലസാഹിത്യകാരന്മാരും ആദർശസുന്ദരങ്ങളായ ധാരാളം കൃതികളും മലയാളത്തിൽ ഇനിയും ഉണ്ടാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ചിത്രങ്ങളോടുകൂടിയ, ശാസ്ത്രീയമായി നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള, നല്ല ബാലസാഹിത്യകൃതികൾ നമുക്കധികമില്ല, ബാലസാഹിത്യ പ്രോത്സാഹനത്തിന് 'ചിൽഡ്രൺസ് ബുക്ക് ട്രസ്റ്റ്,' നാഷണൽ ബുക്ക് ട്രസ്റ്റ്'' എന്നിവ പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. ഇവയുടെ സേവനം സ്തുത്യർഹവുമാണ്. 'മലയാളത്തിലെ ബാലസാഹിത്യപുരോഗതിയ്ക്കു ഒരു മലയാള ബാലസാഹിത്യട്രസ്റ്റ്തന്നെ ഉണ്ടാവണം. വിശ്വബാലസാഹിത്യഖനികളിലെ അമൂല്യരത്നങ്ങൾ വളരെ എളുപ്പത്തിൽ മലയാളത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവരാനാകണമെങ്കിൽ ഇതുപോലൊരു സംഘടിതശ്രമം കൂടിയേ തീരൂ. ഇങ്ങനെ ചെയ്താൽ മലയാളസാഹിത്യതരുവിന്റെ ബാലശാഖയ്ക്കും തഴച്ചുവളരാനാവും.

പിന്നെ ശേഷിക്കുന്ന പ്രശ്നം ബാലസാഹിത്യം പ്രചരിപ്പിക്കുകയെന്നതാണ്. വിദ്യാലയാധികൃതർ

മുൻകൈ എടുത്താൽ വളരെ എളുപ്പം പരിഹരിക്കാവുന്ന ഒന്നാണിത്. 'ഒരു മാസത്തിൽ ഒരു ബാലസാഹിത്യഗ്രന്ഥം' വീതം വാങ്ങാൻ ആവശ്യമായ തുക, വിദ്യാർത്ഥികളിൽനിന്ന് തുച്ഛമായ ഒരു സംഖ്യ മാസംതോറും പിരിച്ചെടുത്താൽ ഉണ്ടാക്കാവുന്നതേയുള്ളു. അങ്ങനെയായാൽ, നമ്മുടെ ഇളം തലമുറയ്ക്ക് വിദ്യാലയങ്ങളിലെ ഗ്രന്ഥശാലകളും മുഖേനയെങ്കിലും ബാലസാഹിത്യത്തിൽനിന്ന് ലഭിക്കാവുന്ന വിലയേറിയ നന്മകളും നഷ്ടമാകാനിടയാവില്ല; തീർച്ച. കാരണം, കുഞ്ഞനുജന്മാരും കുഞ്ഞനുജത്തിമാരും ഇവ സഹർഷം സ്വാഗതം ചെയ്യുമെന്നതുതന്നെ.

സാഹിത്യാഭിരുചി വളർത്താൻ

ധാരാളം സാഹിത്യഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിക്കുന്നതോടൊപ്പം, വിദ്യാർത്ഥികൾ സാഹിത്യരചന നടത്താനും ശ്രമിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഹൈസ്ക്കൂൾ ക്ലാസ്സുകളിൽ പഠിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുവേണ്ടി സ്റ്റാൻഡേർഡ് അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഓരോ കൈയെഴുത്തു മാസിക ഉണ്ടാക്കിയാൽ, അത് കുട്ടികളുടെ സാഹിത്യവാസനയെ വളർത്താനുതകും. ചെറുകഥ, ഏകാങ്കം, ലേഖനം, കവിത, ക്വിസ്, ഫലിതബിന്ദുക്കൾ, ചിത്രരചന, സ്റ്റാൻഡിസർക്കിളുകൾ തുടങ്ങിയവ ഉൾപ്പെടുത്തുക. സമ്മാനങ്ങൾ നല്കി പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയുമാവാം. സ്ക്കൂളുകളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന വിവിധ വിദ്യാർത്ഥിസംഘടനകളുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ പല സാഹിത്യ മത്സരങ്ങൾ സംഘടിപ്പിക്കാമല്ലോ.

എട്ട്

കയ്പട ഒരു കൈമുതൽ

ശിലായുഗംമുതലെങ്കിലും മനുഷ്യൻ സുന്ദരവസ്തുക്കൾ നിർമ്മിക്കാൻ ആരംഭിച്ചതാണ്. സൗന്ദര്യദ്യോതകങ്ങളായ വസ്തുക്കളുടെ നിർമ്മാണം സംസ്ക്കാരത്തിന്റെ ചിഹ്നമായാണു കണക്കാക്കപ്പെടുക. കല്ലുകൊണ്ടു പ്രതിമകളും ആയുധങ്ങളും ഉണ്ടാക്കിയ പുരാതനമനുഷ്യൻ സംസ്ക്കാരത്തിന്റെ ആദ്യപടികൾ കയറുകയായിരുന്നു. സുന്ദരങ്ങളായ അനേകം വസ്തുക്കളുടെ നിർമ്മാണത്തോടെ ഒന്നു മറ്റൊന്നിൽനിന്നു വേർതിരിച്ചറിയാനും, അങ്ങനെ മറ്റുള്ളവയെ മനസ്സിലാക്കാനുമുള്ള ആവശ്യം നേരിട്ടു. മനുഷ്യൻ വിവിധ വസ്തുക്കൾക്കു വ്യത്യസ്തങ്ങളായ ശബ്ദരൂപങ്ങൾ നല്കി അവയെ പേരുചൊല്ലി വിളിച്ചു. ഭിന്നസ്ഥലങ്ങളിലെ മനുഷ്യർ ഭിന്നങ്ങളായ ശബ്ദരൂപങ്ങളാണ് ഒരേ വസ്തുവിൽത്തന്നെ ആരോപിച്ചത്. ലോകത്തിലെ വിവിധ ഭാഷകളുടെ ഉത്ഭവം അങ്ങനെയാകാം. ഭാഷകളെല്ലാംതന്നെ പ്രധാനമായി 'വാമൊഴി,' 'വരമൊഴി' എന്നീ രൂപങ്ങളിലാണ് അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടത്.

വാമൊഴിയും വരമൊഴിയും

പുരാതനമനുഷ്യർക്കുണ്ടായിരുന്ന ആശയവിനിമയ മാദ്ധ്യമം വാമൊഴി മാത്രമായിരുന്നു; അതുതന്നെയും ഏറ്റവും പ്രാകൃതരൂപത്തിൽ. ഒരു ഭൂവിഭാഗത്തെ ജനങ്ങൾ ഒരേ വസ്തു ഒരേ സംജ്ഞകൊണ്ടു കുറിക്കാനാരംഭിച്ചതോടെ വാമൊഴിവഴിയായുള്ള ആശയവിനിമയം കൂടുതൽ എളുപ്പമായി. ഏറെക്കാല

ത്തേക്കു മനുഷ്യന്റെ ആശയക്കൈമാറ്റമാർഗ്ഗം വാമൊഴിതന്നെയായിരുന്നു.

പ്രാചീനകാലത്ത് വരമൊഴിയുടെ ഉപയോഗം ശ്രമസാദ്ധ്യമായിരുന്നത്രേ. കല്ലും ഓലയും ഇലകളും മറ്റുമാണ് എഴുതാനുള്ള പ്രതലങ്ങളായി അന്ന് മനുഷ്യൻ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. കടലാസിന്റെയും അച്ചടിയന്ത്രത്തിന്റെയും ആവിർഭാവം വരമൊഴിയുടെ പുരോഗതിക്കു നാന്ദി കുറിക്കുകയായി. ഇന്ന് എല്ലാ ഭാഷകളിലും അഭിവൃദ്ധമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന രൂപവും വരമൊഴിതന്നെ. വികൃതരൂപം വെടിഞ്ഞ് കാലാന്തരത്തിൽ ലിപിരൂപങ്ങൾ ഭംഗിയുള്ളവയായി. എങ്കിലും ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും കൈപ്പടയ്ക്ക് അതിന്റേതായ പ്രത്യേകതകളുണ്ട്. ഒരേ സ്വഭാവമുള്ള രണ്ടു വ്യക്തികൾ ഇല്ലെന്നു പറയുന്നതുപോലെ, ഒരേ രീതിയിലെഴുതുന്ന രണ്ടുപേരില്ലെന്നു സൂക്ഷ്മപരിശോധന വ്യക്തമാക്കുന്നു.

നല്ല കൈപ്പട ഒരഭ്യാസകല

ഭംഗിയായും ആകർഷകമായും എഴുതുന്നത് ഒരു കലയാണ്. ഈ കല അഭ്യസിക്കാൻ അല്പം ശ്രദ്ധയോടെ എഴുതാനുള്ള ക്ഷമ മതി. 'മതിപ്രഭാവം (genius) ഒരു ശതമാനം മാത്രം ഈശ്വരനിവേശിതവും തൊണ്ണൂറൊമ്പതു ശതമാനം പ്രയത്നഫലവുമാണ്' എന്ന് അഞ്ഞൂറിൽപരം കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളുടെ കർത്താവായ എഡിസൺ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ, ചന്തമുള്ള കൈപ്പട കല്പനാശക്തിയേക്കാൾ സ്ഥിരയത്നത്തെയാണ് ആശ്രയിച്ചിരിക്കുക.

കൈപ്പട മോശമാകുന്നതു പലപ്പോഴും അശ്രദ്ധമൂലമാണ്. വിദ്യാലയങ്ങളിൽ നടപ്പിലുള്ള 'പകർത്തിയെഴുത്ത്' കൈപ്പടമെച്ചപ്പെടുത്താനുതകുന്ന ഉത്തമ

മമാർഗ്ഗംതന്നെ. ഈ മാർഗ്ഗം നന്നായി പ്രയോജനപ്പെടുത്താത്തവർ നിരവധി ക്ലേശങ്ങൾ അനുഭവിക്കേണ്ടതായും വരുന്നു. കൈപ്പട മോശമായതിനാൽ മാത്രം പരീക്ഷയിൽ തോറ്റിട്ടുള്ള ഹതഭാഗ്യരെ നമുക്കറിയാം. 'ശുദ്ധ മണ്ടന്മാർ' ആകർഷകമായ കൈയെഴുത്തുകൊണ്ടു ചിലപ്പോൾ വിജയിക്കാറുമുണ്ട്. അനുദിനയത്നംമൂലം പാരായണസാദ്ധ്യമായെഴുതാൻ ഏവർക്കും സാധിക്കും.

ഈ യത്നം പൂർണ്ണമാവാൻ ചിലരസാവഹങ്ങളായ വസ്തുതകൾകൂടി അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും.

ഗ്രാഫോളജി

കൈപ്പടയുടെ വിശ്ലേഷണം (analysis) വഴി ഒരാളുടെ സ്വഭാവം, വ്യക്തിത്വം, ആരോഗ്യം തുടങ്ങിയവ നിർണ്ണയിക്കുന്ന ശാസ്ത്രമാണു ഗ്രാഫോളജി. ശാസ്ത്രീയമായി നൂറുശതമാനം ശരിയെന്നു തെളിയിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും ഗ്രാഫോളജിയുടെ നിഗമനങ്ങൾ വെറും കൈനോട്ടക്കാരന്റേതായി തള്ളിക്കളയാനാവില്ലെന്നതു തന്നെ. സുദീർഘമായ പഠനങ്ങൾക്കുശേഷം സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള പ്രസ്തുത നിഗമനങ്ങൾ തള്ളിക്കളയാവുന്നവയല്ലെന്നു പരീക്ഷണങ്ങൾ ഏറെക്കുറെ തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ ഗ്രാഫോളജി വളരെയധികം പുരോഗമിച്ചിട്ടുണ്ട്. അമേരിക്കയിലെ 'ന്യൂയോർക്കു പബ്ലിക് ലൈബ്രറി'യിൽ കൈപ്പടയുടെ ശാസ്ത്രീയവും സങ്കേതികവുമായ വിവിധ വശങ്ങളെപ്പറ്റി പരാമർശിക്കുന്ന മുന്നൂറിൽപരം ഗ്രന്ഥങ്ങളുണ്ടെത്ര.

കൈപ്പടയും മാനസികചിത്രവും

വൈവിധ്യംനിറഞ്ഞ മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകൾ കൈപ്പടയിലൂടെ പ്രകാശിതമാവുന്നു.

ണ്ട്. വ്യക്തിയുടെ സ്വഭാവം, ആരോഗ്യം, ഗുണഗുണങ്ങൾ എന്നിവ മനസ്സിലാക്കാൻ ആധുനികമനഃശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ കൈപ്പട അപഗ്രഥിക്കാറുണ്ട്. ഒരാൾ കടലാസിൽ ഇടുന്ന 'മാർജി'ന്റെ ആകൃതിവ്യത്യാസങ്ങൾക്കുപോലും അയാളുടെ സ്വഭാവവുമായി അഭേദ്യബന്ധമുണ്ടെന്ന് കരുതപ്പെടുന്നു.

മിക്കവരും എഴുത്താരംഭിച്ചിടത്തുനിന്നു തിരശ്ചീനമായി തുടരുകയാണ് പതിവ്. ഇക്കൂട്ടരെല്ലാം മിതശീലരും ജീവിതം ചൈതന്യപൂർണ്ണമാക്കുന്നവരുമാണ്. നിസ്സാരപരാജയങ്ങൾക്ക് അവരെ നിരുത്സാഹരാക്കാനാവില്ല. ചിലരാകട്ടെ, എഴുത്താരംഭിച്ചിടത്തുനിന്നു നേരെ തുടരാതെ അല്പം താഴേയ്ക്കോ മുകളിലേയ്ക്കോ ചരിച്ചെഴുതാറുണ്ട്. വരിയുടെ ചരിവു മേലോട്ടാണെങ്കിൽ എഴുത്തുകാരൻ അത്യാഗ്രഹിയാണെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ചരിവിന്റെ ഏറ്റക്കുറച്ചിലുകൾക്കാനുപാതികമായി അത്യാഗ്രഹത്തോതു കൂടുകയോ കുറയുകയോ ചെയ്യുന്നുവത്രെ! ചരിവു താഴേക്കാണെങ്കിൽ, തത്കർത്താവ് 'വിഷാദ (Melancholic) രോഗി'യാണെന്നാണു വയ്പ്.

ചിലരുടെ അക്ഷരങ്ങൾ ചരിവുകൂടാതെ ലംബമായി നില്ക്കും. എന്നാൽ മറ്റു ചിലർ അല്പം ഇടത്തോട്ടോ വലത്തോട്ടോ ചരിച്ചാണ് എഴുതാറ്. ചരിവുകൂടാതെ എഴുതുന്നയാൾ സത്യസന്ധനും വിശ്വാസയോഗ്യനുമാകാം; വികാരതീവ്രത അയാളെ അലട്ടാറില്ല. ഇവയ്ക്കു പുറമെ, അയാൾ വിശ്ലേഷണ (analysis) വിദഗ്ദ്ധനുമായിരിക്കും. അക്ഷരങ്ങൾ ഇടതുഭാഗത്തേക്ക് ചരിച്ചെഴുതുന്നയാൾ സ്വതവേ ശാന്തസ്വഭാവിയാണ്. ചരിവ് വലത്തോട്ടാണെങ്കിൽ, എഴുത്തുകാരൻ ക്ഷിപ്രകോപിയും വികാരജീവിയും ആയിരിക്കുമത്രേ.

എല്ലാ ഭാഷകളിലുമുണ്ട് ലിപികളുടെ നിശ്ചിതഭാഗങ്ങൾ വരയ്ക്കുമുകളിലും ശേഷിച്ച ഭാഗം വര

യ്ക്കുതാഴെയും ആയിരിക്കണമെന്ന നിബന്ധന. ചിലർ ഈ നിയമങ്ങളം അപ്പാടെ വിസ്മരിക്കാറുണ്ട്. വരക്കു മുകളിൽ വരേണ്ട ഭാഗങ്ങളം അവിടത്തന്നെ എഴുതുന്നയാളിനെ വിശ്വസ്തമിത്രമായി ആശങ്കകൂടാതെ നമുക്ക് സ്വീകരിക്കാം. മേൽപ്പറഞ്ഞ വ്യവസ്ഥ ഒരു വരിയിൽത്തന്നെ പലപ്രാവശ്യം ലംഘിക്കുന്ന ആളുമായി യാതൊരു കരാറിലും ഏർപ്പെടാതിരിക്കുകയാണ് ഉത്തമമെത്ര. സാധാരണയായി ഇത്തരക്കാർ വാക്കു പാലിക്കാറില്ലെന്നു പറയുന്നു.

ഉത്തരക്കടലാസുകളുടെ എണ്ണം വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ ചില വിദ്യാർത്ഥികളം 'വെണ്ടക്കാ' അക്ഷരത്തിൽ എഴുതാറുണ്ട്. മറ്റു ചിലർക്കാകട്ടെ എത്ര ശ്രമിച്ചാലും അധികം വലിപ്പത്തിൽ എഴുതാൻ സാധിക്കില്ല. ഇങ്ങനെയുള്ള നിസ്സാരസ്വഭാവവിശേഷണങ്ങളംപോലും തൽക്കർത്താവിന്റെ ആന്തരസത്തയുടെ ആകാരത്തെ പ്രതിബിംബിക്കുന്നു. ചെറുതായും അതിസൂക്ഷ്മമായും എഴുതുന്നയാളം ഏകാഗ്രചിത്തനായിരിക്കും. അയാളംക്ക് ഉറച്ച വ്യക്തിത്വവും സാഹിത്യവാസനയും ഉണ്ടായിരിക്കും. വെണ്ടക്കാ പ്രമാണത്തിൽ എഴുതുന്ന ഒരാളം ധാരാളിയും അസ്വസ്ഥനുമാണ്. കൂർത്ത്, സൂക്ഷ്മമായ അക്ഷരങ്ങളം എഴുത്തുകാരന്റെ നിപുണതയുടേയും സ്ഥിരോത്സാഹത്തിന്റേയും ശക്തിയുടേയും പ്രതീകങ്ങളാണ്. അയാളം ശാരീരികവും മാനസികവുമായ തലങ്ങളിൽ ഉന്നതനിലവാരം പുലർത്തുന്നവനുമായിരിക്കും.

ചിലർ ചതുരാകൃതിയിലാണ് അക്ഷരങ്ങളം എഴുതുക. ഇക്കൂട്ടർ താരതമ്യേന കൂടുതൽ ശാസ്ത്രിയാഭിരുചിയുള്ളവരായിരിക്കും. അവർ കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളിൽ അതിവ തത്പരരായി കാണപ്പെടുന്നു. അതിനുതകുന്ന സാങ്കേതികവിജ്ഞാനവും നവീനാശയങ്ങളും നിഷ്പ്രയാസം ഇവർക്കു കരഗതമാണ്.

നാമെഴുതുന്ന ഓരോ അക്ഷരത്തിനേറെയും ആകൃതിവ്യത്യാസങ്ങൾക്ക് 'ഗ്രാഫോളജി'യിൽ വിവിധ അർത്ഥങ്ങളാണുള്ളത്. ആംഗലഭാഷാലിപികളിൽ 'm'ഉം 'n'ഉം ഉരുട്ടിയെഴുതുന്നയാൾ ശാന്തനും സമാധാനതത്പരനും ഉത്സാഹിയുമാണെന്നാണ് വയ്പ്. 'e' യുടെ അവസാനത്തെ നേർത്ത രേഖ (stroke) പൂർണ്ണമായി ഉപേക്ഷിക്കുന്ന എഴുത്തുകാരൻ അതിരുകടന്ന സ്വാർത്ഥതത്പരനാണെന്ന് പറയുന്നു. പ്രസ്തുത രേഖ വളരെ ദീർഘമാണെങ്കിൽ തൽക്കർത്താവ് സ്വാഭിപ്രായങ്ങളിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുന്നവനും, നല്ല നിരൂപകനും ആയിരിക്കും. മേൽപറഞ്ഞ നേർത്ത രേഖ ലംബമായി ഉയർത്തി എഴുതുന്നയാൾ മതാത്മകപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ തല്പരനും, ആദ്ധ്യാത്മികതയിൽ ഉറച്ച വിശ്വാസിയും ആകാനാണ് സാദ്ധ്യത. രേഖ വളരെ ഉയർത്തിയെഴുതിയാൽ അത് മതഭ്രാന്തിനെയാണത്രെ കുറിക്കുന്നത്! തടിച്ചു വളഞ്ഞ രേഖ കപടതയും സൂത്രവുമാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

a,o എന്നീ അക്ഷരങ്ങൾ എഴുതുമ്പോൾ മുകൾഭാഗം തുറന്നിരുന്നാൽ, എഴുത്തുകാരൻ നിഷ്കളങ്കനായിരിക്കും. അവ നന്നായി അടിഞ്ഞിരുന്നാൽ, മൗനിയും സംഭാഷണവിമുഖനുമായ ഒരു വ്യക്തിയെ പ്രതീക്ഷിക്കാം. പ്രസ്തുത അക്ഷരങ്ങളുടെ അടിഭാഗമാണ് തുറന്നെഴുതുന്നതെങ്കിൽ, അയാൾ പരദൂഷകനാകാനാണ് സാദ്ധ്യത.

'd' എന്ന അക്ഷരത്തിന്റെ അറ്റം വളച്ചൊടിച്ചെഴുതുന്ന പെൺകുട്ടിയോട് രണ്ടുപ്രാവശ്യം ചിന്തിച്ചിട്ടേ സംസാരിക്കാവൂ എന്നാണ് പറയുക. കായികാഭ്യാസിയായ ഒരാളുടെ f – നേറെയും, g– യുടെയും താഴത്തെ ഭാഗങ്ങൾ അടിവരയിൽ മുട്ടത്തക്ക നീളത്തിലാവുംപോലും.

i– യുടെ ബിന്ദു (dot) വലത്തോട്ടു നീക്കിയിട്ടിരിക്കുന്നെങ്കിൽ, അത് എഴുത്തുകാരന്റെ അനേഷണ

ബുദ്ധിയും ജിജ്ഞാസയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഇടത്തെ അറ്റത്തിട്ടിരിക്കുന്ന ബിന്ദുവിന്റെ കർത്താവ് ഭീരുവും സംശയാലുവും ആയിരിക്കും. കോമ (comma) പോലുള്ള ബിന്ദു ഇടുന്നയാൾ സരസനും ആഹ്ലാദപ്രിയനുമാണ്.

കൈമുതൽ

മേൽപ്പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾക്കെല്ലാം അപവാദം അനുവദനീയമെങ്കിലും, ഒരാൾ കടലാസിലിടുന്ന മാർജിൻ അക്ഷരങ്ങൾക്കുള്ള നിസ്സാരപ്രത്യേകതകൾവരെയുള്ളവയെല്ലാം, സാധാരണയായി, അയാളുടെ മാനസികപ്രത്യേകതകളും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. വിവിധ മാനസികാവസ്ഥകളിൽ ഒരാൾ എഴുതുന്നവ വിവിധ രൂപത്തിലാണെന്ന് സൂക്ഷ്മപരിശോധന തെളിയിക്കും. ഒരു വ്യക്തിക്ക് സ്ഥിരമായുള്ള കൈപ്പട അയാളുടെ ഉറച്ച മനസ്സും നിശ്ചയദാർഢ്യവും ഇതര സ്വഭാവവിശേഷങ്ങളും സൂചിപ്പിക്കുന്നതത്രേ. എന്നാൽ പെട്ടെന്ന് മാറിമാറി വരുന്ന കൈപ്പട അസ്ഥിരതയും ചഞ്ചലമനസ്സ്ഥിതിയുമാണ് കാണിക്കുക. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, കൈപ്പട വ്യക്തിയുടെ മാനസികചിത്രമാണ് അഥവാ സ്വഭാവപ്രകടനമാണ്, പലപ്പോഴും. നല്ല വടിവൊത്ത കൈപ്പട തീർച്ചയായും ഒരാളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു നേട്ടംതന്നെയാണ്.

ഹോബി, ഹോബി, ഹോ–!

'മിസ്സ് ശശികലാ, 17, ശാന്തിനിലയം, കാൺപൂർ 12; ഹോബി: ഡാൻസിങ്ങ്, സിനിമാ, സിങ്ങിങ്ങ്''– ആധുനികപ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിലൊന്നിൽ, 'പെൻഫ്രണ്ട്സി' നുവേണ്ടിയുള്ള പരസ്യവിഭാഗത്തിൽ ആദ്യം വായിച്ച വിവരമാണു മുകളിൽ കുറിച്ചത്.

വിദ്യാർത്ഥികളിലും മുതിർന്നവരിലും ചിലർ 'ഹോബി, ഹോബി' എന്നു കേട്ടിരിക്കാമെങ്കിലും, അതെന്താണെന്നു ചിന്തിക്കാൻ മിനക്കെട്ടുകാണുകയില്ല. വേറെ ചിലരാകട്ടെ, ഹോബിയെന്നൊക്കെ പറയുന്നത് ഒരുതരം പിള്ളകളിയാണെന്നായിരിക്കും കരുതിയിരിക്കുക. കുട്ടികൾ മുതൽ മുത്തച്ഛൻമാർ വരെ എല്ലാവർക്കുമാകാം ഹോബി. 'ആറു മുതൽ അറുപതുവരെ'യുള്ളവർക്കാണു ഹോബി എന്നു പറയാറുണ്ടെങ്കിലും, അറുപതിനുമേലുള്ള പലരും പ്രശംസനീയമാംവിധം ഹോബിയിൽ താത്പര്യം കാണിക്കുന്നുണ്ടെന്നതു വിസ്മരിക്കുന്നില്ല. ആനന്ദകരമായ ഒരു ജീവിതം സ്വപ്നം കാണുന്നവർക്കു ഹോബി അനിവാര്യമാണെന്നാണു സുപ്രസിദ്ധ മനഃശാസ്ത്രജ്ഞനായ ജെയിംസ് എൻ. അലക്സാണ്ടർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്.

എന്താണു ഹോബി?

സാമൂഹികവും മനഃശാസ്ത്രപരവുമായ അനേകം പ്രശ്നങ്ങളിൽ കുടുങ്ങിക്കിടക്കുകയാണ് ഇന്ന് മനുഷ്യജീവിതം. ജീവിതത്തിന്റെ ദുഃഖനിമിഷങ്ങൾ താങ്ങുന്ന മനുഷ്യനു് ആനന്ദത്തിന്റെ അമൃതിൻതുള്ളി

കം ഹോബികം പകർന്നുകൊടുക്കുന്നു. ഹോബികം, ഡോ. ജോൺ എ. ഷിൻഡലിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ, ഒരാൾക്കു പ്രധാന തൊഴിലിനു പുറമേ ഏറ്റവും രസകരവും രുചികരവുമായി അനുഭവപ്പെടുന്ന പ്രവർത്തനമാണ്.

രണ്ടുതരം ഹോബികം

ഹോബികളെ രണ്ടു ഗണങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുത്താമെന്നു തോന്നുന്നു. ഒന്ന്, രചനാത്മകമായവ. രണ്ട്, ശേഖരണ (Collecting) സ്വഭാവമുള്ളവ. രചനാത്മകങ്ങളായ ഹോബികളാണു കൂടുതൽ ഉപകാരപ്രദങ്ങളെന്നതിനു രണ്ടുപക്ഷമില്ല. എന്നാൽ രണ്ടാമത്തെയിനത്തിൽപ്പെട്ടവ പ്രയോജനരഹിതങ്ങളാണെന്ന് ഇപ്പറഞ്ഞതിന് അർത്ഥമില്ല.

രചനാത്മകത, അഥവാ, നൂതനങ്ങളായ ചിലതൊക്കെ സൃഷ്ടിക്കാനുള്ള പ്രവണത ജീവിതത്തിന്റെതന്നെ അടിസ്ഥാനപ്രചോദനമാണ്. ഈ അടിസ്ഥാനവാസനയ്ക്കു കൂച്ചുവിലങ്ങിട്ടാൽ ജീവിതരുചി മുരടിച്ചുപോകും. രചനാത്മകങ്ങളായ ഹോബികൾക്കു മനുഷ്യജീവിതത്തിലുള്ള സ്ഥാനം മഹത്തരമാണെന്ന് ആധുനികമനഃശാസ്ത്രജ്ഞർ ഒരേ സ്വരത്തിൽ പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

പ്രഞ്ചുവിപ്ലവത്തെപ്പറ്റി ഐതിഹാസികമായ ഒരു ഗ്രന്ഥം വിരചിക്കുകയെന്നതായിരുന്നു കാർലൈലി (Carlyle) ന്റെ ഹോബി. ആ യജ്ഞം ജീവിതത്തിന്റെ നൂറുനൂറുപ്രാരബ്ധങ്ങളിൽനിന്ന് അദ്ദേഹത്തെ അകറ്റിനിറുത്തി. ബ്ലേക്ക് (Blake), ചർച്ചിൽ എന്നിവരും സാഹിത്യപരമായ ഹോബികളിലൂടെ ജീവിതാനന്ദം കണ്ടെത്തിയവരാണ്. പ്രഗല്ഭനായ ഒരു രാജ്യതന്ത്രജ്ഞനായിരുന്നു ചർച്ചിൽ. സംഭവബഹുലവും തിരക്കേറിയതുമായ ആ ജീവിതത്തി

ന്റെ പിരിമുറുക്കം കുറയ്ക്കുന്നതിനു മാത്രമല്ല, 1953—ലെ മികച്ച സാഹിത്യകാരനുള്ള നോബൽ സമ്മാനം നേടുന്നതിനും സാഹിത്യപരമായ ഹോബി അദ്ദേഹത്തിന് സഹായകമായി. കായികരംഗത്ത് പിലെ എന്ന ലോകഫുട്ബോൾ താരത്തിന്റെ കഥ ഒന്നാംതരം ഉദാഹരണമാണ്. ഇതുപോലെ ഏതു രംഗത്തും ഹോബികളിലൂടെ ആനന്ദകരമായ ജീവിതസൗധം പടുത്തുയർത്തുന്നവരെ നമുക്കുകാണാൻ കഴിയും.

ശേഖരണസ്വഭാവമുള്ള ഹോബികളും ജീവിതത്തിന് ഉൻമേഷവും സംതൃപ്തിയും നല്കുന്നവയാണ്. പുരാവസ്തുക്കൾ, നാണയങ്ങൾ, ഭൂതകാലത്തെ ആയുധങ്ങൾ, വസ്ത്രങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ, വിവിധ സാഹിത്യശാഖകളിൽ ആദ്യം പ്രസിദ്ധീകൃതമായ പുസ്തകങ്ങൾ, സ്റ്റാമ്പ്, പടങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെവിവിധവസ്തുക്കൾ നമ്മെ ആകർഷിക്കാം. ഇത്തരം ഹോബികളിൽ ഏർപ്പെടുന്നതുകൊണ്ട് മനുഷ്യനെ അലട്ടുന്ന അനേകം പ്രശ്നങ്ങളിൽനിന്ന് മനസ്സിനെ മാറ്റി നിറുത്താനും, അവയെ മറക്കാനും സാധിക്കുന്നു. ഒരു ഗണിതശാസ്ത്രജ്ഞനെപ്പറ്റി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുണ്ട്—ഗണിതശാസ്ത്രപഠനത്തിനും സ്റ്റാമ്പുശേഖരണത്തിനുമായി അദ്ദേഹം തന്റെ ആയുഷ്ക്കാലം മുഴുവൻ ചെലവഴിച്ചുവെന്ന്. ഗണിതശാസ്ത്രാഭ്യസനം എന്ന ഗഹനമായ കൃത്യം ആനന്ദകരമാക്കാൻ സ്റ്റാമ്പുകളുടെ വർണ്ണപ്പൊലിമയുള്ള ലോകം എത്രതന്നെ അദ്ദേഹത്തെ സഹായിച്ചിരിക്കയില്ല!

മൈസൂർ സിറ്റിയിലെ 'ആർട്ട് സ്ഗ്യാലറി' നിങ്ങളിൽ ചിലരെങ്കിലും കണ്ടിരിക്കാം. രാജാ രവിവർമ്മ തുടങ്ങിയ എത്രയെത്ര വിശ്വോത്തരകലാകാരന്മാരുടെ ചിത്രങ്ങളാണ് അവിടെയുള്ളത്! അവയെല്ലാം അവിടെ വന്നു ചേർന്നതെങ്ങനെയാണ്?..... ഹൈദ്രബാദിൽ 'സലാർജംങ്ങ്' എന്ന പേരിൽ ഒരു 'മ്യൂസിയം' ഉണ്ട്. ലോകപ്രസിദ്ധമാണ് ആ കാ

ഴ്ചബംഗ്ളാവ്. സുന്ദരകലാശില്പങ്ങളുടെ ഒരു കലവറയാണിത്. സലാർജംങ്ങ് രാജാവിന്റെ ശില്പകലാശേഖരണത്തിലുള്ള താത്പര്യമൊന്നുമാത്രമാണ് ഈ വിശ്വോത്തരകാഴ്ചബംഗ്ളാവിന് ജന്മം നല്കിയത്.

മനുഷ്യനെ ആകർഷിക്കുന്ന സുന്ദരവസ്തുക്കൾ ശേഖരിക്കാനുള്ള താൽപര്യം അവനിൽ ജന്മനായുള്ള വാസനകളിൽ ഒന്നാണ്. ഗ്രീക്കുകവയിത്രിയായിരുന്ന സാപ്പോയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ 'നന്മയായിട്ടുള്ളവയെല്ലാം സുന്ദരങ്ങളാണ്.' അതുകൊണ്ടാവണം, നന്മയെ ആശ്ലേഷിച്ചവരായ മഹാന്മാർ എല്ലാവരും സൗന്ദര്യാരാധകരായിരുന്നത്. മഹാനായ അലക്സാണ്ടർ പുരാവസ്തുശേഖരണത്തിൽ ആനന്ദം കണ്ടെത്തി. പ്രതിമകളും ചിത്രങ്ങളുമാണ് അരിസ്റ്റോട്ടലിനെ ആകർഷിച്ചത്....ലോകവ്യാപകമായി ഇന്ന് പ്രചാരത്തിലുള്ള ഒരു ഹോബിയാണല്ലോ സ്റ്റാമ്പു ശേഖരണം.

ഒരു രോഗസംഹാരി

ശരീരത്തെക്കാൾ മനസ്സിന് രോഗം ബാധിച്ചിട്ടുള്ളവരാണ് ആധുനികലോകത്തിൽ അധികം. ഒരു പരിധിവരെയെങ്കിലും മാനസികാരോഗ്യം വീണ്ടെടുക്കുന്നതിന് ഹോബി സഹായകമാണ്. ഡോ. ഷിൻഡ്ലർ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു സംഭവമാണ് ഓർമ്മിക്കുക—എഴുപതു വയസ്സുള്ള ഒരു സ്ത്രീ. അവർക്ക് മാറാത്ത വയറുവേദനയാണ്. പേരുകേട്ട അനേകം ഡോക്ടർമാർ ചികിത്സിച്ചു; എന്നിട്ടും രോഗം ശമിച്ചില്ല. ഏതെങ്കിലും ഡോക്ടറെ എപ്പോഴെങ്കിലും കണ്ടാൽ അവർക്ക് പറയാനുണ്ടായിരുന്ന ഒരേയൊരു കഥ അവരുടെ രോഗത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ദീർഘമായ വിവരണമായിരുന്നു. അവസാനം അവർ ഡോക്ടർ ഷിൻഡ്ലറെ കാണാനിടയായി. അവരുടെ

രോഗചരിത്രം മുഴുവൻ അദ്ദേഹം കേട്ടു. അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിച്ച ചികിത്സാവിധി രസാവഹമായിരുന്നു. 'നിങ്ങൾക്ക് എന്തെങ്കിലും ഹോബിയുണ്ടോ?' അവർക്ക് ആ ചോദ്യം ഒട്ടും രസിച്ചില്ലെന്ന് പറയേണ്ടല്ലോ. ചാടിയെണീറ്റ് 'ചടാപടാ' നടന്ന് അവർ സ്ഥലം വിട്ടു. രണ്ടാഴ്ച കഴിഞ്ഞു. ഡോ. ഷിൽഡ്ലറുമായി അവർ ഫോൺസമ്പർക്കം പുലർത്തി. 'എനിക്കൊരു ഹോബിയുണ്ട്, ഡോക്ടർ' അവർ പറഞ്ഞു. 'എന്തു ഹോബി?' മറുചോദ്യം. 'ബട്ടൺ ശേഖരണം' അവർ മറുപടി പറഞ്ഞു. അത്തവണ വയറുവേദനയെപ്പറ്റി അവർക്കൊന്നും പറയാനില്ലായിരുന്നു. നാല്പതുകൊല്ലം അവരെ അലട്ടിയ വയറുവേദന എവിടെപ്പോയി?

നമ്മുടെ ഒഴിവുസമയം നശീകരണപ്രവണതകളെയും ചിന്തകളെയും പാലൂട്ടി വളർത്താനുപയോഗിക്കാതെ, സർഗാത്മകങ്ങളായ വിവിധ ഹോബികളിലേക്കു തിരിച്ചുവിട്ടാൽ ഫലം അത്ഭുതാവഹമായിരിക്കും.

വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ചിലരെങ്കിലും വിവിധതരം ഹോബികളിൽ തൽപരരായിരിക്കാം. ഒരു ഹോബിയും ഇല്ലാത്തവർക്ക് ഒഴിവുസമയം പലപ്പോഴും അരോചകമായും വിരസമായും അനുഭവപ്പെടും. പഠനത്തിൽ അനുഭവപ്പെടുന്ന ക്ലേശം ലഘൂകരിക്കാനും ഹോബികൾ സഹായിക്കും. ഓരോ വിദ്യാർത്ഥിയുടേയും പ്രത്യേകാഭിരുചികളും കഴിവുകളും കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട്, അവയ്ക്കനുയോജ്യങ്ങളായ ഹോബികൾ പരിപോഷിപ്പിച്ചാൽ ജീവിതം ആനന്ദകരമാക്കാനുള്ള ഒരു തയ്യാറെടുപ്പായിരിക്കും അത്.

തയ്യൽ, സംഗീതം, തേനീച്ചവളർത്തൽ, പൂന്തോട്ടനിർമ്മാണം, പച്ചക്കറിത്തോട്ടങ്ങൾ, ഗെയിംസ്, സ്പോർട്സ്, പെയിൻറിങ്ങ്, നീന്തൽ, വാദ്യസം

ഗീതം, പ്രസംഗം, ലേഖനമെഴുത്ത്, കവിതാരചന, ചെറുകഥയെഴുത്ത്, വായന, സൈക്കിളിംഗ്, ഡ്രൈവിങ്ങ്, സ്റ്റാമ്പുശേഖരണം, ഫോട്ടോഗ്രാഫി, ചിത്രമെഴുത്ത്, വിദേശഭാഷാഭ്യസനം, പർവതാരോഹണം, സിനിമ, ഡാൻസ്, പുരാവസ്തുശേഖരണം, മുയൽവളർത്തൽ, നായ്വളർത്തൽ, പക്ഷിവളർത്തൽ എന്നിങ്ങനെ എത്രയെത്ര ഹോബികളുണ്ട്. കഴിയുന്നിടത്തോളം പലതരം ഹോബികളിൽ താല്പര്യമുണ്ടാവുകയെന്നത് അഭികാമ്യമാണ്. എന്നാൽ പ്രധാന ജോലിയെ ഒരിക്കലും അത് തടസ്സപ്പെടുത്തുകയുമരുത്.

അവധിക്കാലങ്ങളിൽ പരിശീലിക്കാവുന്ന അനേകം ഹോബികളുണ്ട്. സംഗീതവാസനയുള്ള കുട്ടികൾ ഹർമ്മോണിയം, തബല, ഫിഡ്ൽ, ഗിറ്റാർ തുടങ്ങിയ സംഗീതോപകരണങ്ങൾ പഠിക്കാൻ ശ്രമിക്കുക. പാചകകല (Cooking) യിൽ താല്പര്യമുള്ളവർക്ക് അവധിക്കാലത്ത് നടക്കുന്ന കുക്കിംഗ് കോഴ്സുകളിൽ പങ്കെടുക്കാം. ടൈപ്പ്റൈറ്റിംഗ്, ഷോർട്ട് ഹാൻഡ്, നീഡിൽവർക്ക്സ്, ഡ്രായിംഗ്, പെയിന്റിംഗ്, ഹാൻഡിക്രാഫ്ട്സ് തുടങ്ങിയവയിൽ പരിശീലനം നേടുന്നതും മുതൽക്കൂട്ടാവും.

St. Antony's Sunday School
ALWAYE-683101

പത്ത്

ഇളംതലമുറയും നേതൃത്വവാസനയും

അലക്സാണ്ടർ ചക്രവർത്തിയേയും സീസറിനെയും പറ്റി കേൾക്കാത്തവർ ചുരുക്കമാവും. നെപ്പോളിയന്റെയും ഹിറ്റ്ലറിന്റെയും സ്മരണ സമ്മിശ്രവികാരങ്ങളാണ് നമ്മിലുളവാക്കുക. ആധുനികലോകം കണ്ടിട്ടുള്ള ഉജ്ജ്വലനേതാക്കന്മാരാണ് ചർച്ചിലും നെഹ്രുവും കെന്നഡിയും. ഭക്ത്യാദരങ്ങളോടെയാണ് നാം ഗാന്ധിജിയേയും മാർട്ടിൻ-ലൂതർ കിങ്ങിനേയും സ്മരിക്കുക. മിൽട്ടണും ഡാന്റേയും ഷേക്സ്പിയറും ഡോസ്റ്റോവ്സ്കിയും ഷെല്ലിയും സാഹിത്യലോകത്തിലെ അനിഷേധ്യനേതാക്കന്മാരാണ്. മതമണ്ഡലത്തിലെ സമുന്നതതാരങ്ങളാണ് ക്രിസ്തുവും നബിയും മഹാവീരനുമൊക്കെ. ഐൻസ്റ്റയിനും റൈറ്റ് സഹോദരന്മാരും ശാസ്ത്രലോകത്തിലെ അതികായന്മാരത്രെ. വ്യവസായരംഗമെടുത്താൽ ഫോർഡും റോക്ഫെല്ലറും മുൻപന്തിയിൽനില്ക്കുന്നു. കലാരംഗത്തായാൽ മൈക്കൽ ആഞ്ചലോയും പിക്കാസോയുമൊക്കെ സ്മരണയിൽ ഓടിയെത്തും.....ഇവരൊക്കെ നേതാക്കന്മാരാണ്. അവരുടെ നേതൃത്വത്തിന്റെ കഥകളും ആവേശം പകരുന്നവയാണ്. സമൂഹത്തിന്റെ അംഗീകാരം പിടിച്ചുപറ്റാനും ആദരിക്കപ്പെടാനുമുള്ള മനുഷ്യന്റെ ഉൽക്കടമായ ആഗ്രഹം, അധികാരവാഞ്ഛ, പേരിനും പ്രശസ്തിക്കും സ്ഥാനമാനങ്ങൾക്കും വേണ്ടിയുള്ള തൃഷ്ണ, സഹജീവികളെ സേവിക്കാനും സഹായിക്കാനുമുള്ള നന്മനസ്സ് തുടങ്ങിയ വിഭിന്നഘടകങ്ങളാണ് നേതൃസ്ഥാനങ്ങളിലെത്താൻ മനുഷ്യനെ പ്രേരിപ്പിക്കുക.

നേതാവാകാൻ എല്ലാവർക്കും താല്പര്യമാണ്. ഏതു് ജീവിതത്തുറയിലും ഇന്നു് നേതാക്കന്മാരെ കാണാം, യഥാർത്ഥനേതാക്കളുടെ അഭാവം എല്ലാത്തുറകളിലുമുണ്ടെങ്കിലും വിദ്യാർത്ഥികളുടെ കാര്യത്തിലും നേതൃത്വത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ആവേശം കുറവല്ലല്ലോ. എന്നാൽ ആരാണു് യഥാർത്ഥനേതാക്കൾ, എങ്ങനെയാണു് ലോകാരാദ്ധ്യരായ നേതാക്കൾ ആ പദവിക്കു് അർഹരായതു്, നേതാവിന്റെ ഗുണഗണങ്ങൾ ഏവയാണു്, നേതാവിനു് പ്രത്യേകമായ കർത്തവ്യങ്ങളുണ്ടോ എന്നൊക്കെ അധികമാരും ചിന്തിക്കാറില്ലെന്നതാണു് വാസ്തവം. ഇതിന്റെ ദൂഷ്യഫലങ്ങൾ സംഘടനകളും സമൂഹങ്ങളും രാഷ്ട്രങ്ങളും ഇന്നു് അനുഭവിക്കുന്നുണ്ടു്. സംഘടനകളുടെയും സമൂഹങ്ങളുടെയും രാഷ്ട്രങ്ങളുടെയും മാത്രമല്ല, ലോകത്തിന്റെതന്നെയും ശ്രേയസ്സു് അതാതു് മണ്ഡലങ്ങളിലുള്ള നേതാക്കന്മാരെ വളരെയധികം ആശ്രയിച്ചാണിരിക്കുക. ഈ ബോധമാവണം അടുത്ത കാലത്തെങ്കിലും നേതൃത്വസങ്കല്പം, നേതാവിന്റെ ഗുണങ്ങൾ, നേതൃത്വപരിശീലനം എന്നിവയെപ്പറ്റി ആഴമായി ചിന്തിക്കാൻ സാമൂഹ്യശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരെ പ്രേരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു്.

നേതൃത്വസങ്കൽപം

മനുഷ്യൻ സാമൂഹികജീവിതം ആരംഭിച്ചകാലം മുതൽ നേതാക്കന്മാരുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. 'കയ്യൂക്കുള്ളവൻ കാര്യക്കാരൻ' എന്ന പ്രാഥമികനേതൃത്വനിയമമാണു് അക്കാലത്തു് പ്രാബല്യത്തിലിരുന്നതു്. സാമൂഹ്യജീവിതഘടനയുടെ വളർച്ചയോടെ നേതൃത്വവും സങ്കീർണ്ണമായി.

സംഘടനകളുടെയും സമൂഹങ്ങളുടെയും മറ്റും പ്രവർത്തനപരിപാടികൾ ആസൂത്രണം ചെയ്തു് നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതു് ഏതാനും പേർ മാത്രമാണു്.

ഭൂരിഭാഗം രംഗങ്ങളും മേല്പറഞ്ഞവരുടെ ആജ്ഞകം അനുവർത്തിക്കുകമാത്രമാണ് ചെയ്യുക. ഇങ്ങനെ ഭൂരിഭാഗത്തെ നിർദ്ദിഷ്ട ലക്ഷ്യത്തിലേക്ക് നയിക്കുകയും അവരുടെ പ്രവർത്തനസരണി നിയന്ത്രിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെയാണ് സാധാരണയായി നേതാക്കന്മാരെന്ന് വിളിക്കുക. ലപ്പേർ (Lapiere), സ്പ്രോട്ട് (Sprott) മക് ഐവർ (Mc Iver) തുടങ്ങിയ സാമൂഹ്യശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ പഠനങ്ങളിൽ നേതൃത്വത്തെപ്പറ്റി കാണുന്ന ആശയമിതാണ്.

നേതൃത്വമണ്ഡലങ്ങൾ

'ബഹുജനം പലവിധം' എന്നു പറയാറുള്ളത് നേതാക്കന്മാരുടെ കാര്യത്തിലും അന്വർത്ഥമാണ്. ഓരോ നേതാവിനും തനതായ പ്രത്യേകതകളും ആശയങ്ങളിലും സമീപനങ്ങളിലും ഉണ്ടാവും. നേതൃസ്ഥാനത്തേക്കുള്ള ഉയർച്ചയ്ക്കു വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ അനന്യതയും പ്രത്യേകതയും ഒരു പരിധിവരെ സഹായകവുമാണ്. ഈ അത്ഥത്തിൽ ഓരോ നേതാവും മറ്റു നേതാക്കളിൽനിന്ന് വിഭിന്നനുമായിരിക്കും. എങ്കിലും നേതാവിന്റെ പ്രവർത്തനരീതിയിൽ മുഴച്ചുനിൽക്കുന്ന പ്രത്യേകതകളെ കണക്കിലെടുത്ത് അവരെ പലതര (type)ക്കാരായി തിരിക്കാറുണ്ട്.

ഏകാധിപതികളും, ജനാധിപത്യവാദക്കാർ എന്നിങ്ങനെ നേതാക്കന്മാരെ ചിലർ തരംതിരിക്കുന്നു. ഹിറ്റ്ലറും മുസ്സോലിനിയും നെപ്പോളിയനുമൊക്കെ ഏകാധിപത്യഭാവക്കാരായിരുന്നു. അവരുടെ ആജ്ഞകളും അനുയായികളും അക്ഷരംപ്രതി അനുസരിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. ജനാധിപത്യവാദികളായ നേതാക്കളാകട്ടെ, അനുയായികളുടെ സന്മനസ്സും സഹകരണവും നേടിയെടുക്കുന്നവരാണ്. എബ്രാഹം ലിങ്കൺ, ചർച്ചിൽ തുടങ്ങിയ അനേകരുണ്ട് ഇക്കൂട്ടത്തിൽ. പ്രധാനമായും ഭരണരംഗത്താണ് ഈ രണ്ടു വിഭാഗക്കാരെ കാണുക.

ഇന്ന് സർവ്വദരണീയമായിട്ടുള്ളത് ജനാധിപത്യ നേതൃത്വമാണ്. അനുയായികളുടെ സ്വതന്ത്രചിന്ത യും പ്രവർത്തനവും ഇവിടെ വിലമതിക്കപ്പെടുന്നു. അവരുടെ സഹകരണവും സന്മനോഭാവവും നേടാനാ ണു നേതാവു ശ്രമിക്കുക. പരസ്പരം ആശയങ്ങൾ കൈമാറി പൊതുതീരുമാനങ്ങളിലെത്തുകയും അങ്ങ നെ എല്ലാ അംഗങ്ങളുടെയും സജീവപങ്കാളിത്തത്തോ ടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ സംഘടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാൻ ഈ സംവിധാനത്തിൽ ഒത്താശയുണ്ട്. മാക്സ് വേ ബ(Max Weber)റുടെ അഭിമതമനുസരിച്ച്, ആദ്ധ്യാ ത്മികമായ പ്രത്യേകചൈതന്യശക്തിയുള്ളവരാണ് സിദ്ധിപര (Charismatic) തലത്തിലെ നേതാക്കൾ. ജോൻ ഓഫ് ആർക്കിനെയും വിവേകാനന്ദനേയുമൊ ക്കെ ഈ ഗണത്തിലാണ് വേബർ ഉൾപ്പെടുത്തുക.

നൂതനാശയങ്ങൾ ആവിഷ്ക്കരിച്ച് ഭാവിയെപ്പ റ്റി പദ്ധതികൾ രൂപപ്പെടുത്തി ചിലർ ബൗദ്ധിക രംഗത്തു നേതൃത്വം പിടിച്ചുപറ്റുന്നു. ഗലീലെയോ, ഡാർവിൻ തുടങ്ങിവർ ചെയ്തതിതാണ്. ഉല്പതി ഷ്ണുക്കളായ നേതാക്കളുണ്ട്. വിപ്ലവത്തിലൂടെ ലക്ഷ്യത്തിലെത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നവരാണിവർ, സു ബാഷ് ചന്ദ്രബോസ്, രാജാറാംമോഹൻറോയി എ ന്നിവരുടെ മാർഗ്ഗമിതായിരുന്നു. വിദഗ്ദ്ധപരി ശീലനവും പ്രവർത്തനക്ഷമതയും ചിലരെ നേതാക്ക ളാക്കുന്നു. ഹൃദയശസ്ത്രക്രിയാവിദഗ്ദ്ധനായ ഡോ. ക്രിസ്ത്യൻ ബാർനാർഡും, ആപേക്ഷിക സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ ഉപജ്ഞാതാവായ ഐൻസ്റൈ യിനും ഈ രംഗത്തു പറയാവുന്ന അനേകരിൽ ചില രാണ്. മറ്റു ചില നേതാക്കൾ അനുരഞ്ജനപരമായ നയത്തിനാണു പ്രാധാന്യം നല്കുക. ഗാന്ധിജി യും കീസിംഗറും ഉത്തമോദാഹരണങ്ങളാണ്. സാമൂ ഹ്യശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ മറ്റനേകം തരത്തിലുള്ള നേതാ ക്കന്മാരെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നുണ്ട്.

നേതാവിന്റെ ഗുണങ്ങൾ

ജീവിതത്തിന്റെ വിവിധ മണ്ഡലങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന വ്യക്തികളെ നേതൃപദത്തിലെത്തിക്കുന്ന സവിശേഷഗുണങ്ങൾ വിഭിന്നങ്ങളാവും. രാഷ്ട്രീയ–സാമൂഹ്യ–സാമ്പത്തിക പരിതസ്ഥിതികളെപ്പറ്റിയുള്ള അറിവും, സംഘാടകശേഷിയും, പ്രസംഗചാതുരിയും, അറിവും, സഹാനുഭൂതിയും ഒക്കെയാണ് ഒരാളെ രാഷ്ട്രീയ നേതൃത്വത്തിലേക്ക് ഉയർത്തുക. ജോൺ എഫ്. കെന്നഡി, നെഹ്രു തുടങ്ങിയ അനേകരുടെ ചരിത്രം നമ്മുടെ മുന്നിലുണ്ട്. അർപ്പണമനോഭാവവും, നിസ്വാർത്ഥസേവനവും, മാതൃകാജീവിതവും, അഗാധജ്ഞാനവും അദ്ധ്യാപനനൈപുണ്യവുമൊക്കെയാണു വിദ്യാഭ്യാസമണ്ഡലത്തിൽ നേതാക്കന്മാരെ സൃഷ്ടിക്കുക. ഒരു ഡോക്ടറെ പ്രശസ്തനാക്കുന്നതു രോഗകാരണങ്ങളെപ്പറ്റിയും നിവാരണമാർഗ്ഗങ്ങളെപ്പറ്റിയുമുള്ള അറിവ്, ദയ, അനുകമ്പ, സഹാനുഭൂതി, സേവനസന്നദ്ധത എന്നിവയാണല്ലോ. ഒരു സാമൂഹ്യപ്രവർത്തകനും, കർഷകനും, വ്യവസായിയും, കലാകാരനും, കായികതാരവുമൊക്കെ നേതാവാകുന്നത് ഒരേ ഗുണങ്ങൾ മൂലമല്ല. വ്യത്യസ്തകർമ്മരംഗങ്ങൾ വിഭിന്നങ്ങളായ സവിശേഷതകളാണ് നേതാക്കന്മാരിൽനിന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുക. എങ്കിലും, വ്യത്യസ്ത രംഗങ്ങളിലെ നേതാക്കൾക്കെല്ലാം ഉണ്ടാകേണ്ട പൊതുവായ ചില ഗുണങ്ങളുണ്ടെന്ന കാര്യത്തിൽ മനഃശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും സാമൂഹ്യശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും ഏകാഭിപ്രായക്കാരാണ്.

രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിൽ അമേരിക്കൻ പക്ഷത്തെ വിജയത്തിലെത്തിച്ച പ്രസിഡൻറ് ഐസൻഹോവർ നേതാവിനുണ്ടാകേണ്ടതായി പറയുന്ന ഗുണങ്ങൾ ഇവയാണ്. ഫാദർ ഡാമിയനേറതുപോലുള്ള നിസ്വാർത്ഥമായ അർപ്പണമനോഭാവമാണ്

ആദ്യത്തേത്. ജർമ്മൻ ചാൻസലറായിരുന്ന അഡനോവറുടെ മനോധൈര്യവും നിശ്ചയദാർഢ്യവും നേതാവിനുണ്ടാകണം. ചർച്ചിലിന്റെ വിനയവും റൂസ്വെൽറ്റിന്റെ അത്യദ്ധ്വാനശീലവും അനുനയനഭാവവും, ലിങ്കന്റെ സഹനശക്തിയും അനുകമ്പയും, ഗാന്ധിജിയുടെ ആദർശധീരതയും നേതാവിന് അവശ്യാവശ്യമാണെന്ന് അദ്ദേഹം കരുതുന്നു.

നേതൃത്വപരിശീലനവിദഗ്ദ്ധന്മാർ നേതാവിനുണ്ടാകേണ്ടതായി ഊന്നിപ്പറയുന്ന ഗുണങ്ങളണ്, അതതു മണ്ഡലങ്ങളിലെ കർത്തവ്യനിർവഹണത്തിനാവശ്യമായ അറിവും പ്രവർത്തനശേഷിയും, അദ്ധ്വാനശീലവും സ്ഥിരോത്സാഹവും അനുപേക്ഷണീയങ്ങളാണ്. ഭരണപാടവം, അനുയായികളുടെ ആവശ്യങ്ങളും മുൻകൂട്ടി അറിഞ്ഞു നിറവേറ്റാനുള്ള കഴിവ്, അവരിൽ പ്രത്യാശയും ആത്മവിശ്വാസവും ഉളവാക്കാനുള്ള സാമർത്ഥ്യം ഇവയൊക്കെ നേതാവിനാവശ്യമുണ്ട്. പ്രസംഗചാതുരി നേതാവിന് ഏറെ സഹായകമാണ്. വൈകാരിക പക്വതയും ആത്മവിശ്വാസവും വിവേകവും തീരുമാനങ്ങളെടുക്കാനുള്ള ചടുലതയും അയാൾക്കുണ്ടാകണം. സഹപ്രവർത്തകരോടിണങ്ങിച്ചേരാനും, അനുയായികളുടെ വികാരങ്ങളെ മാനിക്കാനും നേതാവറിയണം. ആത്മാർത്ഥതയും വശ്യശക്തിയും അഭിഗമ്യതയും അയാൾക്കു മുതൽക്കൂട്ടാവും. ജനസമ്മതിയും സേവനതല്പരതയും യഥാർത്ഥനേതാവിന്റെ മുഖമുദ്രകളാണ്. സ്നേഹഭാവവും സഹാനുഭൂതിയും നേതാവിന്റെ വ്യക്തിത്വത്തെ ആകർഷണീയമാക്കും.

സാധാരണയായി നേതാവിനെപ്പറ്റിയുള്ള നമ്മുടെ ധാരണ നല്ല ഉയരമുള്ള, കാണാൻ കൊള്ളാവുന്ന, സാമ്പത്തികസ്വാധീനമുള്ള ഒരു മനുഷ്യനെന്നാണ്. ഇവയൊക്കെ നേതൃത്വത്തെ സഹായിക്കുമെങ്കിലും അനിവാര്യഘടകങ്ങളല്ല. നെപ്പോളിയനും ഹിറ്റ്ലറും

ലെനിനും ശാസ്ത്രിയും ഉന്നതനേതാക്കന്മാരായിരുന്നു. അവരൊക്കെ 'ഹസ്വഗാത്രരായ വലിയ' മനുഷ്യരായിരുന്നു താനും. ആകാരസൗകുമാര്യവും കുറവായിരുന്നു. സാമ്പത്തികമായി താഴേക്കിടയിലാണ് ഇവരെല്ലാംതന്നെ ജനിച്ചുവളർന്നത്.

കടമകൾ

നേതാവിന്റെ സവിശേഷതകളും സിദ്ധികളും സമൂഹത്തോടും അനുയായികളോടുമുള്ള അയാളുടെ പ്രവർത്തനത്തിലാണ് പ്രകടമാവുക. വ്യത്യസ്തങ്ങളായ കർമ്മരംഗങ്ങൾ അയാൾക്ക് അഭിമുഖീകരിക്കും. നേതാവെന്ന നിലയിൽ അനുയായികൾക്കു വേണ്ടി കർമ്മപരിപാടികളും നയങ്ങളും ആസൂത്രണം ചെയ്യാനുണ്ട്. വിവിധപ്രവർത്തനങ്ങൾ അയാൾ സമജ്ഞസമായി ഏകോപിപ്പിച്ച്, നിയന്ത്രിച്ച് അവയെ ലക്ഷ്യത്തിലേക്കു നയിക്കണം. അനുയായികൾക്ക് ആവേശവും പ്രചോദനവും പകരുന്ന, അനുകരണീയനായ ഒരാളാവണം നേതാവ്. സമൂഹത്തിന്റെ ഐക്യത്തിന്റെയും കെട്ടുറപ്പിന്റെയും പ്രതീകമാണയാൾ. അനുയായികളിൽ പരസ്പരധാരണയും സഹകരണവും വളർത്താൻ ബാദ്ധ്യസ്ഥനാണ് നേതാവ്. അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ പറഞ്ഞുതീർക്കുക, സമൂഹത്തിന്റെ പ്രതിനിധിയായി വർത്തിക്കുക, പൊതുവായ തീരുമാനങ്ങളെടുക്കുക, സ്വതന്ത്രചിന്തയും പ്രവർത്തനസ്വാതന്ത്ര്യവും അനുവദിക്കുക തുടങ്ങിയവ നേതാവിന്റെ കടമയിൽപ്പെടുന്നു. സംഘടനാപരമായ ജോലികളും ഭരണകാര്യങ്ങളും കാര്യക്ഷമമാക്കാൻ നേതാവിന് കടമയുണ്ട്. ഇടയ്ക്കിടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ വിലയിരുത്തി, കോട്ടങ്ങൾ പരിഹരിക്കുകയും, നേട്ടങ്ങൾ മുന്നിൽക്കണ്ട് പ്രവർത്തനങ്ങൾ സംവിധാനം ചെയ്യുകയും വേണം. ലോകനേതാക്കളെല്ലാം തങ്ങളുടെ കടമകൾ സ്തുത്യർഹമായി നിർവഹിച്ചവരാണ്. എങ്ങനെയാണ് അവർ ആ സിദ്ധികൾ നേടിയത്?

വിദ്യാർത്ഥികളും നേതൃത്വവാസനയും

നേതാവിനാവശ്യമായ സവിശേഷതകളും കർത്തവ്യനിർവഹണസിദ്ധികളും വളർത്താൻ അനുകൂലമായ 'കാലാവസ്ഥയും' സാഹചര്യവും ഒത്തിണങ്ങേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വിദ്യാലയങ്ങളും കലാലയങ്ങളും നേതൃത്വവളർച്ചക്ക് അനേകം സാഹചര്യങ്ങൾ നല്കുന്നുണ്ട്. ബൗദ്ധികവും കായികവും, കലാപരവും സാഹിത്യപരവുമായ അനേകം രംഗങ്ങളിൽ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് നേതൃത്വസ്ഥാനത്തേക്കുയരാൻ അദ്ധ്യയനകാലത്ത് കഴിയും. പഠനത്തിൽ സമർത്ഥനായ, നന്നായി പാടാൻ കഴിവുള്ള, അഭിനയനിപുണനായ, വാചാലമായി പ്രസംഗിക്കുന്ന, മനോഹരമായി ചിത്രരചന നടത്തുന്ന, വടിവുള്ള അക്ഷരത്തിൽ എഴുതാൻ കഴിയുന്ന, നന്നായി കളിക്കുന്ന, കായികമത്സരങ്ങളിൽ ഒന്നാം സമ്മാനം നേടുന്ന, സാഹിത്യരചനയിൽ താല്പര്യമുള്ള....അനേകം വിദ്യാർത്ഥീവിദ്യാർത്ഥിനികൾ എല്ലാ വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങളിലുമുണ്ട്. ഭാവിയിൽ ഈകർമ്മരംഗങ്ങളിൽ നേതാക്കളാകേണ്ടവരാണിവർ. ഓരോരുത്തരിലുമുള്ള കഴിവുകൾ വളർത്തുന്നതനുസരിച്ചാവും അവർ നേതാക്കളാവുക. കഴിവുകൾ വ്യത്യസ്തങ്ങളാണ്. ഒരു കഴിവുമില്ലാത്തവരായി ആരുമില്ല. തങ്ങളിൽ ഒളിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന കഴിവുകൾ കണ്ടെത്തി അവ വളർത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്.

കേരളത്തിലെ വിമോചനസമരകാലത്ത് സംഘടിതപ്രവർത്തനത്തിന് അവസരം ലഭിച്ചപ്പോൾ നേതൃത്വവാസന വളർത്തിയെടുത്ത പലരേയും നമുക്കറിയാം. സംഘടിതപ്രവർത്തനത്തിന് എത്രയെത്ര ക്രിയാത്മകമണ്ഡലങ്ങളാണു വിദ്യാർത്ഥികളുടെ മുന്നിലുള്ളത്!

തങ്ങളുടെ നേതൃത്വവാസന വളർത്തിയെടുക്കാൻ വിദ്യാർത്ഥികൾ എന്തു ചെയ്യണം? നേതാവിനുണ്ടാ

കേണ്ടതായി സൂചിപ്പിച്ച ഗുണങ്ങൾ സമ്പാദിക്കാൻ ശ്രമിക്കണം. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സവിശേഷശ്രദ്ധ പതിയേണ്ട ചില നേതൃത്വഗുണങ്ങൾ ചുവടെ ചേർക്കുന്നു: ലക്ഷ്യബോധം, ആദർശനിഷ്ഠ, ആത്മവിശ്വാസം, അദ്ധ്വാനശീലം, നിസ്വാർത്ഥസേവനം, സ്ഥിരോത്സാഹം, സഹകരണശീലം, സ്നേഹഭാവം, വിനയം, പ്രസംഗചാതുരി, ഇവയ്ക്കെല്ലാം പരിവേഷമണിയിക്കുന്ന ഈശ്വരഭക്തി.

ലോകനേതാക്കളുടെ ജീവചരിത്രങ്ങൾ വായിക്കുകയും അവരിൽ ശോഭിച്ചിരുന്ന സവിശേഷഗുണങ്ങൾ സമാർജ്ജിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുക. നേതാക്കളാകാൻ മേല്പറഞ്ഞവർ സ്വീകരിച്ച മാർഗ്ഗവും മറെറാന്നല്ല. കഴിഞ്ഞ കാലത്തെ നേതാക്കൾക്ക് ലഭിക്കാത്ത ഒരനുഗ്രഹമാണ് ഇന്ന് നിലവിലുള്ള നേതൃത്വപരിശീലനകോഴ്സുകളും ക്യാമ്പുകളും. അവയിൽ സംബന്ധിക്കുന്നത് വിദ്യാർത്ഥികളുടെ നേതൃത്വവാസന വളർത്താൻ സഹായിക്കും.

പതിനൊന്ന്

വളർച്ചയുടെ ചക്രവാളങ്ങൾ

ചലച്ചിത്രതാരങ്ങൾക്ക് അവാർഡ് നൽകാറുണ്ട്. ഏതെങ്കിലും ചിത്രത്തിൽ ഒരു താരം കാഴ്ചവച്ച അഭിനയത്തിന്റെ മേന്മ കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടാണ് അവാർഡ് നിശ്ചയിക്കുക. ചലച്ചിത്രത്തിന് ആസ്പദമായ കഥയിൽ ചിത്രീകരിക്കുന്ന ജീവിതത്തോട് അഭിനേതാക്കൾ എത്രമാത്രം താദാത്മ്യം പ്രാപിക്കുന്നുവെന്നതാണല്ലോ അഭിനയമേന്മയുടെ അളവുകോൽ.

ഒരു നടൻ അല്ലെങ്കിൽ നടി എത്രയെത്ര ചിത്രങ്ങളിൽ അഭിനയിക്കുന്നു! ഓരോന്നിലും വ്യത്യസ്തങ്ങളായ റോളുകളാണു കൈകാര്യം ചെയ്യുക. ഒരു ചിത്രത്തിൽത്തന്നെ ഒരാൾ പല റോളെടുക്കാറുണ്ട്. അവിടെയൊക്കെ നടന്റെ യഥാർത്ഥ വ്യക്തിത്വത്തിനല്ല സ്ഥാനം. അയാൾ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നയാളുടെ വ്യക്തിത്വത്തിനാണ് പ്രാധാന്യം. തനതായ വ്യക്തിത്വം തല്ക്കാലത്തേക്കാണെങ്കിലും അഭിനേതാക്കൾ കളഞ്ഞുകുളിക്കുന്നു. 'മേക്കപ്പി'ലൂടെ പൊയ്മുഖം ധരിക്കുന്നു. താൻ താനല്ലാതാകുന്നു; അന്യമായ ഒരു മുഖം സ്വീകരിക്കുന്നു, അഭിനയം തീരുന്നതുവരെ.

ജീവിതത്തിലെ റോളുകൾ

വ്യക്തിയുടെ വളർച്ചക്കനുസൃതമായി വിവിധ റോളുകൾ അവൻ സ്വീകരിക്കാനുണ്ടാവും. കൈക്കുഞ്ഞു ബാലനായി വളരും. ബാലൻ യുവാവായി മാറും. പക്വതയെത്തിയ പദവിയിലേക്കാവും അടുത്ത

പ്രയാണം. പരപ്പാർന്ന ജീവിതമണ്ഡലത്തിൽ അവ
ന് പിന്നീട് നൂറു നൂറു റോളുകളും സ്വീകരിക്കാനു
ണ്ടാവും. ഓമനക്കുഞ്ഞ്, വിദ്യാർത്ഥി, കായിക
താരം, റാങ്കു നേടിയ വിദ്യാർത്ഥി എന്നിവ ചിലതു
മാത്രമാണ്. അദ്ധ്യാപകൻ, എഞ്ചിനീയർ, വക്കീൽ,
വ്യാപാരി, ഡോക്ടർ, രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തകൻ എ
ന്നിങ്ങനെ ഏറെ റോളുകളും അവന്റെ മുന്നിലുണ്ട്.
ഇവയിൽ ഏതു റോളും സ്വീകാര്യമാണ്. ഒരാളെ
ന്നെ പല റോളുകളും സ്വീകരിക്കേണ്ടതായും വരാം.
ഭർത്താവും പിതാവും ഒരാളെന്നെയാണല്ലോ. പ
ക്ഷേ, ഒന്നുണ്ട്: സ്വീകരിക്കുന്ന റോളിനോട് വി
ശ്വസ്തത പുലർത്തണം; ആദർശങ്ങളോട് ആത്മാർ
ത്ഥത കാട്ടണം; അല്ലെങ്കിൽ, ജീവിതത്തിനുപകരം
'നടനം' മാത്രമായിരിക്കും അവശേഷിക്കുക. നടി
ക്കുന്നവർ തല്ക്കാലത്തേക്കുമാത്രമാണ് സ്വന്തം വ്യ
ക്തിത്വം—സ്വന്തം മുഖം—മാറ്റിവയ്ക്കുന്നത്, പൊ
യ്മുഖം അണിയുന്നത്. അഭിനയം അവസാനിക്കു
മ്പോൾ വീണ്ടും അയാൾ സ്വന്തം വ്യക്തിത്വമാണ്
പ്രകടിപ്പിക്കുക. ജീവിതം അഭിനയമല്ല; നാട്യവുമ
ല്ല. അത് യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. അവിടെ മുഖംമൂടി
കളും പൊയ്മുഖധാരികളും കടന്നുവന്നാൽ ജീവി
ത്തിന് താളഭംഗം വരും. വ്യക്തികളും ആ താളപ്പി
ഴയുടെ ബലിയാടുകളാവുകയും ചെയ്യും.

പൊയ്മുഖങ്ങൾ

നാം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന സമൂഹത്തിൽ തനിമയും അ
നന്യതയും നഷ്ടപ്പെട്ട അനേകരെ നമുക്ക് കാണാൻ
കഴിയും. ഒന്ന് വിശ്വസിക്കുകയും, മറ്റൊന്ന് പ്ര
സംഗിക്കുകയും, മൂന്നാമതൊന്ന് പ്രവൃത്തിപഥത്തി
ലാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന എത്രയെത്രപേർ നമ്മുടെ ചു
റ്റുപാടുമുണ്ട്! അവർക്കൊന്നും വ്യക്തിത്വമുണ്ടെ
ന്ന് പറയാൻ വയ്യ. സ്വന്തം മുഖവും വ്യക്തിത്വത്തി
ന്റെ അനന്യതയും വിറ്റ് ജീവിക്കുന്നവരാണവർ.

'നട്ടെല്ലില്ലാത്തവരെ'ന്നും "കാറ്റത്തിളകുന്ന ഞാങ്കണ' കളെന്നും, 'കുതികാൽ വെട്ടു'കാരെന്നുമൊക്കെ നാ മിവരെ വിളിക്കാറുണ്ട്.

എന്തേ അവർ പൊയ്മുഖധാരികളായി? എന്തേ അവർക്ക് അനന്യതയും, തത്ഫലമായി സ്വന്തം മുഖ ങ്ങളും നഷ്ടമായി?

സ്വതന്ത്രചിന്ത

'നിങ്ങളം നിങ്ങളായി വളരുക' എന്ന് ഡെയിൽ കാർണിജ് (Dale Carneige) പറയുകയുണ്ടായി. വളരെ അർത്ഥവത്തായ ഒരു ചെറുവാക്യമാണിത്. നിങ്ങളം നിങ്ങളാകണമെങ്കിൽ, നിങ്ങളംക്ക് നിങ്ങളുടേതായ ചിന്ത വേണം. സ്വതന്ത്രമായി ചിന്തിക്കാൻ നമുക്ക് കഴിവുവേണം എന്നു സാരം.

അനുകരണഭ്രമം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു കാ ലഘട്ടമാണിത്. വസ്ത്രധാരണത്തിലും സംസാര ത്തിലും മുടിചീകലിലും ഇരിപ്പിലും നടപ്പിലും അ നുകരണങ്ങളം തന്നെ. ആശയസ്വീകരണത്തിലും അ നുകരണം ഏറെയുണ്ട്. അനുകരണാസക്തി അതി രുകടക്കുമ്പോളം വ്യക്തിത്വംതന്നെ കൈമോശം വരു ന്നു. ഒരാളം സ്വീകരിക്കുന്നതു ശരിയോ തെറ്റോ എ ന്ന് സ്വതന്ത്രതീരുമാനം എടുക്കാനുള്ള കഴിവ് നഷ്ട മാവുന്നു. റോബർട്ട് ഇംഗർസോ (Robert Ingersol)ളി ന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ, 'സ്വതന്ത്രചിന്തയില്ലാത്തവൻ ഒരടിമയാണ്; അവൻ തന്നെത്തന്നെയും സഹജീവിക ളെയും വഞ്ചിക്കുന്നു.' പുരാതനകാലത്തെ അടിമ ത്തത്തെ കവച്ചുവയ്ക്കുന്നതാണ് ഈ ആശയപരമമായ അടിമത്തം. അന്ന് അടിമ ഒരാളംക്കുമാത്രം അധീന നായിരുന്നെങ്കിൽ, സ്വതന്ത്രചിന്തയില്ലാത്തവൻ അനേ കരുടെ മേൽക്കോയ്മ സ്വീകരിക്കുന്നുവെന്നതാണ് വ്യത്യാസം.

കച്ചവടക്കാരിൽനിന്ന് പാൽ വാങ്ങുന്നവരോടാണ് സ്വതന്ത്രചിന്തയില്ലാത്തവരെ സാമുവൽ ബട്ട്ലർ ഉപമിക്കുന്നത്. പശുവിനെ വളർത്തുക ഒരു ശല്യമാണ്. അതിനാൽ വെള്ളം കലർത്തിയ പാൽ വാങ്ങിക്കുടിച്ച് ഇക്കൂട്ടർ തൃപ്തിയടയുന്നു. തങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുന്നതു ശുദ്ധമായ പാൽ അല്ലെന്ന് ഇക്കൂട്ടർ അറിയുന്നുപോലുമില്ല. സ്വന്തവും സ്വതന്ത്രവുമായി ചിന്തിക്കാൻ മനക്കെടാതെ, അന്യരുടെ ആശയം ഏറ്റുവാങ്ങുകമാത്രം ചെയ്യുന്നവരും ഇത്തരത്തിൽ പെടുന്നത്രേ!

കൈകാലുകൾ നഷ്ടപ്പെടുമ്പോൾ കൃത്രിമമായി അവ ശരീരത്തിൽ ചേർക്കാറുണ്ട്. പല്ലിനുകേടുവന്നാൽ അവ മാറ്റിവയ്ക്കുന്നു. ഇവയൊന്നും സ്വാഭാവികാവയവങ്ങളെപ്പോലെ ശരീരത്തോട് ചേരുന്നില്ല. ഇതുപോലാണുപോലും കടംവാങ്ങിയ ചിന്തകൾ! സ്വയം മനനം ചെയ്തെടുക്കുന്ന ആശയങ്ങളാകട്ടെ, സ്വാഭാവികാവയവങ്ങൾ മനുഷ്യശരീരത്തിലെ അവിഭാജ്യഘടകങ്ങളായിരിക്കുന്നതുപോലെ, അനന്യതയും തനിമയും നിലനിറുത്തുന്നു; വൈയക്തികഘടകങ്ങളാകുന്നു. 'സ്വതന്ത്രമായി ചിന്തിക്കുന്നവരെ എതിരാളികൾ മരണത്തേക്കാളേറെ ഭയപ്പെടുന്നു' വെന്നു ബർട്രാൻഡ് റസ്സൽ പറയുന്നതും അർത്ഥഗർഭമാണ്.

ആദ്യത്തെ കൽപ്പടവ്

ഇളംതലമുറ സ്വതന്ത്രചിന്തയും സത്യാസത്യവിവേചനാശക്തിയും വളർത്തണം. വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനപരമായ ലക്ഷ്യങ്ങളിലൊന്നാണിത്. ഏറെ കാര്യങ്ങൾ കാണാതെ പഠിക്കുകയല്ല വിദ്യാഭ്യാസം. വ്യക്തിയുടെ സമഗ്രമായ വികാസമാണ് ഇവിടെ ഉന്നംവയ്ക്കുക. സ്വതന്ത്രചിന്തയും സ്വതന്ത്രതീരുമാനവും അനുസരിച്ചുവേണം വിദ്യാർ

ത്ഥികം വളരാൻ. മുതിർന്നവർ ഇളംതലമുറക്കാരുടെ സ്വതന്ത്രചിന്തയുടെ പാകപ്പിഴകം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകമാത്രം ചെയ്യട്ടെ. 'ആരു പറഞ്ഞു എന്നതിനേക്കാം എന്തു പറഞ്ഞു' എന്ന് ചിന്തിക്കാൻ വിദ്യാർത്ഥികം പഠിക്കണം. അങ്ങനെ പതിരും കാമ്പും തിരിച്ചറിയാൻ അവർ പ്രാപ്തരാകും. ഈ വിവേചനാപാടവമാണ് മഹത്വത്തിലേക്കുള്ള പാതയിലെ ആദ്യത്തെകല്പടവ്.

ചന്തണ്ട്

വളർച്ചയും വഴിത്തിരിവുകളും

ഷാജൻ ഒമ്പതാം സ്റ്റാൻഡേർഡ് വിദ്യാർത്ഥിയാണ്. എന്നും രാവിലെ വീട്ടിൽനിന്ന് പോവാറുണ്ട്. പലപ്പോഴും സ്ക്കൂളിൽ എത്താറില്ല. അവൻ ഡ്രൈവിങ്ങ് സ്ക്കൂളിൽ പോയി കാറോടിക്കാൻ പഠിക്കുകയാണത്രേ! ഷാജന്റെ കാര്യത്തിൽ എന്തു ചെയ്യണം?....

പത്താം സ്റ്റാൻഡേർഡിലെ എല്ലാവിദ്യാർത്ഥികളേക്കാളും നന്ദിനിയാണ് ഇംഗ്ലീഷിനും സോഷ്യൽസ്റ്റഡീസിനും അവളുടെ സ്ക്കൂളിൽ കൂടുതൽ മാർക്കുവാങ്ങിയത്. അവളെ ഒരു ഡോക്ടറാക്കാനാണ് മാതാപിതാക്കൾക്ക് താല്പര്യം. സയൻസിനും കണക്കിനും പിന്നോക്കക്കാരിയാണ് നന്ദിനി. എന്നെങ്കിലും നന്ദിനി ഒരു നല്ല ഡോക്ടറാവുമോ?

പത്തിലാണ് സണ്ണി. അവൻ അമ്മച്ചിയുടെ പക്കൽ ഒരു വെല്ലുവിളി നടത്തിയിരിക്കുന്നു. 'ഇനി ഞാൻ സ്ക്കൂളിൽ പോകുന്നില്ല. അമ്മച്ചിക്ക് അങ്കലാപ്പ്. എങ്ങിനെ അപ്പച്ചനെ ഇക്കാര്യം അറിയിക്കും? എങ്ങനെ മകന്റെ മനസ്സ് മാറ്റും?

സൈമൺ പത്താംസ്റ്റാൻഡേർഡിലെ പരീക്ഷയെഴുതി. പരീക്ഷകഴിഞ്ഞ് വീട്ടിൽ വന്നദിവസം വല്ലാത്ത വിഷമം. സഹപാഠികളായ സണ്ണിയും സോമനുമൊക്കെ ഇനി പഠിക്കാനുള്ള കോളേജും കോഴ്സുംവരെ ഇപ്പഴേ തീരുമാനിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുണു. തന്റെ ഭാവിമാത്രം ഇരുളടഞ്ഞുകിടക്കുന്നു. ഞാൻ ഇനി എന്തുപഠിക്കണം? എവിടെ പഠിക്കണം? എന്തുചെയ്യണം?....

പി. ഡി. ഒന്നാംവർഷവിദ്യാർത്ഥിയാണ് മോളി. ഫസ്റ്റ് ഗ്രൂപ്പാണ് എടുത്തിരിക്കുന്നത്. കഴിഞ്ഞ രണ്ടു പരീക്ഷകൾക്കും തോറ്റു. ഹൈസ്ക്കൂളിൽ നല്ല മാർക്കു വാങ്ങിയിരുന്ന മോളിയ്ക്ക് കോളേജിൽവന്നപ്പം എന്തുപറ്റി? മോളിയെയും മാതാപിതാക്കളെയും ഒരുപോലെ അലട്ടുന്ന ഒരു പ്രശ്നം..

മൂന്ന് കോടിയിലേറെ വിദ്യാർത്ഥികളുണ്ടിന്ന്, ഭാരതത്തിൽ. വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ വിവിധ ഘട്ടങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കി അവരിൽ പതിനായിരക്കണക്കിനു പേരാണ് വർഷംതോറും വിദ്യാലയങ്ങളിൽനിന്നും കലാലയങ്ങളിൽനിന്നും പുറത്തുവരുന്നത്. അവർക്കും രക്ഷാകർത്താക്കൾക്കും ഒരുപോലെ തലവേദനയുളവാക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങളാണ്, 'ഇനി എങ്ങോട്ടു പോകണം?', 'ഇനി എന്തുചെയ്യണം?', 'ഇനി എങ്ങനെ പ്രവർത്തിക്കണം?' തുടങ്ങിയവ. ഇക്കൂട്ടർക്കു ഗൈഡൻസ് അഥവാ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം നല്കാൻ എന്തെങ്കിലും സംവിധാനം ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങളിലുണ്ടോ?

ഗൈഡൻസ്

അപരിചിതമായ സ്ഥലത്തേക്കു നിങ്ങൾ യാത്രചെയ്യുന്നെന്നിരിക്കട്ടെ. ഒടുവിൽ തിരക്കേറിയ ഒരു പട്ടണത്തിലെത്തുന്നു.. പട്ടണമദ്ധ്യത്തിൽ അനേകം റോഡുകൾ സന്ധിക്കുന്നുണ്ട്. 'ഇനി എങ്ങോട്ട് പോകണം, ഏതുമാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കണം?' എന്ന പ്രശ്നമാണ് നിങ്ങൾക്കും അഭിമുഖീഭവിക്കുക. ട്രാഫിക്പോലീസിനോട് ചോദിച്ചോ, കവലയിൽ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള ചൂണ്ടുപലകകൾ വായിച്ചോ, നിങ്ങൾ ശരിയായ വഴി കണ്ടുപിടിക്കും. ചുരുക്കത്തിൽ, പ്രശ്നപരിഹാരത്തിനായി നിങ്ങൾ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം തേടുകയായിരുന്നു. അദ്ധ്യയനകാലത്തും അതി

നുശേഷവും വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുണ്ടാകുന്ന നിരവധി പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം കാണാൻ അവരെ സഹായിക്കുന്ന പ്രസ്ഥാനമാണ് ഗൈഡൻസ് അഥവാ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം.

ഭാരതത്തിലെ 60 കോടി ജനങ്ങളിൽ വെറും 30 ശതമാനം പേർക്കു മാത്രമേ അക്ഷരജ്ഞാനമുള്ളു. ഇവിടത്തെ മൂന്ന് കോടി വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ഭൂരിഭാഗത്തിന്റെയും രക്ഷാകർത്താക്കൾ വിദ്യാഭ്യാസമില്ലാത്തവരാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ തെറ്റില്ല. മക്കൾക്കു പഠനസംബന്ധമായി വേണ്ടത്ര നിർദ്ദേശം നല്കാൻ അധികം മാതാപിതാക്കൾക്കും അറിയില്ല. വ്യക്തിപരവും സാമൂഹികവുമായ ജീവിതത്തിൽ അവരെ നയിക്കാനുള്ള നൈപുണ്യവും പലപ്പോഴും രക്ഷാകർത്താക്കൾക്കുണ്ടാകാറില്ലെന്നതാണ് വാസ്തവം. മക്കളെ വിദ്യാലയങ്ങളിലേക്ക് അയയ്ക്കുന്നതുതന്നെ അവർക്ക് ഉദ്യോഗം കിട്ടുമെന്ന് സ്വപ്നം കണ്ടുകൊണ്ടാണ്. പലപ്പോഴും അവരുടെ മനക്കോട്ടകൾ തച്ചുടയ്ക്കപ്പെടുകയാണുണ്ടാവുക. വിവിധ ഘട്ടങ്ങളിൽ പഠനമവസാനിപ്പിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾ 'ഇനി എന്തുചെയ്യണ' മെന്നറിയാതെ അന്ധാളിക്കാറുണ്ട്. പാവപ്പെട്ട രക്ഷാകർത്താക്കളും പ്രശ്നങ്ങളുടെ പിടിയിലമർന്ന് നട്ടംതിരിയുന്നു. ഇരുകൂട്ടർക്കും ആശ്വാസത്തിന്റെ നറുംതൈലം പകരാൻ ഗൈഡൻസ് പ്രസ്ഥാനത്തിനു കഴിയും.

ഓരോ വിദ്യാർത്ഥിയും സ്വയം നന്നായി മനസ്സിലാക്കാനും, സ്വന്തം കഴിവുകളും ബലഹീനതകളും കണ്ടറിഞ്ഞ് വളർത്തേണ്ടവ വളർത്താനും പരിഹരിക്കേണ്ടവ പരിഹരിക്കാനും, പുതിയ പരിതസ്ഥിതികളോട് ഇണങ്ങിച്ചേർന്ന് ജീവിതവിജയം നേടാനും ഗൈഡൻസ് വിദ്യാർത്ഥികളെ സഹായിക്കുന്നു.

വിദ്യാഭ്യാസവും ഗൈഡൻസും

'ശിശുവിന്റെ സർവതോമുഖവും സമീചീനവുമായ വ്യക്തിത്വവികാസമാണ് വിദ്യാഭ്യാസലക്ഷ്യ'മെന്ന് പെസ്റ്റലോസിയെന്ന മഹാൻഅഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഗാന്ധിജിയുടെ അഭിമതപ്രകാരം ശിശുവിന്റെ 'ശാരീരികവും മാനസികവും ആദ്ധ്യാത്മികവുമായ വികാസ'മാണ് വിദ്യാഭ്യാസംകൊണ്ട് സാധിക്കേണ്ടത്. ചുരുക്കത്തിൽ, വിദ്യാർത്ഥിയുടെ ബഹുമുഖങ്ങളായ വ്യക്തിപ്രഭാവങ്ങളെ വികസിപ്പിക്കാൻ വിദ്യാഭ്യാസം സഹായകമാവണം. അവന്റെ വികസനപര(developmental)വും അനുരൂപണപര(adjustmental)വുമായ നിരവധി പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് പരിഹാരം കണ്ടുകൊണ്ടാണ് സമ്പൂർണ്ണമായ വ്യക്തിത്വവികാസം സാധിക്കുക. വിദ്യാഭ്യാസപരവും വ്യക്തിപരവും തൊഴിൽപരവുമായ വിദ്യാർത്ഥിയുടെആവശ്യങ്ങളും കണക്കിലെടുക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇവിടെയാണ് ഗൈഡൻസിന്റെ സഹായം അനിവാര്യമാവുക.

വ്യക്തിയുടെ സർവതോമുഖമായ വളർച്ച മേല്പറഞ്ഞ തലങ്ങളെയെല്ലാം സ്പർശിക്കണം. ഗൈഡൻസിനെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ അവിഭാജ്യഘടകമായി വിദ്യാർത്ഥികൾ സ്വീകരിച്ചാലേ ഈ സമുന്നതലക്ഷ്യം പ്രാപിക്കാനാവൂ. രണ്ടും ഉന്നം വയ്ക്കുന്നത് ഒന്നുതന്നെ. പരിപാടികളിൽ അല്പം വ്യത്യാസമുണ്ടെന്നുമാത്രം. പാഠ്യപദ്ധതികളും പാഠ്യേതരപ്രവർത്തനങ്ങളുമാണ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പരിപാടിയിൽപ്പെടുക. ഇവയെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സമ്പൂർണ്ണവികാസത്തിനുതകുംവിധം എങ്ങനെ കൈകാര്യം ചെയ്യണമെന്ന് നിർദ്ദേശിക്കുകയാണ് ഗൈഡൻസ് ചെയ്യുന്നത്.

ആരിൽനിന്ന്?

ആരാണ് ഗൈഡൻസ് നല്കുക? ശൈശവം, ബാല്യം, കൗമാരം, യൗവനം എന്നീ ദശകളിലെല്ലാം

ഓരോ മനുഷ്യനും നിരന്തരം മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം സ്വീകരിച്ചാണ് ജീവിക്കുക. ശൈശവത്തിലും കുട്ടിക്കാലത്തും മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം നല്കുന്നത് പ്രധാനമായും മാതാപിതാക്കളും മുതിർന്നവരുമാണ്. പഠനമാരംഭിക്കുന്നതോടെ അദ്ധ്യാപകർ, മതബോധകർ തുടങ്ങിയവരും ഈ രംഗത്ത് വരും. കൗമാരത്തിലും യൗവനാരംഭത്തിലും ഉണ്ടാകാവുന്ന അനേകം പ്രശ്നങ്ങളും നേരിടാൻ ഇവർ സഹായിക്കുന്നു. കൂടാതെ വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങളിലേക്ക് ശുപാർശചെയ്തിട്ടുള്ള 'കരിയർ മാസ്റ്റർ (Career Master) ഗൈഡൻസ് നല്കുന്നതിനുവേണ്ടി പ്രത്യേകം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളയാളാണ്. ഗൈഡൻസ് സംബന്ധമായി കേന്ദ്രസംസ്ഥാന ഗവൺമേൻറുകളും അനേകം പുസ്തകങ്ങളും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഗവ. ബുക്കു ഡിപ്പോകളിൽനിന്നും ഡിസ്ട്രിക്ട് എംപ്ലോയ്മെൻറ് എക്സ്ചേഞ്ചുകളിൽനിന്നും ഇവ കുറഞ്ഞ നിരക്കിൽ ലഭ്യമാണ്. മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം നല്കുന്ന അനേകം ഉപാധികളിൽ ചിലതാണിവ.

വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്ത്

പഠനകാലത്ത് അനേകം പ്രശ്നങ്ങളും വിദ്യാർത്ഥികളെയും രക്ഷാകർത്താക്കളെയും അലട്ടാറുണ്ട്. അനുയോജ്യമായ അദ്ധ്യയനം നടത്താനുതകുന്ന വിദ്യാലയം ഏതെന്ന് നിർണ്ണയിക്കുകയാവും ആദ്യത്തെ പ്രശ്നം. വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങളെയും അവയിലുള്ള അനേകം പ്രത്യേക സൗകര്യങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ച് ഗൈഡൻസ് ബ്യൂറോകളിൽനിന്ന് അറിയാൻ കഴിയും. അദ്ധ്യയനമാദ്ധ്യമം, പഠിക്കുന്ന വിഷയങ്ങളും, സ്ക്കൂളിലെ വിവിധപ്രവർത്തനങ്ങളും തുടങ്ങിയവയുടെ വിവരങ്ങളും ഇവിടെനിന്ന് ലഭിക്കും. അനുയോജ്യമായ നിലവാരമുള്ള സ്ക്കൂൾ തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ ഗൈഡൻസ് സഹായകമാവും.

ഹൈസ്ക്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുശേഷം കോളേജുപഠനം നടത്താനുദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു പ്രശ്നമുണ്ട്. ഏതു വിഷയമാണ് തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടതെന്നറിയാതെ കുഴങ്ങുന്നു. കുട്ടിയുടെ ഹൈസ്ക്കൂൾ പഠനകാലത്തെ ബൗദ്ധികനിലവാരം കരിയർമാസ്റ്റർക്കും, കുട്ടിയുമായി ചിര സമ്പർക്കമുള്ള അദ്ധ്യാപകർക്കും അറിയാം. അവരുടെ ഉപദേശം തേടുകയാണു വേണ്ടത്. സയൻസിലും കണക്കിലും സമർത്ഥനായ വിദ്യാർത്ഥി, ഇംഗ്ലീഷോ ഹിസ്റ്ററിയോ കോളേജുപഠനത്തിനെടുക്കുന്നത് ബുദ്ധിപൂർവകമാവില്ല. ഇങ്ങനെ എത്രയോ പേർ അഭിരുചിയില്ലാത്ത വിഷയങ്ങളം തെരഞ്ഞെടുത്തതുമൂലം തോൽവിയടയുന്നു!

വിവിധപഠനഘട്ടങ്ങളിൽ അദ്ധ്യയനപരമായ അനേകം പ്രശ്നങ്ങളം വിദ്യാർത്ഥികൾക്കനുഭവപ്പെടും. തങ്ങളുടെ അഭിരുചികളം, മനോഭാവങ്ങളം, കഴിവുകളം, പരിമിതികളം, പ്രവർത്തനനൈപുണ്യം, ആവശ്യങ്ങളം തുടങ്ങിയവ മനസ്സിലാക്കാൻ ഓരോ വിദ്യാർത്ഥിയും കരിയർമാസ്റ്ററുടെ സഹായം തേടണം. ഇവയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ പഠനപദ്ധതികളം വ്യത്യാസപ്പെടുത്താനും, കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കേണ്ട വിഷയങ്ങളം നിർണ്ണയിക്കാനും, കൂടുതൽ കഴിവുള്ള പ്രവർത്തനമേഖലകളിലേക്കു തിരിയാനും അദ്ദേഹത്തിനു നിർദ്ദേശിക്കാനാവും. വിദ്യാഭ്യാസാരംഭത്തിൽത്തന്നെ ഗൈഡൻസ് ആരംഭിച്ചാൽ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു ലക്ഷ്യബോധമുണ്ടാക്കാനും, ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്കായുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളം നിർണ്ണയിക്കാനും, കർമ്മപദ്ധതികളം ആസൂത്രണംചെയ്ത് നടപ്പിലാക്കാനും അനായാസേന കഴിയും.

വ്യക്തിജീവിതത്തിൽ

ഗൈഡൻസ്മൂലം വിദ്യാർത്ഥികളിൽ വസ്തുനിഷ്ഠമായ ആത്മജ്ഞാനം കൈവരുമെന്ന് കണ്ട

ല്ലോ. തങ്ങളുടെ കഴിവുകളും കണ്ടെത്തി അവയെ വളർത്താൻ അങ്ങനെ എളുപ്പമാവുന്നു. അതോടൊപ്പം, ബലഹീനതകളും മനസ്സിലാക്കി, പരിഹാരമാർഗ്ഗങ്ങളും ഉപയോഗിക്കാനും കഴിയും. 'കൗൺസലിംഗ്' (ഉപദേശം) വഴിയാണ് വ്യക്തിപരമായ പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് ഇന്നു പരിഹാരം കണ്ടെത്തുക. സ്ക്കൂളിലും കോളേജിലുമുള്ള നൂതനസാഹചര്യങ്ങളോട് ഇണങ്ങിപ്പോവുക, സ്വന്തം പരിമിതികളെ അംഗീകരിക്കുക, സഹപാഠികളോട് ആരോഗ്യകരമായ ബന്ധം പുലർത്തുക തുടങ്ങിയ പല വൈയക്തിക പ്രശ്നങ്ങളും വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുണ്ടാവും. ഗൈഡൻസും കൌൺസിലിംഗും ഇവയ്ക്ക് പരിഹാരം കാണാൻ വിദ്യാർത്ഥികളെ സഹായിക്കും.

തൊഴിൽരംഗത്ത്

അഭ്യസ്തവിദ്യരായ അനേകം പേർ ഇന്ന് തൊഴിലില്ലാത്തവരായുണ്ട്. തൊഴിൽരാഹിത്യത്തിന് അനേകം കാരണങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാനുണ്ടാവും. തൊഴിലധിഷ്ഠിതവിദ്യാഭ്യാസം ഇന്നും ഒരു മരുമരീചികയായിത്തന്നെ നിലകൊള്ളുന്നു. ഗൈഡൻസിന് ഈ രംഗത്ത് എന്തു ചെയ്യാൻ കഴിയും?

ആരോഗ്യകരമായ ഗൈഡൻസ് കിട്ടാത്ത അനേകം വിദ്യാർത്ഥികൾ തങ്ങൾക്ക് അഭിരുചിയും കഴിവുമില്ലാത്ത തൊഴിലുകൾ പരിശീലിക്കാൻ ഒരുമ്പെടാറുണ്ട്. സയൻസിന് വളരെ താഴ്ന്ന മാർക്കു വാങ്ങുന്ന വിദ്യാർത്ഥി ഡോക്ടറാവാൻ പോയാലത്തെ സ്ഥിതി ആലോചിച്ചു നോക്കൂ. കണക്കറിയാത്തവൻ എൻജിനീയർജോലി ആഗ്രഹിച്ചാലോ?

ഓരോ വിദ്യാർത്ഥിക്കും പഠിക്കാനുള്ള കഴിവ് വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ബുദ്ധിശക്തിയും ഇതര കഴിവുകളും പ്രവർത്തനസിദ്ധികളും, അഭിരു

ചികളും ആഗ്രഹങ്ങളും ശാസ്ത്രീയമായി പരിശോധിച്ചറിയാൻ സാധിക്കുമിന്ന്. കരിയർമാസ്റ്ററുടെ സഹായം ഏറെ ആവശ്യമാണ് ഈ രംഗത്ത്. ഇവയുടെ ഏറ്റക്കുറച്ചിലനുസരിച്ച് വ്യത്യസ്തങ്ങളായ പ്രവർത്തനരംഗങ്ങളിലേക്ക് വിദ്യാർത്ഥികളെ അദ്ധ്യയനകാലത്തിന്റെ വിവിധ ഘട്ടങ്ങളിൽ വച്ച് തിരിച്ചുവിടാൻ അദ്ദേഹത്തിനു സാധിക്കും. പഠിക്കാൻ പിന്നോക്കം നില്ക്കുന്ന ഒരു ഹൈസ്ക്കൂൾവിദ്യാർത്ഥിയെ കോളേജ്പഠനത്തിന് ഒരിക്കലും അദ്ദേഹം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കില്ല. മറിച്ച്, അവനിൽ ഒളിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന കഴിവുകൾക്കും ചായ്വുകൾക്കും അനുയോജ്യമായ ഒരു തൊഴിൽ പരിശീലനം നേടാനായി ഉപദേശിക്കും, അദ്ദേഹം അവനെ പ്രേരിപ്പിക്കുക. തുടർച്ചയായി വർഷങ്ങളോളം വിദ്യാർത്ഥികളുമായി അടുത്ത് ഇടപെടുകയും പെരുമാറുകയും ചെയ്യുന്ന കരിയർമാസ്റ്ററിന് ഇക്കാര്യം വളരെ എളുപ്പത്തിൽ സാധിക്കും. മറ്റെല്ലാ പ്രവർത്തനരംഗങ്ങളിലും പരാജയപ്പെട്ടാലും, ഓരോരുത്തർക്കും താല്പര്യവും കഴിവുമുള്ള രംഗത്തു വരുമ്പോൾ അത് ഭൂതാവഹമായ വിജയം വരിക്കാറുണ്ട്, പലരും.

ഇന്ന് നാല്പതിനായിരം വിവിധതരം ജോലികൾ നിലവിലുണ്ട്. അനുദിനം അനേകം നൂതന പ്രവർത്തനരംഗങ്ങൾ ഉടലെടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കരിയർമാസ്റ്റർ ഓരോ ജോലിയെയുംപറ്റി വിശദമായ വിവരങ്ങൾ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് നല്കുന്നു. ജോലി ലഭിക്കാൻ ആവശ്യമായ കുറഞ്ഞ പരിശീലനയോഗ്യത, പരിശീലനകേന്ദ്രങ്ങളുടെ ലിസ്റ്റ്, അവയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള വിശദവിവരങ്ങൾ, വിവിധ ജോലികൾ കിട്ടാൻ സാദ്ധ്യതയുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ തുടങ്ങിയ അനേകം വിവരങ്ങൾ അദ്ദേഹം സംഭരിച്ചുവച്ചിട്ടുണ്ടാവും. ഓരോ വിദ്യാർത്ഥിയും കരിയർമാസ്റ്ററുടെ സഹായത്തോടെ തൊഴിൽപരമായ തങ്ങളുടെ കഴിവുകൾക്കനുയോജ്യമായ തൊഴിൽരംഗ

ങ്ങളം തെരഞ്ഞെടുക്കുകയും അതനുസരിച്ച് പഠനം ക്രമപ്പെടുത്തുകയും വേണം. ഇന്നത്തെ രൂക്ഷമായ തൊഴിലില്ലായ്മക്ക് ഒരു പരിധിവരെ വിദ്യാഭ്യാസ കാലത്തെ ഗൈഡൻസ് പരിഹാരം കാണുമെന്നതിൽ സംശയമില്ല.

ഇങ്ങനെ വിദ്യാഭ്യാസവും ഗൈഡൻസും കൈകോർത്തു പോകുമ്പോഴാണ് സർവതോമുഖമായ വ്യക്തിത്വവികസനം സാധ്യമാകുന്നു. സാമൂഹികവും ബൗദ്ധികവും തൊഴിൽപരവുമായ സ്വയം പര്യാപ്തത നേടാൻ ഓരോ വിദ്യാർത്ഥിയും പഠനകാലത്തു ഗൈഡൻസ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ നിസ്തുലസേവനങ്ങൾ പ്രയോജനപ്പെടുത്തട്ടെ.

പതിമൂന്ന്

പ്രേമത്തിന്റെ മുഖങ്ങൾതേടി

സുന്ദരിയായ യമുന....കോളേജ് തുറന്ന ദിവസം. യമുനയുടെ കോളേജ്ജീവിതത്തിന്റെ പ്രഥമ ദിവസമായിരുന്നു അത്. അപരിചിതമായ അന്തരീക്ഷം. തനിയെയാണ് കോളേജിന്റെ പോർട്ടിക്കോവിലേക്കു കയറിച്ചെന്നത്.

ഒരുപറ്റം പൂവാലന്മാർ. മനുഷ്യേതരസ്വരങ്ങളുടെ താളലയങ്ങൾ തെറ്റിയ പ്രവാഹം! ചൂളിപ്പോയി. ഒരുവിധത്തിൽ ഓടി രക്ഷപെടുകയായിരുന്നു. സ്റ്റെയർകേസ് കയറിയതറിഞ്ഞില്ല. ആദ്യം കണ്ട ക്ലാസ്റൂമിൽ ഏതാനും വിദ്യാർത്ഥിനികൾ. അങ്ങോട്ടു കയറി. രക്ഷപെട്ടെന്നു ആശ്വാസമായിരുന്നു പിന്നാലെ വരുന്നു സുന്ദരനായ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ. തന്റെ 'കെയ്സ്' അയാളുടെ കൈയിലിരിക്കുന്നു! ഓട്ടത്തിനിടയിൽ കളഞ്ഞുപോയതറിഞ്ഞിരുന്നില്ല.... അയാൾ പുഞ്ചിരിയോടെ അത് നീട്ടിക്കൊടുത്തു. നന്ദിയുടെ വാക്കുകൾ തൊണ്ടയിൽ കുരുങ്ങിപ്പോയി.

ആൺകുട്ടികളെപ്പറ്റി രണ്ടു ചിത്രങ്ങൾ മനസ്സിൽ. ആ ചെറുപ്പക്കാരനോട് മതിപ്പുതോന്നി. പിന്നെ അയാളെ ശ്രദ്ധിക്കുകയായി....അയാളും തന്നെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ടെന്നു മനസ്സിലാവുകയായിരുന്നു.... ആ താല്പര്യം വളർന്നു. അങ്ങനെയാണ് യമുനയും അശോകനും പ്രേമബദ്ധരായത്.

സ്നേഹിക്കാനും സ്നേഹിക്കപ്പെടുവാനുമുള്ള മനുഷ്യന്റെ തീവ്രദാഹമാണ്, മാനവസമുദായത്തിന്റെതന്നെ നിലനില്പിന്നാധാരം. ജീവിതപ്രശ്ന

ങ്ങളുടെ ഈ ഊഷരഭൂമിയിൽ മനുഷ്യന് താങ്ങും തണലുമാകുന്നത്, തന്നെ സ്നേഹിക്കുകയും അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരുണ്ടെന്ന ചിന്തയാണ്. കുമാരീകുമാരന്മാർക്കും യുവതീയുവാക്കൾക്കും സ്നേഹത്തിനുവേണ്ടി അടങ്ങാത്ത മോഹമാണുള്ളത്. സ്നേഹത്തിന്റെ മായാപ്രപഞ്ചത്തിലാണ് അവർ വിഹരിക്കാറ്.

ശരീരസൗന്ദര്യം

പലപ്പോഴും ശരീരസൗന്ദര്യമാവും ചെറുപ്രായക്കാരെ ആകർഷിക്കുക. പ്രേമബദ്ധരായ യുവതീയുവാക്കന്മാരുടെ കഥകൾ കേൾക്കുമ്പോൾ വ്യക്തമാവുന്ന ഒരു കാര്യമുണ്ട്. തൊണ്ണൂറുശതമാനംപേരും ശരീരസൗന്ദര്യത്തിന്റെ മാസ്മരാകർഷണത്തിൽപ്പെട്ടാണ് പരസ്പരം അടുക്കുന്നത്. യമുനയേയും അശോകനേയും അടുപ്പിക്കാൻ സഹായിച്ചതുപോലെയുള്ള യാദൃശ്ചികസംഭവങ്ങളും പലരുടേയും പ്രേമകഥകൾക്ക് തുടക്കം കുറിച്ചെന്നും വരാം.

സ്ത്രീയും പുരുഷനും പരസ്പരപൂരകങ്ങളാണ്. അവർ അന്യോന്യം ആകർഷിതരാവണം— അതാണ് പ്രകൃതിനിയമം. ശരീരസൗന്ദര്യമാണ് അവരെ ആകർഷിക്കുന്നതിൽ പ്രധാന പങ്ക് വഹിക്കുന്നതെന്നു മാത്രം. എന്നാൽ, ശാരീരികമായ പരസ്പരാകർഷണം പ്രേമാങ്കുരണം മാത്രമേ ആകുന്നുള്ളുവെന്നതാണ് സത്യം. ശരീരത്തിന്റെ വിളിയേക്കാൾ മറ്റു ചിലതൊക്കെക്കൂടിവേണം, അങ്കുരിച്ച പ്രേമലതയെ വളർത്തിയെടുക്കാൻ.

ശരീരസൗന്ദര്യം കുറഞ്ഞവരും വിരൂപരും ചിലപ്പോൾ പ്രേമബദ്ധരാകാറുണ്ട്. താൻ പ്രേമിക്കുന്ന പുരുഷൻ ശാരീരികമായി അവശനായിരുന്നാലും, ആജീവനാന്തം അയാളെ പരിചരിക്കുന്നതിൽ സായൂജ്യം

കണ്ടെത്തുന്ന അനേകം യുവവധുമാരുടെ കഥയോർക്കുന്നു. പ്രേമവഞ്ചനകളുടെ യഥാർത്ഥ പ്രപഞ്ചം വിസ്മരിക്കുന്നുമില്ല.

പ്രേമവും ആത്മസമർപ്പണവും

കുറേ മുമ്പ് ഡൽഹിയിൽ നടന്ന ഒരു സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് 'ബ്ലിറ്റ്സ്' വാരികയിൽവായിക്കാനിടയായി. പതിനെട്ടുകാരനായ ഡേവീസും പതിനാറുകാരിയായ പ്രേമിളയും പരിചയപ്പെട്ടു; പ്രേമബദ്ധരായി. ഏറെനാൾ കഴിയുന്നതിനുമുമ്പ് ഡേവീസിന് ആസാമിലെ 'കച്ചാറി'ലുള്ള തേയിലത്തോട്ടത്തിൽ ജോലി ലഭിച്ചു. 1961–ലാണ് അതു സംഭവിച്ചത്. ഒരു ദിവസം കുളിക്കാനിറങ്ങിയ ഡേവീസിന്, കുളത്തിനടിയിലെ മരക്കുറ്റിയിൽ തലയിടിച്ച് ഗുരുതരമായ പരിക്കുപറ്റി. മാസങ്ങളോളം അയാൾ ആശുപത്രിയിൽ കിടന്നു.

'ആശുപത്രിയിൽ ജീവന്മരണസമരത്തിലായിരുന്നപ്പോൾ പ്രേമിളയെ ഞാൻ ഓർത്തു–അവളുടെ പ്രേമസമ്പൂർണ്ണമായ, അവളുടെ ജീവസുറ്റ നയനങ്ങൾ, മനം കവരുന്ന അവളുടെ സ്ത്രീരൂപം'–ഡേവീസ് പിന്നീട് പറഞ്ഞതാണിവ.

മാസങ്ങൾ കടന്നുപോയി. ഡോക്ടറന്മാരുടെ അത്യദ്ധ്വാനം ഡേവീസിനെ മരണത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷിച്ചു. പക്ഷേ, കൈവിരലുകൾ ചലിപ്പിക്കാനോ വീണ്ടും എഴുന്നേറ്റ് നടക്കാനോ തനിക്കിനി ഒരിക്കലും കഴിയില്ലെന്ന വാർത്ത കേട്ടപ്പോൾ അയാൾ ഞെട്ടുകതന്നെ ചെയ്തു.

അയാളെ സമീപിച്ച പത്രപ്രതിനിധികളോട് വീൽ ചെയറിലിരുന്ന്, ഡേവീസ് തന്റെ കഥ പറഞ്ഞവസാനിപ്പിച്ചതിങ്ങനെ ആയിരുന്നു. 'അതാണ

വസാനമെന്നു് ഞാൻ കരുതി. ജീവിതത്തിൽ ഇനി ഒരു പങ്കാളിയെ ലഭിക്കുമെന്നു് ഞാനൊരിക്കലും പ്രതീക്ഷിച്ചില്ല.'

അവശനായ തന്നെ സുന്ദരിയായ പ്രേമിള ഒരിക്കലും സ്വീകരിക്കില്ലെന്നു് ഡേവീസു് കരുതി. എന്നാൽ അയാളുടെ കണക്കുകൂട്ടലുകളും തെറ്റായിരുന്നു. തനിക്കുവന്ന വിവാഹാലോചനകളെല്ലാം പ്രേമിള നിരസിച്ചു. മാതാപിതാക്കളുടെയും ബന്ധുമിത്രാദികളുടെയും അഭീഷ്ടത്തിനു് വിപരീതമായി 1965 ഒക്ടോബർ രണ്ടാം തിയതി അവൾ നിത്യശയ്യാവലംബിയായ ഡേവീസിനെ വിവാഹം ചെയ്തു!

ശാരീരികാകർഷണത്തിൽ മുളയെടുക്കുന്ന പ്രേമവല്ലരി വളരാൻ അവശ്യാവശ്യമായ ഒന്നാണു് സമർപ്പണ മനോഭാവം. സമർപ്പണമുള്ളിടത്തേ പ്രേമലത പുഷ്പിക്കൂ.

ത്യാഗമാണു് ഉരകല്ലു്

ചാൾസും സൂസനും പ്രേമബദ്ധരായി. വിവാഹം കഴിച്ചു. അവരുടെ സ്നേഹം പുഷ്പിച്ചു–ഒരു പിഞ്ചോമന അവർക്കു പിറന്നു. ആനന്ദം തിരതല്ലേണ്ട ആ ദിവസം ചാൾസിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കദനത്തിന്റെ കറുത്ത അമാവാസികളുടെ ആരംഭമായിരുന്നു! പ്രസവത്തിലുണ്ടായ തകരാറു് സൂസനെ നിത്യതളർവാത രോഗിണിയാക്കി. പതിനായിരങ്ങളിൽ ഒരാൾക്കുമാത്രം സംഭവിക്കാനിടയുള്ള അത്യാഹിതം! ഇരുപത്തൊമ്പതുകാരൻ ചാൾസിന്റെ പത്തൊമ്പതുകാരിയായ ഭാര്യയുടെ ദയനീയസ്ഥിതി! മുപ്പതുവർഷമായി ശയ്യാവലംബിയായ ആ ഭാര്യയെ ചാൾസു് പരിചരിക്കുന്നു: അവളെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിൽ ആനന്ദം കണ്ടെത്തുന്നു.

യഥാർത്ഥപ്രേമം ആത്മദാനസന്നദ്ധമാണ്. ആത്മദാനം ത്യാഗനിർഭരവുമാണ്. ത്യാഗത്തിന്റെ ഉരകല്ലിൽ ഉരസ്സിനോക്കുമ്പോൾ തെളിയുന്ന പ്രേമമേ ആത്മാർത്ഥമാവൂ. അതു മാത്രമാണ് ജീവിതബദ്ധമായ പ്രേമം.

ഒളിച്ചോട്ടമല്ല

ജീവിതവും പ്രേമവും അവിഭക്തമാണ്. രണ്ടും സമഗ്രമായി കാണേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പ്രേമത്തിലുണ്ടാകുന്ന പാളിച്ചകൾ ജീവിതത്തെത്തന്നെ താറുമാറാക്കും. രാജ്യങ്ങളുടെയും ജനതകളുടെയും ഭാവി നിർണ്ണയിച്ചിട്ടുണ്ട് പ്രേമം. മനുഷ്യമനസ്സുകളെ ഒന്നാനാമാടാനും, ശാന്തിയും സമാധാനവും നശിപ്പിക്കാനും പ്രേമത്തിനുള്ള ശക്തി അപാരമാണ്, നിയന്ത്രണവിധേയമാക്കിയില്ലെങ്കിൽ.

യഥാർത്ഥജീവിതത്തിൽ പ്രേമത്തിനുള്ള സ്ഥാനം മനസ്സിലാക്കുന്നവരാണ് യുവതീയുവാക്കൾ. കപടകളും നോവലുകളും സിനിമകളും യാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ നിഴൽസ്പർശംപോലുമില്ലാത്ത പ്രേമചിത്രങ്ങളാണ് ചെറുപ്പക്കാരുടെ മുന്നിൽ അവതരിപ്പിക്കാറ്. യുഗ്മഗാനവും പാടി ഉദ്യാനങ്ങളിലും പുൽമേടുകളിലും ആടിപ്പാടി നടക്കുന്ന നടീനടന്മാരെയുവതീയുവാക്കൾ ആരാധിക്കുകയും അനുകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവർ കാഴ്ചവയ്ക്കുന്ന പ്രേമമാതൃകകളും അനുകരണവിഷയങ്ങളിൽനിന്ന് മാറിനിൽക്കുന്നില്ലെന്നു പറയണം.

പ്രസിദ്ധയായ ഒരു ഇൻഡ്യൻ സിനിമാനടി പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ ഇവിടെ സ്മരണീയമാണ്. ഒരു പെൺകുട്ടി അവരോടു ചോദിച്ചു: 'നിങ്ങൾ സിനിമയിൽ 'നടക്കുന്ന' രീതിയിൽ എന്തുകൊണ്ട് എനിക്കും നടന്നുകൂടായെന്ന് എന്റെ ഭർത്താവ് ചോദിക്കു

ന്നു.' 'അനുജത്തി, ഞാൻ സിനിമയിലല്ലെ അങ്ങനെ നടക്കുന്നത്; യഥാർത്ഥജീവിതത്തിൽ അങ്ങനെ നടക്കാൻ സുബോധമുള്ള ആർക്കെങ്കിലും കഴിയുമോ?'

സിനിമയിലെ പ്രേമത്തിന് ജീവിതവുമായി ബന്ധമില്ല; യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളിൽനിന്നുള്ള ഒളിച്ചോട്ടമാണത്. യഥാർത്ഥപ്രേമം ശാരീരികാകർഷണങ്ങിലാണ് മുളയെടുക്കുന്നതെങ്കിലും, ശരീരബദ്ധമായതു മാത്രമല്ലത്. സമർപ്പണബോധവും ത്യാഗവുമുണ്ടെങ്കിലേ പ്രേമലത വളരൂ. ഇവയില്ലാത്തിടത്ത് പ്രേമമാവില്ല ഉണ്ടാവുക; പ്രേമാഭാസങ്ങളും പ്രേമവഞ്ചനകളുമായിരിക്കും.

പതിനാല്

വ്യക്തിത്വവികസനവും വിദ്യാഭ്യാസവും

ഏതു രാഷ്ട്രത്തിന്റെയും പുരോഗതിക്കാസ്പദമായ രണ്ടു ഘടകങ്ങളാണ് ഭൗതികവിഭവവികസനവും മനുഷ്യവിഭവവികസനവും. ആദ്യത്തേത് മാർഗ്ഗം മാത്രമാണ്; രണ്ടാമത്തേത് ലക്ഷ്യവും. മനുഷ്യവികസനം സാധിക്കേണ്ടത് പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായി വിദ്യാഭ്യാസത്തിലൂടെയാണ്. സമ്പൂർണ്ണവികാസം പ്രാപിച്ച വ്യക്തികളെ വാർത്തെടുത്തുകൊണ്ടാണ് വിദ്യാഭ്യാസസംവിധാനം ക്ഷേമരാഷ്ട്ര നിർമ്മിതിയെന്ന മഹത്തായ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്കായി സംഭാവന നൽകേണ്ടത്.

വൈവിധ്യമാർന്ന വൈയക്തികാവശ്യങ്ങളുടെ ആരോഗ്യകരമായ പൂരണത്തിലൂടെയാണല്ലോ സമ്പൂർണ്ണ വ്യക്തിത്വവികാസനം സാധിക്കേണ്ടത്. ആ സംരംഭത്തിൽ വ്യക്തിജീവിതത്തിന്റെ ഒരു മണ്ഡലവും അവഗണിക്കാനാവില്ല. ശാരീരികവും മാനസികവും വൈകാരികവും സാമൂഹ്യവും തൊഴിൽപരവും മതസംബന്ധവുമായി വിവിധ തലങ്ങളിൽ വ്യക്തിയ്ക്കുള്ള ഉൽപ്രോദനകൗശലങ്ങൾക്കും ആവശ്യങ്ങൾക്കും ഉത്തരം കാണേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ശരീരികതലത്തിൽ

മനുഷ്യന്റെ ശാരീരികാവശ്യങ്ങൾ നിരവധിയാണ്. ശുദ്ധവായു, ഭക്ഷണപാനീയങ്ങൾ, വസ്ത്രം, വസതി എന്നിവ പ്രഥമസ്ഥാനമർഹിക്കുന്നു. ശരീരാരോഗ്യം ജീവിതവിജയത്തിന് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. ആരോഗ്യം സംരക്ഷിക്കാനും

രോഗകാരണങ്ങൾ അകറ്റിനിറുത്താനും ഉപകരിക്കുന്ന ശരീരശാസ്ത്രസംബന്ധിയും ആരോഗ്യശാസ്ത്രപരവുമായ വിജ്ഞാനം വിദ്യാലയങ്ങളിൽവച്ചാണു വിദ്യാർത്ഥികളിൽ രൂഢമൂലമാകേണ്ടതു. അവരുടെ ആരോഗ്യപൂർണ്ണമായ ശാരീരികവളർച്ചയിൽ 'ഫിസിക്കൽ ഡിറക്ടർ'ക്ക് അതുല്യമായ സ്ഥാനമാണുള്ളത്. കളികളും മത്സരങ്ങളും, ഇതരകായികശിക്ഷണങ്ങളും ശാരീരികവികാസ പ്രക്രിയയിൽ ഒഴിച്ചുകൂടാനാവാത്തവയത്രേ.

കൗമാരപ്രായത്തിലെത്തുന്ന കുട്ടികൾക്ക് അസാധാരണ സ്ഥതയുളവാക്കുന്നവയാണ് 'വളർച്ചയുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ'. ലൈംഗികവികസനവും അതോടൊപ്പമുണ്ടാകുന്ന ത്വരിതഗതിയിലുള്ള ശരീരപുഷ്ടിയും ചിലരെയെങ്കിലും അനാധാളിപ്പിക്കാം. ആരോഗ്യകരമായ ലൈംഗികവിജ്ഞാനം ഇക്കൂട്ടർക്കും ലഭിക്കണം. ഈ വിഷയത്തിൽ വിദഗ്ദ്ധോപദേശം (Counselling) ലഭിക്കാനുള്ള സൗകര്യം സൃഷ്ടിക്കേണ്ടതു വിദ്യാലയാധികൃതരുടെ കടമയാണ്. യഥേഷ്ടം ഒഴുകുന്ന നദീജലം തടഞ്ഞുനിറുത്തിയാൽ വൈദ്യുതോല്പാദനവും തദ്വാരാ നിർമ്മാണപ്രവർത്തനങ്ങളും സാധിക്കാവുന്നതുപോലെ, മനുഷ്യന്റെ ലൈംഗികോർജ്ജപ്രവാഹവും വേണ്ടപോലെ നിയന്ത്രിച്ചാൽ കർമ്മസരണികളിലേക്ക് തിരിച്ചുവിടാനാവും. അങ്ങനെയായാൽ, ഇന്ന് താണ്ഡവമാടുന്ന 'ലൈംഗികവികലത'യ്ക്ക് വിരാമമിടാം; മനുഷ്യശക്തിയുടെ നശീകരണോന്മുഖമായ ദുർവ്യയം കുറയ്ക്കുകയും ചെയ്യാം.

അറിവിന്റെ നൂതനചക്രവാളങ്ങൾ

ആധുനികയുഗത്തിൽ, ബൗദ്ധികവികസനം ലഭിക്കാത്ത ഒരാൾ തീർച്ചയായും ഒരധികപ്പറ്റാണ്. സാമാന്യബുദ്ധിയുള്ള ഏതൊരുവന്റെയും നൈസർഗ്ഗികാവശ്യങ്ങളാണ്, നൂതനാശയങ്ങൾ ഉൾക്കൊ

ള്ളുക, വസ്തുതകളും യുക്തിപൂർവം വിചിന്തന വിധേയമാക്കി, പഠിച്ച് തീരുമാനങ്ങളെടുക്കുക, സാ ജീവിതത്തിലെ പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് തനതായ പരിഹാര മാർഗ്ഗങ്ങൾ കണ്ടെത്തുക, ഭാവിജീവിതപദ്ധതി കൾ ആസൂത്രണംചെയ്യുക തുടങ്ങിയവയൊക്കെ, കാ ലഹരണപ്പെട്ട കുറെ 'അറിവ്' (information) വിദ്യാർ ത്ഥികളിൽ അടിച്ചേല്പിക്കുകയാണു വിദ്യാഭ്യാസ മെന്ന ചിന്താഗതിയെത്തന്നെ കാലം കടപുഴക്കിയെ റിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വിമർശനബുദ്ധിയോടുകൂടി യ സ്വതന്ത്രചിന്ത ഓരോ വിദ്യാർത്ഥിയിലും വളർ ത്തിയെടുക്കണം. എങ്കിലേ പിൽക്കാലജീവിതത്തിൽ സത്യാസത്യവിവേചനം നടത്താനും ജീവിതാനുഭവങ്ങ ളും സംഭവങ്ങളും വസ്തുനിഷ്ഠമായി വിലയിരു ത്താനും അവർക്കു കഴിയൂ. മാനസികമായി വളർന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇളംതലമുറയ്ക്ക് അഭിലഷണീയ മായ ജീവിതാദർശങ്ങളും സംലബ്ധമാകണം. വിദ്യാ ലയാന്തരീക്ഷത്തിലാണ്, ബുദ്ധികതലത്തിലുള്ള വ്യക്തിവികാസത്തിന് അടിത്തറയിട്ട് പണി ആ രംഭിക്കേണ്ടത്. ഓരോരുത്തരുടേയും പ്രത്യേക താ ല്പര്യങ്ങൾ മാനിച്ച്, വിവിധങ്ങളായ ബുദ്ധികരം ഗങ്ങളിലേക്ക് അവരെ തിരിച്ചുവിടണം. ഭാവിയിൽ ആശ്ലേഷിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്ന ജീവിതത്തുറയ്ക്കു വേണ്ടി സ്വയം ഒരുങ്ങാൻ വിദ്യാർത്ഥികളെ സഹാ യിച്ചുകൊണ്ട് മാനസികപക്വതയിലേക്ക് അവരെ ന യിക്കുകയാണു വേണ്ടത്.

വൈകാരികവളർച്ച

മാനവജീവിതത്തെ നരകതുല്യമാക്കിക്കൊണ്ടിരി ക്കുന്നു, അവന്റെ വൈകാരികജീവിതത്തിലെ പാളി ച്ചകളും. അമേരിക്കയിലെയും ബ്രിട്ടനിലെയും ജന ങ്ങളിൽ പന്ത്രണ്ടിലൊരാൾവീതം മാനസികചികി ത്സാലയങ്ങളെ അഭയംഗമിക്കുന്നവരാണെന്ന് കണ ക്കുകളും കാണിക്കുന്നു. വൈകാരികോദ്ഗ്രഥനം

സാധിക്കാതെപോയാലുള്ള വിപത്തിനെയാണ് തകരുന്ന ആ ജീവിതങ്ങളെ നമ്മെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുക, സന്തുഷ്ടമായ ജീവിതമെന്ന നമ്മുടെ സ്വപ്നം സാക്ഷാത്കരിക്കുന്നതിന് വൈകാരികപക്വത അവശ്യാവശ്യമാണ്.

മനുഷ്യന്റെ വൈയക്തികജീവിതത്തിന് നിറക്കൊഴുപ്പേകുന്നു. അവന്റെ വികാരശ്രേണികളെ. വൈവിധ്യമാർന്ന വൈകാരികാവശ്യങ്ങളിൽ പ്രഥമശ്രദ്ധയർഹിക്കേണ്ടവയാണ് സ്വയമംഗീകരണം (Self acceptance), സ്നേഹം, സുരക്ഷിതത്വബോധം, വിജയാഭിവാഞ്ഛ തുടങ്ങിയവ.

അപകർഷതാബോധവും (inferiority complex) അതിരുകടന്ന ആത്മവിശ്വാസവും ഒഴിവാക്കി, സ്വയം ആയിരിക്കുന്നതുപോലെ സ്വീകരിക്കുന്നതാണ് സ്വയമംഗീകരണം. വ്യക്തിക്ക് തന്നോടുതന്നെ നീതി പുലർത്തുന്നതിനു വസ്തുനിഷ്ഠമായ ആത്മജ്ഞാനം ഉപകരിക്കും. ഓരോരുത്തരിലും തള്ളേണ്ടതും കൊള്ളേണ്ടതുമായ ഒട്ടനേകം സവിശേഷതകളുണ്ട്. ഇവയെല്ലാം ആയിരിക്കുന്നതുപോലെ അംഗീകരിച്ചാലേ, വളർത്തേണ്ടവ ശ്രദ്ധിക്കാനും തളർത്തേണ്ടവ അവഗണിച്ചു തള്ളാനും സാധിക്കൂ. തന്നോടുതന്നെ മതിപ്പുളവാക്കാൻ ആത്മജ്ഞാനവും സ്വയമംഗീകരണവും ആവശ്യമാണ്.

സഹജീവികളുടെ സ്നേഹത്തിന് താൻ അർഹനാണെന്ന ചിന്തയാണല്ലോ സുരക്ഷിതത്വത്തിന് ആധാരമാവുക. ശുഭപ്രതീക്ഷനിറഞ്ഞ ജീവിതം നയിക്കാനും, വിവിധ സംരംഭങ്ങളിൽ മുൻകൈയെടുത്ത് പ്രവർത്തിക്കാനുമുള്ള പ്രാപ്തി നല്കുന്നത് ആത്മാഭിമാനവും സുരക്ഷിതത്വബോധവുമാണ്. ഇവയില്ലാത്തിടത്ത്, എന്തെങ്കിലും നേടാനും വിജയിക്കാനുമുള്ള മനുഷ്യാഭിലാഷം ശ്വാസംമുട്ടിമരിക്കും.

വിദ്യാർത്ഥികളുടെ വൈകാരികാഭിവാഞ്ഛകം സസൂക്ഷ്മം മനസ്സിലാക്കി, 'വിവേചനാപൂർവം' അവയർഹിക്കുന്ന അളവിൽ വളർത്തുകയും തളർത്തുകയും പുകഴ്ത്തുകയും ഇകഴ്ത്തുകയും ചെയ്താലേ, വൈകാരികസംഘട്ടനങ്ങൾ ഒഴിവാക്കി, ക്രമപ്രവൃദ്ധമായി അവരെ പക്വതയിലേക്കു നയിക്കാനാവൂ. പരിപക്വതയാർന്ന വ്യക്തികളുടെ ഇടയിൽ അസൂയ, സ്പർദ്ധ, വൈരാഗ്യചിന്ത, വഞ്ചന, പക, കോപം തുടങ്ങിയ ശിഥിലചിന്തകൾക്ക് ഒട്ടും സ്ഥാനമില്ലതന്നെ.

സാമൂഹ്യജീവിയായ മനുഷ്യൻ

വ്യക്തിയുടെ സാമൂഹ്യവികാസം സാധിക്കുന്നത് ഈ തലത്തിലുള്ള ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റിക്കൊണ്ടാണ്. സാമൂഹ്യജീവിയായ മനുഷ്യൻ സഹജീവികളുടെ അംഗീകരണത്തിനും ആദരവിനും സഹവർത്തിത്വത്തിനും, സ്നേഹത്തിനുംവേണ്ടി ദാഹിക്കുന്നു. താൻ ചെയ്ത നല്ല കാര്യത്തിന് അംഗീകാരം ലഭിക്കുമ്പോൾ അഭിമാനപുളകിതനാകാത്തവൻ ആരാണ്? മറ്റുള്ളവരാൽ സ്വാഗതം ചെയ്യപ്പെടാനാണ് നാം ആഗ്രഹിക്കുക. സഹജീവികളാൽ തിരസ്കൃതനാവുക, നേട്ടങ്ങൾ അംഗീകരിക്കപ്പെടാതെ പോവുക തുടങ്ങിയവയൊക്കെ വേദനാജനകമാവാൻ കാരണം അംഗീകാരത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള മനുഷ്യാഭിവാഞ്ഛ അവഗണിക്കപ്പെടുന്നുവെന്നതാണ്. സ്ഥാനമാനങ്ങൾ നേടിയെടുക്കാനും, സ്ഥാനത്തിരിക്കുമ്പോൾ ആദരിക്കപ്പെടാനും മനുഷ്യൻ കൊതിക്കുന്നു. ആദരണീയമായി വർത്തിക്കുമ്പോൾ വിദ്യാർത്ഥികളും അതിനർഹരാകുമല്ലോ.

സംഘാതപ്രവർത്തനത്തിനുള്ള അഭിലാഷം മനുഷ്യനിലുള്ള മറ്റൊരു വാസനയാണ്. 'ഐകമത്യം മഹാബലം' എന്ന പാഠം അവനിൽ നൈസർഗ്ഗികമാ

യുണ്ട്. സഹകരണമനോഭാവവും സഹിഷ്ണതയും വളർത്തിയെടുക്കണമെങ്കിൽ ചൊട്ടയിൽത്തന്നെ പങ്കാളിത്തവാസന, ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടണം. സ്നേഹിക്കാനും സ്നേഹിക്കപ്പെടാനുമുള്ള മനുഷ്യന്റെ ജന്മസിദ്ധമായ ആഗ്രഹം ആരോഗ്യകരമായി സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ ജീവിതംതന്നെ വിരസവും അരോചകവുമാവും. ഇതരവർഗ്ഗക്കാരോടുള്ള സമീപനത്തിലും പെരുമാറ്റത്തിലും മാന്യതപാലിക്കാനും, പരിപക്വമായ സ്നേഹബന്ധം പുലർത്താനും ആവശ്യമായ ശിക്ഷണവും വിദ്യാർത്ഥികൾ സമ്പാദിക്കേണ്ടതാണ്. സാമൂഹ്യജീവിതം സുഗമമാക്കാനുതകുന്ന മറ്റനവധി പ്രായോഗികവശങ്ങളിലും കുട്ടികൾ പരിശീലനം നേടണം. സ്ക്കൂൾഫൈനൽ പാസ്സായ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് മണിയോർഡർഫാം പൂരിപ്പിച്ചയയ്ക്കാൻ അറിയാതെവരുന്നതുപോലുള്ള ദയനീയാനുഭവങ്ങൾ അനുദിനജീവിതവ്യാപാരങ്ങളിൽ ആവർത്തിക്കപ്പെടരുതെന്നതാണ് വിവക്ഷ. വ്യക്തിയുടെ സാമൂഹ്യവികസനം സാധിക്കാൻ ആത്മാർത്ഥമായ പരിശ്രമംകൂടിയേ തീരൂ.

ജീവിതായോധനത്തിന്

തൊഴിലടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള മുറവിളി ഇന്നും ഇന്നലെയും തുടങ്ങിയതല്ല. കണക്കും ഭൂമിശാസ്ത്രവും രസതന്ത്രവും ഭാഷകളും പഠിപ്പിക്കുന്നവരോടൊപ്പം, നാട്ടിലെ മാതൃകാകർഷകനും നെയ്ത്തുതൊഴിലാളിക്കും ഇരുമ്പുപണിക്കാരനും, വ്യാപാരിക്കും, വിവിധ കുടിൽ വ്യവസായങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരിൽ സമർത്ഥരായവർക്കും വിദ്യാദാനപ്രക്രിയയിൽ സ്ഥാനം നല്കേണ്ട കാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ അഭിരുചിയും കഴിവുമനുസരിച്ച് ഏതെങ്കിലും ഒരു തൊഴിലിൽ, ജീവിതായോധനത്തിന് വേണ്ടതു സമ്പാദിക്കാനുതകുന്ന പരിശീലനം,

ഹൈസ്ക്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസകാലത്തെങ്കിലും ലഭിക്കണം. ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസം ലഭിക്കുന്നത് തുച്ഛമായ ഒരു ന്യൂനപക്ഷത്തിനു മാത്രമാണെന്ന വസ്തുത ഈ ആശയത്തിന്റെ സാംഗത്യത്തിനു ശക്തികൂട്ടുന്നു. നിലവിലിരിക്കുന്ന സംവിധാനമനുസരിച്ച്, വിദ്യാലയാധികൃതർക്കു തനിയെ സാധിക്കാവുന്ന ഒന്നല്ല, വിദ്യാർത്ഥികളുടെ തൊഴിൽപരമായ പരിശീലനവും വളർച്ചയും.

മതമണ്ഡലത്തിൽ

മേല്പറഞ്ഞ മണ്ഡലങ്ങളിലൊക്കെ വളർച്ച പ്രാപിച്ചാലും, ആധ്യാത്മികവികസനം അവഗണിച്ചാൽ ആത്മശരീരസമാഹാരമായ മനുഷ്യൻ സമ്പൂർണ്ണനാവില്ല. പ്രപഞ്ചത്തെയും, നിസ്സാരനെങ്കിലും അതിലെ അത്ഭുതപ്രതിഭാസമായ മനുഷ്യനേയും വാർത്തെടുത്ത ഈശ്വരനിൽത്തന്നെയാണ് അവൻ ആദ്യമായും അന്തിമമായും അഭയവും സുരക്ഷിതത്വവും ശാന്തിയും തേടേണ്ടത്, കണ്ടെത്തേണ്ടത്. അപ്പോഴേ, മനുഷ്യൻ സമ്പൂർണ്ണനാവൂ.

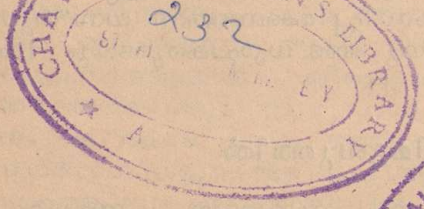
സമ്പൂർണ്ണവ്യക്തിത്വത്തിലേയ്ക്കുള്ള പാതയ്ക്ക് ഒരായുഷ്ക്കാലദൈർഘ്യംതന്നെയുണ്ടെങ്കിലും വിദ്യാഭ്യാസകാലമാണ്, അതിലെ നിർണ്ണായകഘട്ടം. വിദ്യാർത്ഥിയുടെ വിവിധമണ്ഡലങ്ങളിലുള്ള ആവശ്യങ്ങളും ആരോഗ്യകരമായി സാധിച്ചുകൊണ്ടാണ് വ്യക്തിത്വം വികസിപ്പിക്കേണ്ടതെന്ന വസ്തുത വിദ്യാർത്ഥികളുടെയും അദ്ധ്യാപകരുടെയും ശ്രദ്ധയാകർഷിക്കണം.

സംയുക്താഭിമുഖ്യത്തിൽ

മതം, കുടുംബം, വിദ്യാലയം, സമൂഹം, രാഷ്ട്രം തുടങ്ങിയ ഒട്ടനേകം ഉപാധികളും വ്യക്തിത്വ

വികസനപ്രക്രിയയിൽ പങ്കുപറ്റുന്നുണ്ട്. ഇവയിൽ അപ്രധാനമല്ലാത്ത ഒരു സ്ഥാനം വിദ്യാലയത്തിനാണെന്നാണ് പറഞ്ഞുവച്ചത്. നാം ഉദ്ദർശനം ചെയ്യുന്ന വിധത്തിലുള്ള വ്യക്തിത്വവികാസം സാധിക്കുന്നതിന് അദ്ധ്യാപകനും വിദ്യാർത്ഥിയും ഒത്തൊരുമിച്ച്, ആത്മാർത്ഥമായി, പണിയെടുക്കണം. ഒരു മനുഷ്യനും ഒറ്റയ്ക്ക് അധികമൊന്നും ചെയ്യാനാവില്ല, ഇക്കാര്യത്തിൽ, 'ജലാശയത്തിലേക്കു കുതിരയെ നയിക്കാൻ ഒരാൾ മതി; പക്ഷേ, ഒരായിരംപേരൊരുമിച്ചാലും അതിനെ ഒരുതുള്ളി വെള്ളം കുടിപ്പിക്കാനാവില്ല.' അതുപോലെ വിദ്യാർത്ഥികളും സഹകരിച്ചില്ലെങ്കിൽ, അദ്ധ്യാപകന്റെ ശ്രമങ്ങളും വിഫലമായതുതന്നെ.

വ്യക്തിയുടെ കഴിവുകളും താല്പര്യങ്ങളും ശീലങ്ങളും ഏകോപിച്ച് ആരോഗ്യകരമായി വികസിപ്പിച്ചെടുക്കാൻ സരസ്വതീക്ഷേത്രങ്ങളിൽവച്ചുതന്നെ ബന്ധപ്പെട്ടവർ ഒരുമിച്ചു പണിയെടുത്താലേ വ്യക്തിത്വവികസനമെന്ന വിദ്യാഭ്യാസലക്ഷ്യം കരഗതമാകൂ. തദ്വാര, സാമ്പത്തികവിഭവവികസനവും ത്വരിതപ്പെടും. അതായിരിക്കും ക്ഷേമരാഷ്ട്രമെന്ന മുദ്ധ്യേയസങ്കല്പസാക്ഷാത്ക്കാരത്തിനുവേണ്ടി അദ്ധ്യാപകാദ്ധ്യേതാക്കൾക്ക് ചെയ്യാവുന്ന മുഖ്യ കാര്യം.

CHAVAKA CHILDREN'S LIBRARY
832
ALWAYS

വിജയത്തിന്റെ കൽപ്പടവുകൾ

ബാസ്റ്റിൻ പാറങ്കിമാലിൽ

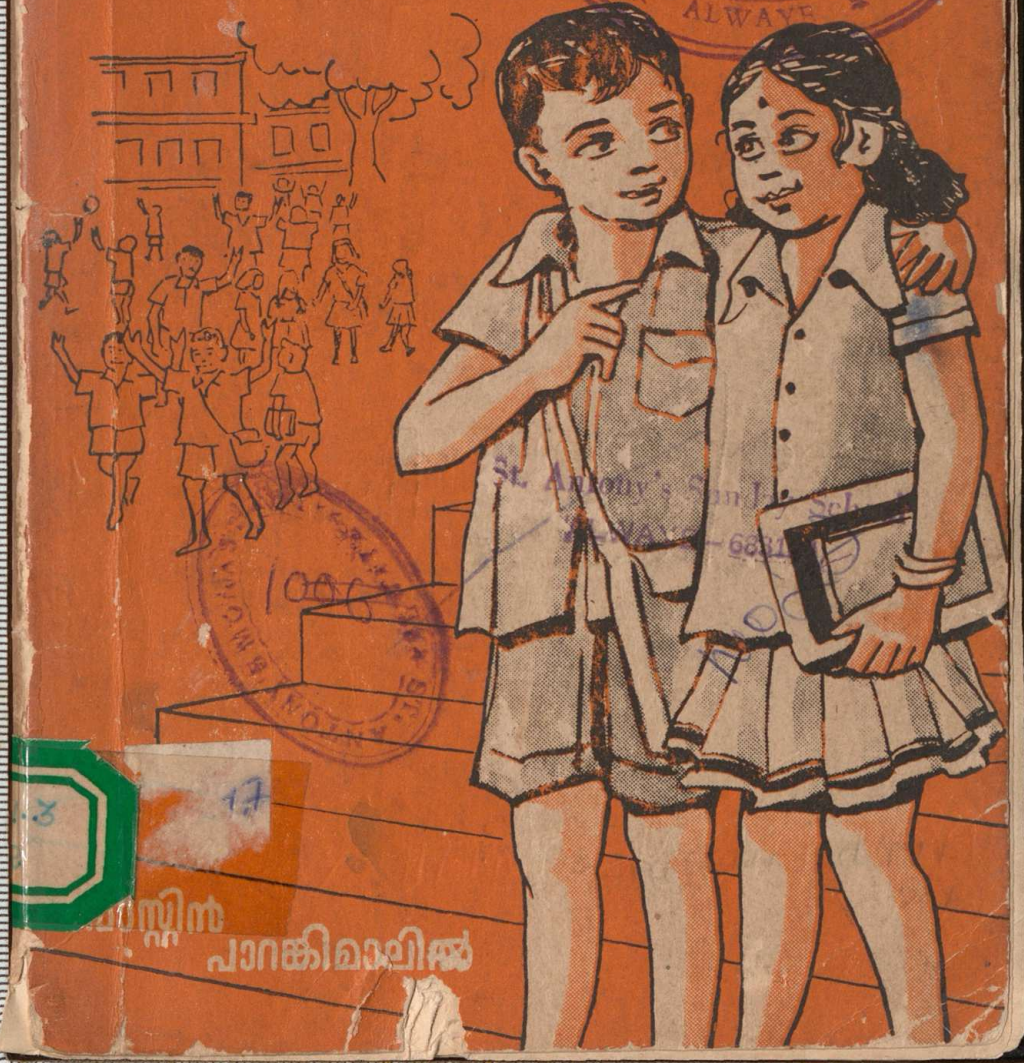
വികസ്വരമായ വ്യക്തിത്വത്തിന് ഇഴകൾ നെയ്തു ചേർക്കുന്നത് വിദ്യാഭ്യാസമാണ്. വളർച്ചയുടെ ചക്രവാളങ്ങൾ നോക്കി മുന്നോട്ടായുന്ന വിദ്യാർത്ഥിലകൾ ഷങ്ങൾക്കു വ്യക്തമായ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം ലഭിക്കണം. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ 'വിജയത്തിന്റെ കൽപ്പടവുകൾ' അപൂർവ്വദർശനമുള്ളൊരു ഗ്രന്ഥമായും ഗൈഡായും സ്വാഗതം ചെയ്യപ്പെടും. വിദ്യാർത്ഥിജീവിതം സംബന്ധിച്ച അടിസ്ഥാനപരമായ പ്രമേയങ്ങളെപ്പറ്റി ഇതിൽ ചെയ്തിരിക്കുന്ന വൈവിധ്യമാർന്ന ചർച്ചകൾ അധ്യാപകർക്കും അധ്യേതാക്കൾക്കും ഒരുപോലെ പ്രയോജനപ്രദമാണ്. പിഞ്ചുഹൃദയങ്ങളിൽ പച്ചപിടിച്ചു നിൽക്കുന്ന അനുഭൂതിവിശേഷങ്ങളുടെ താളലയങ്ങൾക്കു ഗ്രന്ഥകാരന്റെ തൂലിക ഹൃദ്യമായി ഈണം പകർന്നിരിക്കുന്നു. അവതാരികയിൽ പ്രൊ. എം. എം. ഗനി അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ, 'പഠനപ്രക്രിയയുടെ വിവിധ വശങ്ങളേയും, വികസനം ആവശ്യമായ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ നാനാമേഖലകളേയും, വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ മറ്റൊരു ലക്ഷ്യത്തേയും സംബന്ധിച്ച് വളരെയേറെ കൊള്ളാവുന്ന ചകം നല്കുന്നുണ്ട്', ഈ ഗ്രന്ഥം. വ്യക്തിത്വവികസനത്തിന്റെ ഈറില്ലമായ വിദ്യാലയത്തിന്റെ പടവുകൾ കയറിയിറങ്ങുന്നവരെല്ലാം അവശ്യം വായിച്ചിരിക്കേണ്ട മൗലികമായൊരു കൃതിയാണിതെന്ന് തീർച്ചയായിപ്പറയാം.

St. Antony's Seminary Seminary
ALWAYE - 683109

വില 3.75

ജനത ബുക്ക് സ്റ്റാൾ
തേവര — എറണാകുളം — ആലുവ

വിജയത്തിന്റെ കല്പടവുകൾ

ST. ANTONY'S MCNASTERY
ALWAYE
St. Antony's Sunday Sch
ALWAYE

ബിസ്റ്റിൻ പാറക്കിമാലിൽ

Indic Digital Archive Foundation
gpura.org